

Dziennik Urzędowy L 172

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

5 lipca 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1039/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1907/90 w odniesieniu do znakowania jaj 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1040/2005 z dnia 4 lipca 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 2
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1041/2004 z dnia 29 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1042/2005 z dnia 29 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) ⁽¹⁾ 22
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji 24
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1044/2005 z dnia 4 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2808/98 w odniesieniu do ustalenia terminu operacyjnego kursu wymiany dla systemów wsparcia wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 76
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1045/2005 z dnia 4 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2760/98 dotyczące wykonania programu współpracy transgranicznej w ramach programu PHARE 78
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1046/2005 z dnia 4 lipca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 958/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania decyzji Rady 2003/286/WE w odniesieniu do koncesji w formie wspólnotowych kontyngentów taryfowych na niektóre produkty zbożowe pochodzące z Republiki Bułgarii oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2809/2000 79

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 18 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1047/2005 z dnia 4 lipca 2005 r. ustalające wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków i róż w zastosowaniu systemu przywozu niektórych produktów uprawy roślin kwiatowych pochodzących z Jordanii	81
--	----

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

★ Decyzja Rady 2005/481/WPZiB z dnia 13 czerwca 2005 r. dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Ukrainą w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych	83
Umowa między Ukrainą a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych	84

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1039/2005

z dnia 21 czerwca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1907/90 w odniesieniu do znakowania jaj

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 1 lipca 2005 r. jaja sprzedawane na lokalnym rynku publicznym muszą być stemplowane kodem wskazującym numer odróżniający producenta i pozwalającym na określenie metody hodowli, zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1907/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj⁽²⁾. W niektórych Państwach Członkowskich obowiązek ten mógłby stwarzać trudności małym gospodarstwom o niskich dochodach, dla których produkcja jaj stanowi często działalność dodatkową. Biorąc pod uwagę fakt, że możliwość sprzedaży jaj konsumpcyjnych na lokalnym rynku publicznym ma duże znaczenie społeczno-gospodarcze dla tych gospodarstw, właściwym jest zezwolenie Państw Członkowskim na zwolnienie ich z obowiązku znakowania. Należy zatem przewidzieć w tej sprawie zwolnienie dla producentów jaj, utrzymujących nie więcej niż 50 kur niosek.
- (2) Biorąc pod uwagę pilność tej sprawy, konieczne jest odstąpienie od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w tytule I art. 3 Protokołu w sprawie roli parla-

mentów Państw Członkowskich w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 1907/90,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/90 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Jednakże jaja sprzedawane przez producenta na lokalnym rynku publicznym są opatrzone kodem określonym w art. 7 ust. 1 lit. a). Państwa Członkowskie mogą zwolnić z tego obowiązku producentów jaj, utrzymujących nie więcej niż 50 kur niosek, pod warunkiem że jaja te sprzedaje się na lokalnym rynku publicznym w regionie, w którym zostały wyprodukowane, znajdującym się w danym Państwie Członkowskim, oraz że na miejscu sprzedaży podaje się nazwę i adres gospodarstwa.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 czerwca 2005 r.

W imieniu Rady

F. BODEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 173 z 6.7.1990, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2052/2003 (Dz.U. L 305 z 22.11.2003, str. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1040/2005**z dnia 4 lipca 2005 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 4 lipca 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	65,0
	096	41,8
	999	53,4
0707 00 05	052	93,0
	999	93,0
0709 90 70	052	85,4
	999	85,4
0805 50 10	382	71,1
	388	64,6
	528	50,5
	999	62,1
0808 10 80	388	81,4
	400	85,1
	508	78,3
	512	66,3
	524	62,4
	528	48,8
	720	103,7
	804	91,2
	999	77,2
0808 20 50	388	87,6
	512	60,6
	528	69,3
	800	55,9
	999	68,4
0809 10 00	052	182,7
	999	182,7
0809 20 95	052	279,5
	068	218,2
	400	317,1
	999	271,6
0809 40 05	624	121,4
	999	121,4

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1041/2004**z dnia 29 czerwca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94
w sprawie wspólnotowego znaku towarowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 157,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 40/94 konieczne jest przyjęcie środków technicznych do wykonania przepisów dotyczących standardowej formy sprawozdań z poszukiwań, podziału zgłoszeń i rejestracji, cofnięcia decyzji, pełnomocnictw i decyzji podejmowanych przez jednego członka Wydziału Sprzeciwów lub Wydziału Unieważnień.
- (2) Po 10 marca 2008 r. system poszukiwań nadal będzie obowiązkowy w przypadku wspólnotowych znaków towarowych, jednak powinien on być fakultatywny, po uiszczeniu opłaty, w przypadku poszukiwań w rejestrach znaków towarowych tych Państw Członkowskich, które zawiadomiły o własnej decyzji o przeprowadzeniu poszukiwania. W celu poprawienia jakości i jednolitości sprawozdań z poszukiwań niniejsze rozporządzenie ustanawia standardowy formularz zawierający podstawowe elementy takiego sprawozdania.
- (3) Deklaracja podziału i rejestracji musi być zgodna z elementami określonymi w niniejszym rozporządzeniu. Nowe cofnięcie decyzji z urzędu lub nowy wpis do rejestru dokonany przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory przemysłowe) (Urząd) muszą być zgodne ze szczególną procedurą ustanowioną w niniejszym rozporządzeniu. Określono wyjątkowe przypadki, w których pełnomocnictwo jest obowiązkowe. Przewidziano wykaz prostych spraw, w których decyzję może podjąć jeden członek Wydziału Sprzeciwów lub Wydziału Unieważnień.
- (4) Ponadto, w celu poprawienia lub zwiększenia przejrzystości procedury rejestracyjnej, należy zmienić obowiązujące zasady. Należy także zmienić niektóre punkty procedury, nie zmieniając podstaw systemu.
- (5) W celu uwzględnienia specyfiki i udogodnień związanych z procedurą elektronicznego składania formularzy,

zmienia się następujące postanowienia: zasada 1 ust. 1 lit. c), zasada 3 ust. 2, zasada 61, zasada 72 ust. 4, zasada 79, zasada 82, zasada 89 ust. 1 i 2.

- (6) Elektroniczne składanie oraz publikacja zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego powinno ułatwić zgłaszanie znaków towarowych w ogóle, a w szczególności usprawnić zgłaszanie znaków towarowych, które zawierają barwy lub dźwięki, poprzez jasne, precyzyjne, kompletne, łatwo dostępne, czytelne, trwałe i obiektywne przedstawienie takiego znaku. Warunki techniczne, w szczególności format danych plików dźwiękowych, powinny być określone przez Prezesa Urzędu. Elektronicznemu zgłaszaniu znaków towarowych zawierających dźwięki może towarzyszyć elektroniczny plik dźwiękowy, który może być załączony do elektronicznej publikacji zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego, aby ułatwić powszechny dostęp do samego dźwięku.
- (7) Przepisy dotyczące procedury sprzeciwu należy całkowicie przeformułować, aby uściślić wymagania dotyczące dopuszczalności, wyraźnie określić konsekwencje prawne braków oraz ułożyć postanowienia w porządku chronologicznym postępowania.
- (8) W związku z dodatkowym uprawnieniem Urzędu do badania dopuszczalności zmiany możliwe jest częściowe odrzucenie wniosku o zmianę, w takim sensie, iż dla niektórych Państw Członkowskich zmiana może być dopuszczalna, a dla innych niedopuszczalna. Ponadto należy dodać pewne kryteria stosowane w badaniu bezwzględnych podstaw poprzez odniesienie do języka Państwa Członkowskiego.
- (9) W odniesieniu do kosztów ponoszonych przez stronę przegrywającą w procedurze sprzeciwu i odwołania, należy ograniczyć podlegające zwrotowi koszty pełnomocnictwa, ale mając na uwadze czas, jaki upłynął od przyjęcia rozporządzenia wykonawczego, należy nieznacznie zwiększyć obecne maksymalne kwoty. W przypadku gdy powoływani są świadkowie lub biegli, nie określa się stawki maksymalnej, natomiast koszty podlegające zwrotowi obejmują rzeczywiste kwoty, których mogą się domagać świadkowie i biegli.
- (10) W związku powyższym należy wprowadzić odpowiednie zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2868/95⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 422/2004 (Dz.U. L 70 z 9.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 15.12.1995, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 782/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 88).

- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Opłat, Przepisów Wykonawczych i Procedury Izby Odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory przemysłowe),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 wprowadza się następujące zmiany:

1) W zasadzie 1 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) nazwę (nazwisko), adres i przynależność państwową zgłaszającego oraz określenie Państwa, w którym zamieszkuje, ma siedzibę lub prowadzi działalność. Osoby fizyczne oznaczone są przez nazwisko i imię (imiona). Osoby prawne oraz podmioty wchodzące w zakres art. 3 rozporządzenia oznaczone są ich oficjalną nazwą z podaniem formy prawnej podmiotu, która może być zwyczajowym skrótem. Można podać numer telefonu i faksu, adres poczty elektronicznej oraz szczegóły dotyczące innych środków przekazywania danych, przy pomocy których zgłaszający zgadza się otrzymywać korespondencję. Co do zasady, wskazuje się tylko jeden adres dla każdego zgłaszającego. Jeżeli wskazano kilka adresów, pod uwagę bierze się wyłącznie adres wymieniony na pierwszym miejscu, z wyjątkiem przypadków, gdy zgłaszający wyznacza jako adres do doręczeń jeden z wymienionych adresów.”;

b) w lit. c) dodaje się, co następuje:

„lub odesłanie do wykazu towarów i usług objętych poprzednim zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego”;

c) lit. k) otrzymuje następujące brzmienie:

„k) podpis zgłaszającego lub jego pełnomocnika zgodnie z zasadą 79”;

d) dodaje się lit. l) o następującym brzmieniu:

„l) tam gdzie ma to zastosowanie, wniosek w sprawie sprawozdania z poszukiwań, o którym mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia.”.

2) W zasadzie 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. W przypadkach innych niż określone w ust. 1, i z wyjątkiem zgłoszeń przesyłanych drogą elektroniczną,

znak przedstawia się na oddzielnym arkuszu niebędącym arkuszem, na którym znajduje się treść zgłoszenia. Rozmiar arkusza, na którym przedstawiony jest znak, nie przekracza formatu A4 DIN (29,7 cm wysokości, 21 cm szerokości), a powierzchnia używana na przedstawienie (obszar druku) nie przekracza rozmiaru 26,2 cm wysokości i 17 cm szerokości. Z lewej strony jest margines na co najmniej 2,5 cm. Jeżeli nie jest to oczywiste, prawidłowa pozycja znaku wskazana jest przez dodanie wyrazu »góra« na każdym przedstawieniu. Przedstawienie znaku jest takiej jakości, aby pozwalało to na jego zmniejszanie lub powiększanie do rozmiaru nieprzekraczającego 8 cm szerokości i 16 cm wysokości w celu opublikowania w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych.”

b) ustępy 5 i 6 otrzymują następujące brzmienie:

„5. Jeżeli zgłasza się do rejestracji znak kolorowy, przedstawienie określone w ust. 2 zawiera kolorowe przedstawienie znaku. Kolory, z których składa się znak, są także wskazane słownie oraz można dodać odniesienie do uznanego kodu kolorów.

6. Jeżeli zgłasza się do rejestracji znak dźwiękowy, przedstawienie znaku zawiera graficzne przedstawienie dźwięku, w szczególności zapis muzyczny; w przypadku składania zgłoszenia drogą elektroniczną do przedstawienia znaku można załączyć plik elektroniczny z dźwiękiem. Format i maksymalny rozmiar pliku elektronicznego określa Prezes Urzędu.”.

3) Zasada 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 4

Opłaty za zgłoszenie

Opłatami za zgłoszenie są:

- a) opłata podstawowa;
- b) opłata klasowa dla każdej klasy powyżej trzeciej, do której należą towary lub usługi zgodnie z zasadą 2;
- c) w odpowiednim przypadku, opłata za poszukiwania.”.

4) Dodaje się zasadę 5a o następującym brzmieniu:

„Zasada 5a

Sprawozdanie z poszukiwań

Sprawozdania z poszukiwań sporządza się na standardowym formularzu zawierającym co najmniej następujące informacje:

- a) nazwa centralnych urzędów zajmujących się własnością przemysłową, które prowadziły poszukiwania;

- b) ilość zgłoszeń lub rejestracji znaków towarowych wymienionych w sprawozdaniu z poszukiwań;
- c) data zgłoszenia i w odpowiednim przypadku data zastrzeżenia pierwszeństwa zgłoszeń lub rejestracji znaków towarowych, wymienionych w sprawozdaniu z poszukiwań;
- d) data rejestracji znaków towarowych wymienionych w sprawozdaniu z poszukiwań;
- e) nazwa (nazwisko) i dane kontaktowe zgłaszającego lub rejestrującego znaki towarowe, wymienione w sprawozdaniu z poszukiwań;
- f) przedstawienie zgłoszonych lub zarejestrowanych znaków towarowych wymienionych w sprawozdaniu z poszukiwań;
- g) wskazanie klas, według klasyfikacji nicejskiej, do których zgłaszano lub w których rejestrowano wcześniejsze krajowe znaki towarowe lub towarów i usług, do których zgłaszano lub w których rejestrowano znaki towarowe wymienione w sprawozdaniu z poszukiwań.”.

5) W zasadzie 6 ust. 1 dodaje się następujące zdanie:

„Jeśli poprzednie zgłoszenie jest zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego, Urząd załącza, z urzędu, kopię wcześniejszego zgłoszenia do akt zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego.”.

6) Zasada 8 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2) W przypadku gdy zgłaszający zgodnie z art. 34 rozporządzenia zamierza zastrzec zasadę starszeństwa jednego lub kilku wcześniej zarejestrowanych znaków po dokonaniu zgłoszenia, oświadczenie o zasadzie starszeństwa wskazujące Państwo Członkowskie lub Państwa Członkowskie, w których lub dla których znak został zarejestrowany, numer i datę złożenia odpowiedniej rejestracji oraz towary i usługi, dla których znak został zarejestrowany, składa się w terminie dwóch miesięcy od daty dokonania zgłoszenia. Dowody wymagane na mocy ust. 1 składa się Urzędowi w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania oświadczenia o zasadzie starszeństwa.”.

7) Zasada 10 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 10

Poszukiwania przez urzędy krajowe

1. Jeżeli wniosek o sprawozdanie z poszukiwań, o którym mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia, nie jest zawarty w zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego lub jeśli opłata za poszukiwania, o której mowa w zasadzie 4 lit. c), nie zostanie uiszczona w terminie przewidzianym dla zapłaty podstawowej opłaty za zgłoszenie, wówczas

zgłoszenie nie jest poddawane procedurze poszukiwawczej w centralnych urzędach właściwych do spraw własności przemysłowej.

2. Międzynarodowa rejestracja wskazująca Wspólnotę Europejską nie może być poddana procedurze poszukiwawczej prowadzonej przez centralne urzędy właściwe do spraw znaków towarowych, jeżeli wniosek o sprawozdanie z poszukiwania zgodnie z art. 39 ust. 2 rozporządzenia nie został złożony do Urzędu w terminie jednego miesiąca, począwszy od dnia w którym Biuro Międzynarodowe zawiadomi Urząd o międzynarodowej rejestracji lub jeżeli opłata za poszukiwanie nie została uiszczona we wspomnianym terminie.”.

8) Zasada 12 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) przedstawienie znaku wraz ze elementami i opisami, o których mowa w zasadzie 3; w przypadku gdy przedstawienie znaku jest kolorowe lub zawiera kolory, publikacja jest kolorowa i zawiera wskazanie koloru lub kolorów, z jakich składa się znak oraz, w odpowiednim przypadku, wskazanie kodu koloru”.

9) W zasadzie 13 skreśla się lit. c) w ust. 1 oraz ust. 2.

10) Dodaje się zasadę 13a o następującym brzmieniu:

„Zasada 13a

Podział zgłoszenia

1. Oświadczenie o podziale zgłoszenia zgodnie z art. 44a rozporządzenia zawiera:

- a) numer akt zgłoszenia;
- b) nazwę i adres zgłaszającego zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);
- c) wykaz towarów i usług, objętych wydzielonym zgłoszeniem lub, w przypadku gdy następuje podział na kilka zgłoszeń wydzielonych, wykaz towarów i usług dla każdego wydzielonego zgłoszenia;
- d) wykaz towarów i usług, które pozostają w zgłoszeniu pierwotnym.

2. Jeżeli Urząd stwierdzi, że wymagania określone w ust. 1 nie są spełnione lub wykaz towarów i usług objętych wydzielonym zgłoszeniem pokrywa się tylko częściowo z towarami i usługami, które pozostają w zgłoszeniu pierwotnym, wówczas Urząd wzywa zgłaszającego do usunięcia braków w określonym przez Urząd terminie.

Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Urząd odmawia przyjęcia oświadczenia o podziale zgłoszenia.

3. Terminy, o których mowa w art. 44a ust. 2 lit. b) rozporządzenia, w których oświadczenie o podziale zgłoszenia jest niedopuszczalne to:

- a) termin poprzedzający ustalenie daty zgłoszenia;
- b) termin trzech miesięcy od publikacji zgłoszenia, o którym mowa w art. 42 ust. 1 rozporządzenia;
- c) termin po dacie wydania wezwania do uiszczenia opłaty rejestracyjnej, o którym mowa w zasadzie 23 ust. 1.

4. Jeżeli Urząd uzna, że oświadczenie o podziale zgłoszenia jest niedopuszczalne zgodnie z art. 44a rozporządzenia lub zgodnie z ust. 3 lit. a) i b), Urząd odmawia przyjęcia oświadczenia o podziale zgłoszenia.

5. Urząd sporządza osobne akta dla zgłoszeń wydzielonych, w których umieszcza kompletną kopię akt pierwotnego zgłoszenia, wraz z oświadczeniem o podziale zgłoszenia i towarzyszącą mu korespondencją. Urząd nadaje nowy numer zgłoszeniowy zgłoszeniu wydzielonemu.

6. W przypadku gdy oświadczenie o podziale zgłoszenia odnosi się do zgłoszenia, które zostało już opublikowane zgodnie z art. 40 rozporządzenia, informację o podziale publikuje się w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych. Publikuje się zgłoszenie wydzielone; publikacja zawiera wskazania i elementy, o których mowa w zasadzie 12. Publikacja nie rozpoczyna biegu nowego terminu wnoszenia sprzeciwów.”.

11) Zasady 15 do 20 otrzymują następujące brzmienie:

„Zasada 15

Sprzeciw

1. Sprzeciw może być wniesiony na podstawie jednego lub kilku wcześniejszych znaków w rozumieniu art. 8 ust. 2 rozporządzenia („wcześniejsze znaki”) i/lub jednego lub kilku innych wcześniejszych praw w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia („wcześniejsze prawa”), pod warunkiem że wszystkie wcześniejsze znaki lub prawa należą do tego samego właściciela lub właścicieli. Jeśli wcześniejszy znak i/lub wcześniejsze prawo ma więcej niż jednego właściciela (jest współwłasnością), sprzeciw może wnieść każdy z nich.

2. Sprzeciw zawiera:

- a) numer akt zgłoszenia, przeciw któremu sprzeciw został wniesiony oraz nazwę zgłaszającego wspólnotowy znak towarowy;
- b) wyraźne wskazanie wcześniejszego znaku lub prawa, na którym opiera się sprzeciw, tj.:
 - i) w przypadku gdy sprzeciw opiera się na wcześniejszym znaku w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia lub gdy sprzeciw opiera się na art. 8 ust. 3 rozporządzenia, wskazanie numeru akt lub numeru rejestracyjnego wcześniejszego znaku, wskazanie, czy wcześniejszy znak jest zarejestrowany czy zgłoszony do rejestracji lub wskazanie Państw Członkowskich, w tym, w odpowiednim przypadku, państw Beneluksu, w których lub dla których wcześniejszy znak jest chroniony lub, w odpowiednim przypadku, wskazanie, że jest to wspólnotowy znak towarowy;
 - ii) w przypadku gdy sprzeciw opiera się na znaku powszechnie znanym w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia, wskazanie Państwa Członkowskiego, w którym wcześniejszy znak jest powszechnie znany oraz wskazania, o których mowa w lit. i) albo przedstawienie znaku;
 - iii) w przypadku gdy sprzeciw opiera się na wcześniejszym prawie w rozumieniu art. 8 ust. 4, wskazanie jego rodzaju lub charakteru, przedstawienie wcześniejszego prawa oraz wskazanie, czy to wcześniejsze prawo istnieje w całej Wspólnocie, czy też w jednym lub wielu Państwach Członkowskich, a w przypadku tej drugiej możliwości, wskazanie tych Państw Członkowskich;
- c) podstawy na których opiera się sprzeciw, tj. oświadczenie stwierdzające, że spełnione są odpowiednie wymagania przewidziane w art. 8 ust. 1, 3, 4 i 5 rozporządzenia;
- d) data zgłoszenia i, jeśli jest dostępna, data rejestracji oraz data pierwszeństwa wcześniejszego znaku, chyba że jest to niezarejestrowany powszechnie znany znak towarowy,
- e) przedstawienie wcześniejszego znaku w formie, w jakiej jest on zarejestrowany lub zgłoszony; jeśli wcześniejszy znak był kolorowy, przedstawienie jest także kolorowe;
- f) towary i usługi, na podstawie których opiera się sprzeciw;

g) w przypadku gdy sprzeciw opiera się na wcześniejszym znaku cieszącym się renomą w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia, wskazanie Państwa Członkowskiego, w którym wcześniejszy znak cieszy się renomą oraz towarów i usług, których renoma ta dotyczy;

h) w odniesieniu do strony wnoszącej sprzeciw:

i) nazwę i adres strony wnoszącej sprzeciw zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);

ii) w przypadku gdy strona wnosząca sprzeciw wyznaczyła pełnomocnika, nazwisko i adres prowadzenia działalności pełnomocnika zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e);

iii) w przypadku gdy sprzeciw wnoszony jest przez licencjodawcę lub osobę, którą odpowiednie prawo krajowe uprawnia do korzystania z wcześniejszego prawa, oświadczenie tego dotyczące oraz wskazanie, że miał on upoważnienie lub uprawnienie do wniesienia sprzeciwu.

3. Sprzeciw może zawierać:

a) wskazanie towarów i usług, przeciwko którym skierowany jest sprzeciw; w przypadku braku takiego wskazania przyjmuje się, że sprzeciw jest skierowany przeciwko wszystkim towarom i usługom objętym zgłoszeniem wspólnotowego znaku towarowego, przeciw któremu wnoszony jest sprzeciw;

b) uzasadnione oświadczenie zawierające główne fakty i argumenty, na których opiera się sprzeciw i dowody na jego poparcie.

4. W przypadku gdy sprzeciw opiera się na większej liczbie wcześniejszych znaków lub praw, do każdego z tych znaków lub praw zastosowanie mają postanowienia ust. 2 i 3.

Zasada 16

Języki postępowania w sprawie sprzeciwu

1. Termin, o którym mowa w art. 115 ust. 6 rozporządzenia, w którym strona wnosząca sprzeciw przedstawia tłumaczenie sprzeciwu, wynosi jeden miesiąc, począwszy od daty upływu terminu sprzeciwu.

2. Jeżeli strona wnosząca sprzeciw lub zgłaszający powiadomią Urząd przed datą, z jaką postępowanie w sprawie sprzeciwu uważa się za wszczęte zgodnie z zasadą 18 ust. 1, że zgłaszający i strona wnosząca sprzeciw uzgodniły inny język dla postępowania w sprawie sprzeciwu na podstawie art. 115 ust. 7 rozporządzenia, strona wnosząca sprzeciw, w przypadku gdy

sprzeciw nie został złożony w tym języku, przedstawia tłumaczenie sprzeciwu na ten język w terminie jednego miesiąca od wspomnianej daty. W przypadku gdy tłumaczenie nie zostanie wniesione lub zostanie wniesione po upływie wyznaczonego terminu, język postępowania nie zmienia się.

Zasada 16a

Informowanie zgłaszającego

Wszystkie sprzeciwy i inne dokumenty przedłożone przez stronę wnoszącą sprzeciw, jak również korespondencję Urzędu kierowaną do jednej ze stron przed upływem terminu, o którym mowa w zasadzie 18, Urząd przesyła drugiej stronie w celu poinformowania o wniesieniu sprzeciwu.

Zasada 17

Badanie dopuszczalności

1. Jeżeli opłata za sprzeciw nie została uiszczona przed upływem terminu na wniesienie sprzeciwu, sprzeciw uznaje się za niewniesiony. Jeżeli opłata za sprzeciw została uiszczona po upływie terminu na wniesienie sprzeciwu, jest zwracana stronie wnoszącej sprzeciw.

2. Jeżeli sprzeciw nie został wniesiony w terminie na wniesienie sprzeciwu lub w przypadku, gdy sprzeciw nie wskazuje jasno zgłoszenia, przeciw któremu sprzeciw jest wnoszony, lub wcześniejszego znaku, lub wcześniejszego prawa, lub podstawie którego sprzeciw jest wnoszony zgodnie z zasadą 15 ust. 2 lit. a) i b) lub nie są podane podstawy wniesienia sprzeciwu zgodnie z zasadą 15 ust. 2 lit. c), Urząd odrzuca sprzeciw z powodu jego niedopuszczalności, chyba że braki zostały usunięte przed upływem terminu na wniesienie sprzeciwu.

3. W przypadku gdy strona wnosząca sprzeciw nie przedłoży tłumaczenia wymaganego przez zasadę 16 ust. 1, sprzeciw jest odrzucany z powodu jego niedopuszczalności. W przypadku gdy strona wnosząca sprzeciw przedstawi niepełne tłumaczenie, części sprzeciwu, która nie została przetłumaczona, nie uwzględnia się w badaniu dopuszczalności.

4. Jeśli sprzeciw jest niezgodny z innymi postanowieniami zasady 15, Urząd powiadamia o tym stronę wnoszącą sprzeciw, wzywając ją do usunięcia stwierdzonych braków w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Urząd odrzuca sprzeciw z powodu jego niedopuszczalności.

5. Każde uznanie sprzeciwu za niewniesiony, na mocy ust. 1, oraz każda decyzja w sprawie odrzucenia sprzeciwu z powodu jego niedopuszczalności, wydana na mocy ust. 2, 3 i 4, jest przekazywana zgłaszającemu.

Zasada 18**Wszczęcie postępowania w sprawie sprzeciwu**

1. Jeżeli sprzeciw jest dopuszczalny zgodnie z zasadą 17, Urząd powiadamia strony, że postępowanie w sprawie sprzeciwu uważa się za wszczęte dwa miesiące po otrzymaniu powiadomienia. Okres ten może zostać przedłużony łącznie do 24 miesięcy, jeśli obie strony przedłożą wnioski o takie przedłużenie przed upływem terminu.

2. Jeżeli w terminie określonym w ust. 1 zgłoszenie zostanie wycofane lub ograniczone do towarów i usług, przeciwko którym sprzeciw nie jest skierowany lub Urząd zostanie powiadomiony o ugodzie między stronami lub zgłoszenie zostanie odrzucone w toczącym się równoległym postępowaniu, postępowanie w sprawie sprzeciwu zostaje zamknięte.

3. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1, zgłaszający ograniczy zgłoszenie usuwając z niego niektóre towary i usługi, przeciw którym wniesiono sprzeciw, Urząd wzywa stronę przeciwną do określenia, w terminie, który może jej wyznaczyć, czy podtrzymuje sprzeciw i, jeśli tak, w stosunku do których pozostałych towarów i usług. Jeżeli strona przeciwna, w związku z tymi ograniczeniami, wycofa sprzeciw, postępowanie w sprawie sprzeciwu zostaje zamknięte.

4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, postępowanie zostanie zamknięte zgodnie z ust. 2 lub 3, nie wydaje się decyzji w sprawie kosztów.

5. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, postępowanie w sprawie sprzeciwu zostanie zamknięte w wyniku wycofania lub ograniczenia zgłoszenia lub na mocy art. 3, opłata za sprzeciw jest zwracana.

Zasada 19**Uzasadnienie sprzeciwu**

1. Urząd daje stronie wnoszącej sprzeciw możliwość przedstawienia faktów, dowodów i argumentów na poparcie sprzeciwu lub uzupełnienia faktów, dowodów i argumentów, które zostały już przedstawione zgodnie z zasadą 15 ust. 3, w określonym przez Urząd terminie co najmniej dwóch miesięcy od dnia uznanego za datę wszczęcia postępowania w sprawie sprzeciwu zgodnie z zasadą 18 ust. 1.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, strona wnosząca sprzeciw przedkłada ponadto dowód istnienia,

ważności i zakresu ochrony jej wcześniejszego znaku lub wcześniejszego prawa oraz dowód jej uprawnienia do wniesienia tego sprzeciwu. W szczególności strona wnosząca sprzeciw przedstawia następujące dowody:

a) jeśli sprzeciw opiera się na znaku towarowym niebędącym wspólnotowym znakiem towarowym, dowód jego zgłoszenia lub rejestracji, poprzez przedłożenie następujących dokumentów:

i) jeśli znak towarowy nie jest jeszcze zarejestrowany, kopia odpowiedniego świadectwa zgłoszeniowego lub równoważnego dokumentu wystawionego przez urząd, do którego wniesiono zgłoszenie tego znaku towarowego; lub

ii) jeśli znak towarowy jest zarejestrowany, kopia odpowiedniego świadectwa rejestracyjnego oraz, w odpowiednim przypadku, najnowsze świadectwo przedłużenia rejestracji wskazujące, iż okres ochrony znaku towarowego jest dłuższy niż okres, o którym mowa w ust. 1, wraz z wszelkim przedłużeniem tego okresu lub równoważne dokumenty wydane przez urząd, który zarejestrował dany znak towarowy;

b) jeżeli sprzeciw jest oparty na znaku powszechnie znanym, w rozumieniu art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia, dowód potwierdzający, że jest on powszechnie znany na danym terytorium;

c) jeżeli sprzeciw opiera się na znaku cieszącym się renomą, w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia, oprócz dowodu wskazanego w lit. a) niniejszego ustępu, dowód potwierdzający, że cieszy się on renomą oraz dowód lub argumenty potwierdzające, że wykorzystanie bez uzasadnionego powodu zgłoszonego znaku towarowego spowodowałoby nieuczciwe wykorzystanie lub działanie na szkodę odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszego znaku towarowego;

d) jeśli sprzeciw opiera się na wcześniejszym prawie, w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia, dowód nabycia takiego prawa, jego trwania i zakresu ochrony tego prawa;

e) jeśli sprzeciw jest oparty na postanowieniach art. 8 ust. 3 rozporządzenia, dowód własności strony wnoszącej sprzeciw oraz charakteru jej stosunku z pośrednikiem lub przedstawicielem.

3. Informacje i dowody, o których mowa w ust. 1 i 2, przedstawia się w języku postępowania lub z załączonym tłumaczeniem. Tłumaczenie przedkłada się w terminie ustalonym dla składania dokumentu oryginalnego.

4. Urząd nie uwzględnia przedłożonych na piśmie wniosków lub dokumentów lub ich części, jeśli te dokumenty lub ich tłumaczenia na język postępowania nie zostały złożone w terminie wyznaczonym przez Urząd.

Zasada 20

Rozpatrywanie sprzeciwu

1. Jeżeli do upływu terminu, o którym mowa w zasadzie 19 ust. 1, strona wnosząca sprzeciw nie przedstawi dowodu na istnienie, ważność i zakres ochrony jej wcześniejszego znaku lub wcześniejszego prawa, jak również swojego uprawnienia do wniesienia sprzeciwu, sprzeciw jest odrzucany jako bezzasadny.

2. Jeżeli sprzeciw nie zostanie odrzucony zgodnie z ust. 1, Urząd powiadamia zgłaszającego o jego wniesieniu przez stronę wnoszącą i wzywa zgłaszającego do przedstawienia swoich uwag w terminie określonym przez Urząd.

3. Jeżeli zgłaszający nie przedstawi żadnych uwag, Urząd może wydać orzeczenie w sprawie sprzeciwu opierając się na dowodach, jakimi dysponuje.

4. Uwagi przedłożone przez zgłaszającego są przekazywane stronie wnoszącej sprzeciw, którą Urząd wzywa, jeśli uzna to za konieczne, do odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez Urząd.

5. Po dacie uznanej za początek postępowania w sprawie sprzeciwu zasadę 18 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

6. We właściwych przypadkach Urząd może wezwać stronę do ograniczenia swoich uwag do konkretnych zagadnień, w takim przypadku zezwalając stronie na wniesienie innych uwag na dalszym etapie postępowania. W żadnym wypadku Urząd nie ma obowiązku informowania stron o tym, które fakty lub dowody mogły być lub nie zostały przedstawione.

7. Urząd może zawiesić postępowanie w sprawie sprzeciwu:

a) w przypadku gdy sprzeciw jest oparty na wniosku o rejestrację na podstawie art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia do czasu podjęcia prawomocnej decyzji w takim postępowaniu;

b) w przypadku gdy sprzeciw jest oparty na wniosku o rejestrację oznaczenia geograficznego lub nazwy pochodzenia na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (*) do czasu podjęcia prawomocnej decyzji w takim postępowaniu; lub

c) w przypadku gdy zawieszenie jest uzasadnione okolicznościami.”.

(*) Dz.U. L 208 z 24.7.1992, str. 1.

12) Zasada 22 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 22

Dowód używania

1. Wniosek o przedstawienie dowodu używania na mocy art. 43 ust. 2 lub 3 rozporządzenia jest dopuszczalny tylko w przypadku gdy zgłaszający złoży taki wniosek w terminie określonym przez Urząd na mocy zasady 20 ust. 2.

2. W przypadku gdy strona wnosząca sprzeciw musi dostarczyć dowód używania lub istnienia uzasadnionych powodów nieużywania, Urząd wzywa tę stronę do przedstawienia wymaganego dowodu w określonym przez Urząd terminie. Jeżeli strona wnosząca sprzeciw nie przedstawi tego dowodu przed upływem terminu, Urząd odrzuca sprzeciw.

3. Wskazania oraz dowody mające na celu udowodnienie używania zawierają wskazania miejsca, czasu, zakresu oraz charakteru używania znaku towarowego będącego podstawą sprzeciwu dla towarów i usług, w odniesieniu do których jest on zarejestrowany oraz co do których wniesiono sprzeciw, jak również dowody na poparcie tych wskazań zgodnie z ust. 4.

4. Dowody te są przedkładane zgodnie z zasadą 79 oraz 79a i ograniczają się co do zasady do przedłożenia dokumentów i przedmiotów mających znaczenie dowodowe, takich jak opakowania, etykiety, cenniki, katalogi, faktury, fotografie, ogłoszenia prasowe oraz pisemne oświadczenia określone w art. 76 ust. 1 lit. f) rozporządzenia.

5. Wnioskowi o przedstawienie dowodu używania może towarzyszyć jednoczesne wniesienie uwag dotyczących podstaw, na których opiera się sprzeciw. Takie uwagi mogą być składane łącznie z uwagami zgłaszanymi w związku z dowodem używania.

6. Jeżeli przedstawione dowody nie są w języku postępowania w sprawie sprzeciwu, Urząd może wezwać stronę wnoszącą sprzeciw do przedstawienia w wyznaczonym przez Urząd terminie tłumaczenia tych dowodów w tym języku.”.

13) Zasada 24 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Urząd wydaje odpłatnie uwierzytelnione lub niewuierzytelnione odpisy świadectwa rejestracji.”.

14) W zasadzie 25 ust. 1 skreśla się lit. c).**15) Dodaje się zasadę 25a o następującym brzmieniu:**

„Zasada 25a

Podział rejestracji

1. Oświadczenie o podziale rejestracji zgodnie z art. 48a rozporządzenia zawiera:

- a) numer rejestracji;
- b) nazwę (nazwisko) i adres właściciela znaku towarowego zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);
- c) wykaz towarów i usług objętych wydzieloną rejestracją lub, w przypadku gdy następuje podział na kilka rejestracji wydzielonych, wykaz towarów i usług dla każdej wydzielonej rejestracji;
- d) wykaz towarów i usług, które pozostają w rejestracji pierwotnej.

2. W przypadku gdy Urząd stwierdzi, że wymagania określone w ust. 1 nie są spełnione lub wykaz towarów i usług objętych wydzielonej rejestracji tylko częściowo pokrywa się z towarami i usługami, które pozostają w rejestracji pierwotnej, Urząd wzywa zgłaszającego do usunięcia braków w określonym przez Urząd terminie.

Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Urząd odmawia przyjęcia oświadczenia o podziale.

3. Jeżeli Urząd uzna, że oświadczenie o podziale jest niedopuszczalne zgodnie z art. 48a rozporządzenia, Urząd odmawia przyjęcia deklaracji o podziale.

4. Urząd sporządza osobne akta dla rejestracji wydzielonych, w których umieszcza kompletną kopię akt pierwotnej rejestracji, wraz z oświadczeniem o podziale i towarzyszącą mu korespondencją. Urząd nadaje rejestracji wydzielonej nowy numer rejestracji.”.

16) W zasadzie 26 ust. 2 skreśla się lit. d).**17) W zasadzie 28 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:**

a) skreśla się lit. c);

b) litera d) otrzymuje następujące brzmienie:

„d) wskazanie Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, w których lub dla których wcześniejszy znak został zarejestrowany, numer i datę złożenia odpowiedniej rejestracji oraz towary i usługi, dla których wcześniejszy znak jest zarejestrowany;”.

18) Zasada 30 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 30

Przedłużenie rejestracji

1. Wniosek o przedłużenie rejestracji zawiera:

- a) nazwisko osoby wnoszącej o przedłużenie;
- b) numer rejestracji wspólnotowego znaku towarowego, dla którego wnosi się o przedłużenie;
- c) jeżeli wnioskuje się o przedłużenie rejestracji jedynie dla części towarów i usług objętych zarejestrowanym znakiem, wskazanie tych klas lub tych towarów i usług, dla których wnioskuje się o przedłużenie, lub tych klas lub towarów i usług, dla których nie wnioskuje się o przedłużenie rejestracji, zgrupowanych według klas klasyfikacji nicejskiej, każda grupa poprzedzona jest numerem klasy tej klasyfikacji, do której ta grupa towarów lub usług należy oraz przedstawiona w porządku klas tej klasyfikacji.

2. Opłaty należne na mocy art. 47 rozporządzenia za przedłużenie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego składają się z:

- a) opłaty podstawowej;
- b) opłaty klasowej, dla każdej klasy powyżej trzeciej, w odniesieniu do których wnioskuje się o przedłużenie; oraz
- c) w odpowiednim przypadku dodatkowej opłaty za opóźnioną opłatę za przedłużenie lub opóźnione złożenie wniosku o przedłużenie, zgodnie z art. 47 ust. 3 rozporządzenia, określonej w rozporządzeniu dotyczącym opłat.

3. Wniosek jest uznawany za wniosek o przedłużenie, jeśli opłata, o której mowa w ust. 2 jest uiszczona w formie płatności określonej w art. 5 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego opłat, pod warunkiem, że zawiera wszystkie wskazania wymagane na mocy ust. 1 lit. a) i b) niniejszej zasady oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego opłat.

4. W przypadku gdy wniosek o przedłużenie został wniesiony w terminach przewidzianych w art. 47 ust. 3 rozporządzenia, ale nie spełnione są inne warunki dotyczące przedłużenia, przewidziane w art. 47 rozporządzenia oraz niniejsze zasady, Urząd powiadamia zgłaszającego o stwierdzonych brakach.

5. W przypadku gdy wniosek o przedłużenie nie został wniesiony, lub wniesiono go po upływie terminu przewidzianego w art. 47 ust. 3 zdanie trzecie rozporządzenia, lub jeżeli nie uiszczono opłat lub zostały one uiszczone dopiero po upływie odpowiedniego terminu, lub gdy nie usunięto w tym terminie braków, Urząd ustala, że rejestracja wygasła i powiadamia o tym właściciela wspólnotowego znaku towarowego.

W przypadku gdy uiszczone opłaty nie wystarczają na pokrycie wszystkich klas towarów i usług, dla których wnioskuje się o przedłużenie, Urząd wstrzymuje się od ustalenia wygaśnięcia, jeśli oczywiste jest, która klasa lub klasy mają być nim objęte. Wobec braku innych kryteriów Urząd uwzględnia klasy w porządku klasyfikacji.

6. Jeżeli ustalenie dokonane przez Urząd na podstawie ust. 5 jest prawomocne, Urząd wykreśla znak z rejestru. Wykreślenie staje się skuteczne następnego dnia po wygaśnięciu obowiązującej rejestracji.

7. W przypadku gdy opłaty za przedłużenie przewidziane w ust. 2 zostały uiszczone, lecz rejestracja nie została przedłużona, opłaty zwraca się.

8. Jeden wniosek o przedłużenie może obejmować dwa lub więcej znaków, po uiszczeniu wymaganych płatności za każdy znak, pod warunkiem, że we wszystkich przypadkach jest jeden właściciel lub przedstawiciel.”

19) W zasadzie 31 skreśla się ust. 3 i 4.

20) Zasada 32 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Urząd sporządza osobne akta dla nowej rejestracji, w których umieszcza kompletną kopię akt pierwotnej rejestracji, wraz z wnioskiem o rejestrację przeniesienia części-

wego i towarzyszącą mu korespondencją. Urząd nadaje nowej rejestracji nowy numer rejestracji.”.

21) W zasadzie 33 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Zasada 31 ust. 1, 2, 5 i 7 stosuje się *mutatis mutandis* do rejestracji licencji, przeniesienia licencji, prawa rzeczowego, przeniesienia prawa rzeczowego, środków egzekucyjnych lub postępowania upadłościowego, z zastrzeżeniem następujących uwag:

a) zasada 31 ust. 1 lit. c) nie stosuje się do wniosku o rejestrację prawa rzeczowego, do opłaty egzekucyjnej lub do postępowania upadłościowego;

b) zasada 31 ust. 1 lit. d) oraz ust. 5 nie stosuje się w przypadku gdy wniosek składa właściciel wspólnotowego znaku towarowego.”;

b) ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Wniosek o rejestrację licencji, przeniesienia licencji, prawa rzeczowego, przeniesienia prawa rzeczowego lub środków egzekucyjnych uznaje się za wniesiony dopiero po uiszczeniu wymaganej opłaty.”;

c) w ust. 3 wyrazy „art. 19, 20 lub 22” zastępuje się wyrazami „art. 19 – 22” a wyrazy „w ust. 1 i 2 powyżej” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 niniejszej zasady i w zasadzie 34 ust. 2”;

d) ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Ustępy 1 i 3 stosuje się *mutatis mutandis* do zgłoszeń wspólnotowego znaku towarowego. Licencje, prawa rzeczowe oraz postępowania upadłościowe i środki egzekucyjne rejestruje się w prowadzonych przez Urząd aktach zgłoszenia.”.

22) Zasada 34 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 34

Szczególne przepisy dotyczące rejestracji licencji

1. Wniosek o rejestrację licencji może zawierać wniosek o wpis do rejestru licencji, jako:

a) licencja wyłączna;

- b) sublicencja – w przypadku gdy została ona udzielona przez licencjodawcę, którego licencja jest wpisana do rejestru;
- c) licencja ograniczona do części towarów lub usług, dla których jest zarejestrowany znak;
- d) licencja ograniczona do części Wspólnoty;
- e) licencja czasowa.

2. W przypadku wniosku o wpis licencji zgodnie z ust. 1 lit. c), d) oraz e), we wniosku należy wskazać towary i usługi oraz część Wspólnoty i okres, na jaki udzielona jest licencja.”

23) Zasada 35 ust. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Wniosek o odwołanie rejestracji licencji, prawa rzeczowego lub środka egzekucyjnego uznaje się za wniesiony dopiero po uiszczeniu wymaganej opłaty.”

24) W zasadzie 36 ust. 1 skreśla się lit. c).

25) W zasadzie 38 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Termin, o którym mowa w art. 115 ust. 6 rozporządzenia, w którym występujący z wnioskiem o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie musi przedstawić tłumaczenie swojego wniosku, wynosi jeden miesiąc od dnia złożenia tego wniosku. W przypadku niedotrzymania tego terminu wniosek jest odrzucany z powodu niedopuszczalności.”;

- b) w art. 3 dodaje się następujące zdanie:

„W przypadku gdy tłumaczenie nie zostanie wniesione lub zostanie wniesione po upływie wyznaczonego terminu, język postępowania nie zmienia się.”.

26) Zasada 39 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 39

Odrzucenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie z powodu niedopuszczalności

1. W przypadku gdy Urząd stwierdzi, że wymagana opłata nie została uiszczona, wzywa wnioskodawcę do uiszczenia opłaty w terminie wyznaczonym przez Urząd. Jeżeli przewidziana opłata nie zostanie uiszczona

w terminie określonym przez Urząd, Urząd informuje wnioskodawcę, że wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie uznaje się za niewniesiony. Jeżeli opłata została uiszczona po upływie określonego terminu, zwraca się ją wnioskodawcy.

2. W przypadku gdy tłumaczenie wymagane na mocy zasady 38 ust. 1 nie zostanie przedstawione w wyznaczonym terminie, Urząd odrzuca wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie z powodu niedopuszczalności.

3. Jeżeli Urząd stwierdzi, że wniosek jest niezgodny z przepisami zasady 37, wzywa wnioskodawcę do usunięcia stwierdzonych braków w terminie wyznaczonym przez Urząd. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Urząd odrzuca wniosek z powodu niedopuszczalności.

4. Każda decyzja o odrzuceniu wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie na mocy ust. 2 lub 3 przekazywana jest wnioskodawcy i właścicielowi wspólnotowego znaku towarowego.”.

27) W zasadzie 40 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Właściciela wspólnotowego znaku towarowego powiadamia się o każdym wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienie, uznanym za wniesiony. Jeżeli Urząd uzna wniosek za dopuszczalny, wzywa właściciela wspólnotowego znaku towarowego do przedstawienia swoich uwag w terminie, wyznaczonym przez Urząd.”;

- b) ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Wszystkie uwagi zgłaszane przez strony wysyła się drugiej zainteresowanej stronie, chyba że zasada 69 stanowi inaczej.”;

- c) ustęp 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. W przypadku wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia na mocy art. 50 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, Urząd wzywa właściciela wspólnotowego znaku towarowego do przedstawienia dowodu rzeczywistego korzystania ze znaku w okresie określonym przez Urząd. Jeśli w wyznaczonym terminie dowód nie zostanie przedstawiony, stwierdza się wygaśnięcie wspólnotowego znaku towarowego. Zasady 22 ust. 2, 3 oraz 4 stosuje się *mutatis mutandis*.”;

d) dodaje się ust. 6 o następującym brzmieniu:

„6. Jeżeli wnioskodawca musi przedstawić dowód używania lub istnienia uzasadnionych powodów nieużywania na mocy art. 56 ust. 2 lub 3 rozporządzenia, Urząd wzywa wnioskodawcę do przedstawienia dowodu rzeczywistego korzystania ze znaku w okresie, który Urząd określa. Jeśli w ustalonym terminie dowód nie zostanie przedstawiony, wniosek o wygaśnięcie zostaje odrzucony. Zasady 22 ust. 2, 3 oraz 4 stosuje się *mutatis mutandis*.”.

28) Zasady 44 i 45 otrzymują następujące brzmienie:

„Zasada 44

Wniosek o zmianę

1. Wniosek o zmianę zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego na krajowy znak towarowy na podstawie art. 108 rozporządzenia zawiera:

- a) nazwę (nazwisko) i adres wnioskującego o zmianę zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. b);
- b) numer akt zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego lub numer rejestracji wspólnotowego znaku towarowego;
- c) wskazanie podstaw zmiany zgodnie z art. 108 ust. 1 lit. a) lub b) rozporządzenia;
- d) wskazanie Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, w odniesieniu do których wnosi się o zmianę;
- e) w przypadku gdy wniosek nie dotyczy wszystkich towarów i usług, dla których dokonano zgłoszenia lub dla których znak jest zarejestrowany, wniosek zawiera wskazanie towarów i usług, w odniesieniu do których wnioskuje się o zmianę, oraz w przypadku gdy zmiana dotyczy więcej niż jednego Państwa Członkowskiego, i gdy wykaz towarów i usług nie jest jednakowy dla wszystkich Państw Członkowskich, wykaz towarów i usług odpowiadający każdemu Państwu Członkowskiemu;
- f) w przypadku gdy wnioskuje się o zmianę na podstawie art. 108 ust. 6 rozporządzenia, wniosek zawiera wskazanie daty, z którą orzeczenie sądu krajowego stało się prawomocne oraz egzemplarz tego orzeczenia; egzemplarz orzeczenia można przedstawić w języku, w którym zostało ono wydane.

2. Wniosek o zmianę składa się w odpowiednim terminie zgodnie z art. 108 ust. 4, 5 lub 6 rozporządzenia. W przypadku gdy wniosek o zmianę jest składany w następstwie nieudanego przedłużenia rejestracji, okres trzech miesięcy przewidziany w art. 108 ust. 5 rozporządzenia rozpoczyna bieg następnego dnia po ostatnim dniu, w którym wniosek o przedłużenie może być wniesiony zgodnie z art. 47 ust. 3 rozporządzenia.

Zasada 45

Rozpatrywanie wniosku o zmianę

1. W przypadku gdy wniosek o zmianę nie spełnia warunków określonych w art. 108 ust. 1 lub 2 rozporządzenia lub nie został wniesiony w terminie trzech miesięcy lub jest niezgodny z postanowieniami zasady 44 lub innych zasad, Urząd powiadamia o tym wnioskodawcę i wyznacza termin, w którym wnioskodawca może poprawić wniosek lub dostarczyć wszelkie brakujące informacje lub wskazówki.

2. W przypadku gdy opłata za zmianę nie została uiszczona w przewidzianym terminie trzech miesięcy, Urząd powiadamia wnioskodawcę, że wniosek o zmianę uważa się za niewniesiony.

3. W przypadku gdy brakujące wskazówki nie zostaną dostarczone w wyznaczonym terminie, Urząd odrzuca wniosek o zmianę.

W przypadku gdy zastosowanie ma art. 108 ust. 2 rozporządzenia, Urząd odrzuca wniosek o zmianę z powodu niedopuszczalności jedynie w stosunku do tych Państw Członkowskich, w przypadku których zmiana jest wykluczona na mocy tego postanowienia.

4. Jeżeli Urząd lub sąd rozpatrujący sprawę wspólnotowego znaku towarowego odrzucił zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego lub stwierdził nieważność wspólnotowego znaku towarowego, a bezwzględną podstawą odrzucenia był język jednego z Państw Członkowskich, zmiana jest wykluczona na mocy art. 108 ust. 2 rozporządzenia dla Państw Członkowskich, w którym język ten jest jednym z języków urzędowych. Jeżeli Urząd lub sąd rozpatrujący sprawę wspólnotowego znaku towarowego odrzucił zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego lub stwierdził nieważność wspólnotowego znaku towarowego na bezwzględnych podstawach mających zastosowanie w całej Wspólnocie lub z powodu wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego lub innego wspólnotowego prawa własności przemysłowej, zmiana jest wykluczona na mocy art. 108 ust. 2 rozporządzenia dla wszystkich Państw Członkowskich.”.

29) **Zasada 47 otrzymuje następujące brzmienie:**

„Zasada 47

Przekazanie centralnym urządcom zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwach Członkowskich

W przypadku gdy wniosek o zmianę spełnia warunki rozporządzenia i niniejszych zasad, Urząd przekazuje wniosek o zmianę oraz dane, o których mowa w zasadzie 84 ust. 2 centralnym urządcom zajmującym się ochroną własności przemysłowej w Państwach Członkowskich, w tym Urzędowi Znaków Towarowych Beneluksu, w których wniosek został uznany za dopuszczalny. Urząd powiadamia wnioskodawcę o dacie przekazania jego wniosku.”.

30) **W zasadzie 50 ust. 1 dodaje się, co następuje:**

„W szczególności, jeżeli odwołanie dotyczy decyzji podjętej w postępowaniu w sprawie sprzeciwu, art. 78a rozporządzenia nie ma zastosowania do terminów ustalonych zgodnie z art. 61 ust. 2 rozporządzenia.

W przypadku gdy odwołanie dotyczy decyzji Wydziału Sprzeciwów, Izba ogranicza rozpatrywanie odwołania do faktów i dowodów przedstawionych w terminie ustalonym lub określonym przez Wydział Sprzeciwów zgodnie z postanowieniami rozporządzenia i niniejszych zasad, chyba że Izba uzna, iż należy uwzględnić dodatkowe lub uzupełniające fakty i dowody zgodnie z art. 74 ust. 2 rozporządzenia.”.

31) **Zasada 51 otrzymuje następujące brzmienie:**

„Zasada 51

Zwrot opłat za odwołania

Opłatę za odwołanie zwraca się wyłącznie na mocy zarządzenia jednej z poniższych instytucji:

a) instancji, której decyzja została zaskarżona, w przypadku gdy uwzględni ona zmianę zgodnie z art. 60 ust. 1 lub art. 60a rozporządzenia;

b) Izbę Odwoławczą, w przypadku gdy uwzględni ona odwołanie i uzna taki zwrot za słuszny z powodu istotnego naruszenia zasad postępowania.”.

32) **Zasada 53 otrzymuje następujące brzmienie:**

„Zasada 53

Poprawianie błędów w decyzjach

W przypadku gdy Urząd zauważy, z urzędu lub na wniosek jednej z zainteresowanych stron, błąd językowy, błąd maszynowy lub oczywistą pomyłkę w decyzji, zapewnia aby błędy te zostały poprawione przez instancję lub właściwy wydział.”.

33) **Dodaje się zasadę 53a o następującym brzmieniu:**

„Zasada 53a

Uchylenie decyzji lub wykreślenie wpisu w rejestrze

1. W przypadku gdy Urząd stwierdzi, z urzędu lub na podstawie odpowiednich informacji od stron postępowania, że decyzja podlega uchyleniu lub wpis do rejestru podlega wykreśleniu zgodnie z art. 77a rozporządzenia, Urząd powiadamia stronę poszkodowaną o planowanym uchyleniu lub wykreśleniu.

2. Strona poszkodowana może przedstawić uwagi w sprawie planowanego uchylenia lub wykreślenia w terminie określonym przez Urząd.

3. W przypadku gdy strona poszkodowana zgadza się na planowane uchylenie lub wykreślenie lub gdy nie przedstawi swoich uwag w określonym terminie, Urząd uchyla decyzję lub wykreśla wpis w rejestrze. Jeżeli strona poszkodowana nie zgadza się na uchylenie lub wykreślenie, Urząd podejmuje w tej sprawie decyzję.

4. Jeżeli uchylenie lub wykreślenie może dotyczyć więcej niż jednej strony, ust. 1, 2 i 3 stosuje się *mutatis mutandis*. W takich przypadkach o uwagach zgłaszanych przez jedną ze stron zgodnie z ust. 3 powiadamia się zawsze drugą stronę (strony) i wzywa się ją do przedłożenia własnych uwag.

5. W przypadku gdy uchylenie decyzji lub wykreślenie wpisu w rejestrze dotyczy decyzji lub wpisu, które zostały opublikowane, decyzja o uchyleniu lub wykreśleniu jest również publikowana.

6. Do uchylenia lub wykreślenia na mocy ust. 1–4 jest uprawniona instancja lub jednostka, która wydała decyzję.”

34) **Zasada 59 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:**

„4) Sumy oraz zaliczki na koszty, płacone na podstawie ust. 1, 2 i 3, ustalane są przez Prezesa Urzędu i publikowane w Dzienniku Urzędowym Urzędu. Sumy obliczane są na tej samej podstawie co ustanowiona przez regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i załącznik VII do tego regulaminu.”.

35) Zasada 60 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 60

Protokoły z postępowania ustnego

1. Z postępowania ustnego lub dowodowego sporządza się protokół zawierający:

- a) datę postępowania;
- b) nazwiska właściwych urzędników Urzędu, stron, przedstawicieli stron oraz obecnych świadków i biegłych;
- c) zgłoszenia i wnioski stron;
- d) środki dowodowe;
- e) w odpowiednim przypadku, zarządzenia lub decyzje Urzędu.

2. Protokół jest częścią akt danego zgłoszenia lub rejestracji wspólnotowego znaku towarowego. Kopię protokołu doręcza się stronom.

3. W przypadku gdy zgodnie z art. 76 ust. 1 lit. a) lub lit. d) rozporządzenia lub z zasadą 59 ust. 2 przesłuchuje się świadków, biegłych lub strony, ich zeznania są rejestrowane.”

36) W zasadzie 61 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W postępowaniu przed Urzędem wszelkie zawiadomienia dokonywane przez Urząd mają formę dokumentu oryginalnego, jego niewierzytelnej kopii lub komputerowego wydruku zgodnie z postanowieniami zasady 55 lub, w przypadku dokumentów pochodzących od stron, ich duplikatów lub niewierzytelnych kopii.”;

b) dodaje się ust. 3 o następującym brzmieniu:

„3. W przypadku gdy odbiorca wskazał numer faksu lub inne dane do korespondencji z nim, Urząd może wybrać pomiędzy którymkolwiek z tych rodzajów powiadomienia a powiadomieniem za pośrednictwem poczty.”.

37) W zasadzie 62 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. O decyzjach, od których przysługuje odwołanie w określonym terminie, wezwaniach do stawienia się

i innych dokumentach, określonych przez Prezesa Urzędu zawiadamia się listem poleconym z potwierdzeniem odbioru. Wszystkie pozostałe powiadomienia wysyła się zwykłym listem.”;

b) skreśla się drugie zdanie ust. 2;

c) ustęp 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Zawiadomienie zwykłym listem uważa się za dokonane dziesiątego dnia po wysłaniu go pocztą.”.

38) Zasada 65 ust. 1 drugie zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„Zawiadomienie uznaje się za wykonane w dniu, w którym zostało odebrane przez faks odbiorcy.”.

39) Zasada 66 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Jeżeli określenie adresu odbiorcy jest niemożliwe lub jeżeli zawiadomienie, zgodnie z zasadą 62 okazało się niemożliwe po co najmniej jednej próbie, zawiadomienia dokonuje się poprzez publiczne ogłoszenie.”.

40) Zasada 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli termin upływa w dniu, w którym ma miejsce powszechna przerwa w doręczaniu poczty w Państwie Członkowskim, w którym mieści się Urząd, lub jeśli Prezes Urzędu zezwolił na zawiadomienia drogą elektroniczną zgodnie z zasadą 82 i w zakresie w jakim na to zezwolił, w dniu kiedy ma miejsce rzeczywiste zakłócenie dostępu Urzędu do tych elektronicznych środków, termin jest przedłużony do pierwszego dnia następującego po końcu tego okresu zakłócenia, w którym Urząd jest otwarty, przyjmuje pocztę i w którym dostarczane są zwykłe listy. Czas trwania okresu zakłócenia ustala Prezes Urzędu.”.

41) Zasada 72 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. W przypadku opóźnienia w następstwie nadzwyczajnych zdarzeń, takich jak klęska żywiołowa lub strajk, które przerywają lub zakłócają normalne przekazywanie zawiadomień przez strony postępowania Urzędowi lub przez Urząd stronom postępowania, Prezes Urzędu może ustalić, że w przypadku stron postępowania, które mają swoje miejsce zamieszkania lub swoją siedzibę statutową w tym Państwie Członkowskim, lub którzy wyznaczili pełnomocników mających swoje miejsce prowadzenia działalności w tym Państwie Członkowskim, wszystkie terminy, które upłynęłyby w normalnych okolicznościach w dniu zaistnienia takiego zdarzenia lub po tym dniu, ustalone przez Prezesa Urzędu, są przedłużone do dnia ustalonego przez Prezesa. Jeżeli zdarzenie dotyczy siedziby Urzędu, wspomniane ustalenia Prezesa dotyczą wszystkich stron postępowania.”.

42) W zasadzie 76 wprowadza się następujące zmiany:**a) ustępy 1–4 otrzymują następujące brzmienie:**

„1. Prawnicy i zawodowi pełnomocnicy wpisani na listę prowadzoną przez Urząd zgodnie z art. 89 ust. 2 rozporządzenia, składają w Urzędzie podpisane pełnomocnictwo, które włącza się do akt wyłącznie wtedy, gdy wyraźnie wymaga tego Urząd, lub w przypadku gdy jest kilka stron postępowania, w którym przedstawiciel występuje przed Urzędem, jeżeli druga strona wyraźnie tego zażąda.

2. Pracownicy działający w imieniu osób fizycznych lub prawnych zgodnie z art. 88 ust. 3 rozporządzenia składają w Urzędzie podpisane pełnomocnictwo, które włącza się do akt.

3. Pełnomocnictwo można składać we wszystkich urzędowych językach Wspólnoty. Pełnomocnictwo może dotyczyć jednego lub więcej zgłoszeń lub zarejestrowanych znaków towarowych lub może mieć formę pełnomocnictwa ogólnego upoważniającego pełnomocnika do występowania we wszystkich postępowaniach przed Urzędem, w których osoba udzielająca pełnomocnictwa jest stroną.

4. W przypadku gdy złożenie pełnomocnictwa jest wymagane zgodnie z ust. 1 lub 2, Urząd określa termin, w jakim składa się takie pełnomocnictwo. Jeżeli pełnomocnictwo nie zostanie złożone w wymaganym terminie, postępowanie jest kontynuowane z udziałem osoby reprezentowanej. Wszelkie czynności proceduralne dokonane przez pełnomocnika, inne niż złożenie zgłoszenia, uważa się za niebyłe, jeśli osoba reprezentowana ich nie potwierdzi w terminie wyznaczonym przez Urząd. Niniejszy przepis nie wpływa na zastosowanie art. 88 ust. 2 rozporządzenia.”;

b) ustępy 8 i 9 otrzymują następujące brzmienie:

„8. W przypadku gdy o ustanowieniu pełnomocnika powiadamia się Urząd, zgodnie z zasadą 1 ust. 1 lit. e) wskazuje się nazwisko pełnomocnika oraz jego adres prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku gdy przed Urzędem występuje pełnomocnik, który został już przed nim powołany, wskazuje on swoje nazwisko i w miarę możliwości numer identyfikacyjny nadany mu przez Urząd. Jeżeli strona wyznacza kilku pełnomocników, mogą oni, bez względu na sprzeczne postanowienia ich pełnomocnictw, działać albo wspólnie, albo oddzielnie.

9. Wyznaczenie stowarzyszenia pełnomocników uważa się za powołanie lub udzielenie pełnomocnictwa

każdemu pełnomocnikowi, który wykonuje swoją działalność w tym stowarzyszeniu.”.

43) W zasadzie 79 wprowadza się następujące zmiany:**a) litery a) i b) otrzymują brzmienie:**

„a) poprzez przekazanie Urzędowi podpisanego oryginału odpowiedniego dokumentu drogą pocztową, w drodze doręczenia osobistego lub w każdy inny sposób;

b) poprzez przekazanie podpisanego oryginału faksem zgodnie z zasadą 80;”;

b) Skreśla się lit. c).**44) Dodaje się zasadę 79a o następującym brzmieniu:**

„Zasada 79 a

Załączniki do zawiadomień w formie pisemnej

W przypadku gdy dokument lub dowód jest przekazywany zgodnie z postanowieniami zasady 79 lit. a) przez stronę w postępowaniu przed Urzędem, w którym uczestniczy więcej niż jedna strona, dokument lub dowód oraz wszystkie załączniki do niego przedstawia się w ilości egzemplarzy równej liczbie stron postępowania.”.

45) W zasadzie 80 wprowadza się następujące zmiany:**a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:**

„1. W przypadku gdy wniosek o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego przekazuje się do Urzędu faksem oraz jeśli wniosek zawiera przedstawienie znaku na podstawie zasady 3 ust. 2, które nie spełnia wymagań wspomnianej zasady, wymagane przedstawienie znaku w formie odpowiedniej do publikacji przekazuje się do Urzędu zgodnie z zasadą 79 lit. a). W przypadku gdy przedstawienie znaku zostanie doręczone do Urzędu w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania faksu przez Urząd, wniosek uważany jest za doręczony do Urzędu z datą, z jaką Urząd otrzymał faks.”;

b) w ust. 3 dodaje się następujące zdanie:

„W przypadku gdy powiadomienie zostało przesłane drogą elektroniczną – faksem, wskazanie nazwiska nadawcy jest równoznaczne z podpisem.”;

c) skreśla się ust. 4.

46) Skreśla się zasadę 81.**47) W zasadzie 82 wprowadza się następujące zmiany:**

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Prezes Urzędu ustala czy, w jakim zakresie i na jakich warunkach technicznych powiadamiania mogą być przesyłane do Urzędu drogą elektroniczną.”;

b) skreśla się ustęp 4.

48) Zasada 83 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 83

Formularze

1. Urząd udostępnia bezpłatnie formularze w celu:

a) zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, w tym wniosku o sprawozdanie z poszukiwań, w odpowiednim przypadku;

b) wniesienia sprzeciwu;

c) wniesienia wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienia;

d) wniesienia wniosku o rejestrację przeniesienia oraz formularz oświadczenia o przeniesieniu i dokument przeniesienia przewidziany w zasadzie 31 ust. 5;

e) wniesienia wniosku o rejestrację licencji;

f) wniesienia wniosku o przedłużenie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego;

g) odwołania się od decyzji Urzędu;

h) wyznaczenia pełnomocnika w formie udzielenia pełnomocnictwa szczególnego lub ogólnego;

i) przedłożenia Urzędowi zgłoszenia międzynarodowego lub późniejszego oznaczenia zgodnie z Protokołem madryckim.

2. Strony postępowania przed Urzędem mogą także stosować:

a) formularze opracowane na mocy Traktatu o prawie znaków towarowych lub zgodnych z zaleceniami Zgromadzenia Unii Paryskiej na rzecz Ochrony Własności Intelektualnej;

b) z wyjątkiem formularza, o którym mowa w ust. 1 lit. i), formularze tej samej treści i formatu.

3. Urząd udostępnia formularze, o których mowa w ust. 1, we wszystkich urzędowych językach Wspólnoty.”.

49) W zasadzie 84 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) nazwę (nazwisko) i adres zgłaszającego;”;

b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

i) litera i) otrzymuje następujące brzmienie:

„i) wszczęcie egzekucji na podstawie art. 20 rozporządzenia oraz postępowania upadłościowego na podstawie art. 21 rozporządzenia;”;

ii) dodaje się następujące lit. w) oraz x):

„w) podział rejestracji zgodnie z art. 48a rozporządzenia i zasadą 25a, jak również dokumenty, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do rejestracji wydzielonej a także wykaz towarów i usług rejestracji pierwotnej w brzmieniu poprawionym;

x) uchylenie decyzji lub wykreślenie wpisu w rejestrze zgodnie z art. 77a rozporządzenia, w przypadku gdy cofnięcie lub wykreślenie dotyczy opublikowanej decyzji lub wpisu.”.

50) Ustęp 1 zasady 85 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Biuletyn Wspólnotowych Znaków Towarowych publikowany jest w sposób i z częstotliwością określonymi przez Prezesa Urzędu.”.

51) Zasada 89 ust. 1 i 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Kontrola akt zgłoszeń wspólnotowych znaków towarowych oraz zarejestrowanych wspólnotowych znaków towarowych dotyczy albo dokumentów oryginalnych, albo kopii tych dokumentów, albo środków technicznych przechowywania tych danych, w przypadku, gdy akta są w ten sposób przechowywane. Środki kontroli określa Prezes Urzędu.

W przypadku gdy kontrola przebiega w sposób przewidziany w art. 3, 4 i 5, wniosek o przeprowadzanie kontroli uważa się za złożony dopiero po uiszczeniu wymaganej opłaty. Jeżeli kontrola środków technicznych przechowywania danych odbywa się on-line, nie pobiera się opłat.

2. W przypadku gdy wnosi się o kontrolę akt zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego, które nie zostało jeszcze opublikowane zgodnie z art. 40 rozporządzenia, wniosek zawiera wskazanie i dowód, że zgłaszający wyraził zgodę na kontrolę lub oświadczył, że po rejestracji znaku towarowego powoła się na prawa wynikające z rejestracji przeciwko stronie, która wnosi o kontrolę.”.

52) Zasada 91 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 91

Przechowywanie akt

1. Prezes Urzędu ustala sposób przechowywania akt.

2. W przypadku gdy akta przechowywane są w formie elektronicznej, są one lub ich kopie zapasowe przechowywane przez czas nieokreślony. Oryginalne dokumenty wnoszone przez strony postępowania stanowiące podstawę takich akt elektronicznych są przechowywane po przyjęciu ich przez Urząd przez okres określony przez Prezesa Urzędu.

3. W przypadku gdy i w zakresie, w jakim akta lub ich części przechowywane są w formie innej niż elektroniczna, dokumenty lub dowody wchodzące w skład tych akt są przechowywane przez okres co najmniej pięciu lat od końca roku, w którym:

- a) zgłoszenie zostało odrzucone, wycofane, lub zostało uznane za wycofane;
- b) rejestracja wspólnotowego znaku towarowego wygasa całkowicie zgodnie z art. 47 rozporządzenia;
- c) zostało zarejestrowane całkowite zrzeczenie się wspólnotowego znaku towarowego zgodnie z art. 49 rozporządzenia;
- d) wspólnotowy znak towarowy został całkowicie wykreślony z rejestru zgodnie z art. 56 ust. 6 lub art. 96 ust. 6 rozporządzenia.”.

53) W zasadzie 94 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. W przypadku gdy wysokość kosztów nie została ustalona zgodnie z art. 81 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia, do wniosku o ustalenie kosztów załącza się rachunek oraz dowody na poparcie. W przypadku kosztów pełnomocników, o których mowa w ust. 7 lit. d) niniejszej zasady, wystarczające jest oświadczenie

pełnomocnika, że koszty te zostały poniesione. W przypadku pozostałych kosztów wystarczające jest ustalenie ich wiarygodności. W przypadku gdy wysokość kosztów ustala się zgodnie z art. 81 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia, koszty pełnomocnictwa ustala się na poziomie określonym w ust. 7 lit. d) niniejszej zasady bez względu na to, czy zostały rzeczywiście poniesione.”;

b) w ust. 4 wyrazy „art. 81 ust. 6 zdanie drugie” otrzymują brzmienie „art. 81 ust. 6 zdanie trzecie”;

c) ustęp 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszej zasady, koszty niezbędne do celów postępowań, które zostały faktycznie poniesione przez stronę wygrywającą proces, ponosi strona przegrywającą proces zgodnie z art. 81 ust. 1 rozporządzenia, na podstawie następujących stawek maksymalnych:

- a) w przypadku gdy strona nie jest reprezentowana przez pełnomocnika, koszty pobytu i podróży jednej ze stron, za podróż jednej osoby w obie strony między miejscem zamieszkania lub miejscem prowadzenia działalności a miejscem, gdzie odbywa się postępowanie ustne zgodnie z zasadą 56, jak następuje:
 - i) koszt transportu kolejowego w pierwszej klasie, włącznie ze zwyczajowymi opłatami dodatkowymi, jeśli całkowita odległość drogą kolejową nie przekracza 800 km;
 - ii) koszt transportu lotniczego w klasie turystycznej, jeśli całkowita odległość drogą kolejową przekracza 800 kilometrów, lub jeśli trasa obejmuje przeprawę przez morze;
 - iii) koszty pobytu jednej ze stron w wysokości ustanowionej w art. 13 załącznika VII regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnoty Europejskiej;

b) koszty podróży pełnomocników w rozumieniu art. 89 ust. 1 rozporządzenia, według stawek przewidzianych w lit. a) pkt i) oraz ii) niniejszej zasady;

c) koszty podróży, pobytu, rekompensaty za utracone dochody i należności, do zwrotu których świadkowie i biegli są uprawnieni zgodnie z zasadą 59, ust. 2, 3 lub 4, w zakresie w jakim ostateczna odpowiedzialność do zapłacenia sum spoczywa na stronie postępowania zgodnie z zasadą 59 ust. 5 lit. b);

d) koszty pełnomocnictwa w rozumieniu art. 89 ust. 1 rozporządzenia,

wydatków oraz wynagrodzeń innych niż wydatki określone w lit. a)–f).”

i) strony wnoszącej sprzeciw w postępowaniu w sprawie sprzeciwu:

300 euro;

ii) zgłaszającego w postępowaniu w sprawie sprzeciwu:

300 euro;

iii) wnioskodawcy w postępowaniu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia wspólnotowego znaku towarowego:

450 euro;

iv) właściciela znaku w postępowaniu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia wspólnotowego znaku towarowego:

450 euro;

v) skarżącego w postępowaniu odwoławczym:

550 euro;

vi) pozwanego w postępowaniu odwoławczym:

550 euro;

vii) w przypadku gdy strony postępowania wezwano do udziału w postępowaniu ustnym zgodnie z zasadą, 56 kwota, o której mowa w pkt. i)–vi), jest zwiększona o 400 euro;

e) w przypadku gdy istnieje kilku zgłaszających lub właścicieli zgłoszenia lub rejestracji wspólnotowego znaku towarowego lub gdy istnieje kilka stron wnoszących lub zgłaszających wnioski w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia lub unieważnienia, którzy wspólnie wnieśli sprzeciw lub wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia lub unieważnienia, strona przegrywająca ponosi koszty określone w lit. a) tylko w odniesieniu do jednej takiej osoby;

f) w przypadku gdy strona wygrywająca proces jest reprezentowana przez więcej niż jednego pełnomocnika w rozumieniu art. 89 ust. 1 rozporządzenia, strona przegrywająca proces ponosi koszty określone w lit. b) oraz d) niniejszej zasady tylko w odniesieniu do jednego pełnomocnika;

g) strona przegrywająca proces nie jest zobowiązana do zwrócenia stronie wygrywającej proces kosztów,

54) Zasada 98 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 98

Tłumaczenia

1. W przypadku gdy musi być przedstawione tłumaczenie dokumentu, tłumaczenie wskazuje dokument, którego dotyczy, i odtwarza formę i treść dokumentu oryginalnego. Urząd może wymagać przedstawienia, w terminie przez siebie wyznaczonym, poświadczenia, że tłumaczenie jest wierne tekstowi oryginalnemu. Prezes Urzędu określa sposób poświadczania tłumaczeń.

2. O ile przepisy rozporządzenia lub niniejszych zasad nie stanowią inaczej, dokument, do którego musi być załączone tłumaczenie uznaje się za niedoręczony do Urzędu:

a) jeżeli tłumaczenie jest dostarczone do Urzędu po upływie terminu wyznaczonego na złożenie dokumentu oryginalnego lub tłumaczenia;

b) w przypadku ust. 1, jeżeli poświadczenie nie jest dostarczone w wyznaczonym terminie.”

55) Zasada 100 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zasada 100

Decyzje podejmowane przez jednego członka

Zgodnie z art. 127 ust. 2 i art. 129 ust. 2 rozporządzenia, jeden członek Wydziału Sprzeciwów lub Wydziału Unieważnień może podejmować decyzje w następujących przypadkach:

a) decyzje w sprawie podziału kosztów;

b) decyzje w sprawie ustalenia kwoty kosztów wypłacanej zgodnie z art. 81 ust. 6 zdanie pierwsze rozporządzenia;

c) decyzje w sprawie zamknięcia akt lub zakończenia postępowania bez wydania wyroku;

d) decyzje w sprawie odrzucenia sprzeciwu z powodu niedopuszczalności przed upływem terminu określonego w zasadzie 18 ust. 1;

e) decyzje w sprawie zawieszenia postępowania;

f) decyzje w sprawie połączenia lub podziału wielu sprzeciwów zgodnie z zasadą 21 ust. 1”.

56) W zasadzie 101 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustępy 1, 2 i 3 otrzymują następujące brzmienie:

„1. Jeżeli jest to niezbędne, Prezes Urzędu występuje do Komisji z wnioskiem o ustalenie, czy państwo, które nie jest stroną Konwencji paryskiej lub Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, przyznaje wzajemne traktowanie w rozumieniu art. 29 ust. 5 rozporządzenia.

2. Jeżeli Komisja ustali, że wzajemne traktowanie określone w ust. 1 jest przyznane, publikuje ona w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* komunikat w tej sprawie.

3. Artykuł 29 ust. 5 rozporządzenia stosuje się od daty publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* komunikatu, o którym mowa w ust. 2, chyba że komunikat przewiduje wcześniejszą datę, od której jest stosowany. Artykuł 29 ust. 5 przestaje być skuteczny z dniem publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* komunikatu Komisji wskazującego, że wzajemne traktowanie nie jest przyznane, chyba że komunikat przewiduje wcześniejszą datę, od której jest stosowany.”.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2005 r.

57) W zasadzie 114 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 lit. d) otrzymuje następujące brzmienie:

„d) wskazania i elementy, o których mowa w zasadzie 15 ust. 2 lit b) do h).”;

b) w ust. 2 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Zasady 15 ust. 1, 3 i 4 oraz ust. 16–22 stosuje się z następującymi zastrzeżeniami:”.

58) Zasada 122 ust. 1 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) wskazania i elementy, o których mowa w zasadzie 44 ust. 1 lit a), c), d), e) oraz f).”.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Artykuł 1 ust. 1 lit. d), ust. 3, 4 i 7 stosuje się od dnia 10 marca 2008 r., podobnie jak zasada 83 ust. 1 lit. a) część druga, rozpoczynająca się od słów „w tym”, określona w art. 1 ust. 48 niniejszego rozporządzenia.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1042/2005**z dnia 29 czerwca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 139,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 40/94 oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonawczym do rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽²⁾, należy ustalić dodatkowe opłaty za sprawozdania z poszukiwań, podział wniosku o znak towarowy lub rejestrację i kontynuację postępowania. Powinna zostać ustalona wysokość nowych opłat.
- (2) System poszukiwań jest fakultatywny od dnia 10 marca 2008 r., jak zostało to określone w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 422/2004. Od tej daty powinny obowiązywać dodatkowe opłaty za krajowe raporty z poszukiwań.
- (3) Z tego względu należy odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95 ⁽³⁾.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Opłat, Przepisów Wykonawczych i Procedury Izb Odwoławczych Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2869/95 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli znajdującej się w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt. 1a w brzmieniu:

„1a. Opłata za poszukiwania	Suma 12 EUR pomnożona przez liczbę centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia; suma ta i dalsze zmiany są publikowane przez Urząd w jego Dzienniku Urzędowym.”;
a) w przypadku wniosku o wspólnotowy znak towarowy (art. 39 ust. 2, zasada 4 lit. c))	
b) w przypadku rejestracji międzynarodowej wyznaczającej Wspólnotę Europejską (art. 39 ust. 2 i art. 150 ust. 2, zasada 10 pkt. 2)	

b) skreśla się pkt. 6;

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.1994, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 422/2004 (Dz.U. L 70 z 9.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 15.12.1995, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 782/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 88).

⁽³⁾ Dz.U. L 303 z 15.12.1995, str. 33. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 781/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 85).

- c) w pkt. 13 zdanie „Opłata za każdą klasę towarów i usług jeśli przekraczają trzy klasy za znak indywidualny” zastępuje się zdaniem „Opłata za przedłużenie ochrony dla każdej klasy towarów i usług jeśli przekraczają trzy klasy za znak indywidualny”;
- d) w pkt. 15 zdanie „Opłata za każdą klasę towarów i usług jeśli przekraczają trzy klasy za znak wspólny” zastępuje się zdaniem „Opłata za przedłużenie ochrony dla każdej klasy towarów i usług jeśli przekraczają trzy klasy za znak wspólny”;
- e) w pkt. 19 zdanie „Opłata za przywrócenie do stanu poprzedniego” zastępuje się zdaniem „Opłata za wniosek o przywrócenie do stanu poprzedniego”;
- f) w pkt. 20 słowa „Opłata za konwersję” zastępuje się słowami „Opłata za wniosek o konwersję”;
- g) punkty 21 i 22 otrzymują brzmienie:

„21. Opłata za kontynuację postępowania (art. 78a ust. 1)	400
22. Opłata za oświadczenie o podziale zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego (art. 48a ust. 4) lub za wniosek o wspólnotowy znak towarowy (art. 44a ust. 4):	250”;

- h) w pkt. 23 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Opłata za wniosek o wpis licencji do rejestru lub innego prawa dotyczącego zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego (art. 157 ust. 2 lit. 5; zasada 33 pkt. 1) lub za wniosek o wspólnotowy znak towarowy (art. 157 ust. 2 lit. 6; zasada 33 pkt. 4).”;
- i) w pkt. 29 skreśla się następujące zdanie:

„dopłata od strony, po przekroczeniu 10	1”;
---	-----

- 2) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwrot jest dokonywany po powiadomieniu Biura Międzynarodowego zgodnie z zasadą 113 pkt. 2 lit. b) i c) lub zasadą 115 pkt. 5 lit. b), c) i ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 2868/95.”.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Artykuł 1 ust. 1 lit. a) stosuje się od dnia 10 marca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1043/2005**z dnia 30 czerwca 2005 r.**

w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 z dnia 6 grudnia 1993 r. ustanawiające zasady handlu mające zastosowanie do niektórych towarów pochodzących z przetwórstwa produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3615/92 z dnia 15 grudnia 1992 r. w sprawie ustalenia ilości produktów rolnych, jakie należy brać pod uwagę przy obliczaniu refundacji płatnych w przypadku wywozu towarów określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3035/80 ⁽²⁾, rozporządzeniu Komisji (WE) nr 3223/93 z dnia 25 listopada 1993 r. w sprawie informacji statystycznych odnoszących się do refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3035/80 ⁽³⁾, i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1520/2000 z dnia 13 lipca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria dla ustalania wysokości sum takich refundacji ⁽⁴⁾, odnoszą się do wywozu pewnych produktów rolnych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. Większość z tych rozporządzeń została w dużym stopniu i wielokrotnie zmieniona. Wszystkie te rozporządzenia powinny zostać zmienione, mając na celu przejrzystość, uproszczenie i skuteczność administracyjną, właściwe jest ich zastąpienie jednym rozporządzeniem.

(2) Rozporządzenia Rady (EWG) nr 2771/75 ⁽⁵⁾, oraz (WE) nr 1255/1999 ⁽⁶⁾, 1260/2001 ⁽⁷⁾, 1784/2003 ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 20.12.1993, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2580/2000 (Dz.U. L 298 z 25.11.2000, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 367 z 16.12.1992, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 26.11.1993 str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1762/2002 (Dz.U. L 265 z 3.10.2002, str. 13).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 177 z 15.7.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 886/2004 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 14).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

i 1785/2003 ⁽⁹⁾ w sprawie wspólnej organizacji rynków jaj, mleka i przetworów mlecznych, cukru, zbóż i ryżu stanowią, że w zakresie wymaganym dla umożliwienia wywozu danych produktów rolnych w postaci niektórych towarów przetworzonych niewymienionych w załączniku I do Traktatu na podstawie światowych notowań rynkowych lub cen takich produktów, różnica między takimi notowaniami lub cenami a cenami we Wspólnocie może zostać pokryta refundacją wywozową. Przyznawanie refundacji do wszystkich produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu powinno podlegać wspólnym regułom.

(3) Refundacje wywozowe powinny być wypłacane za towary uzyskiwane bezpośrednio z produktów podstawowych, z produktów uzyskiwanych wskutek przetwarzania produktów podstawowych oraz z produktów asymilowanych do jednej z tych kategorii. Powinna zostać określona metoda ustalania kwoty refundacji wywozowej w każdym z powyższych przypadków.

(4) Celem zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków, odnoszących się do przyznawania refundacji wywozowych, refundacje takie nie powinny być przyznawane dla towarów pochodzących z krajów trzecich i wykorzystywanych przy wytwarzaniu wywożonych towarów, jeżeli były one w swobodnym obrocie w obrębie Wspólnoty.

(5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/1999 ⁽¹⁰⁾ ustanowiło wspólne zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych. Sposób, w jaki zasady te mają być stosowane w odniesieniu do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu wymaga jednak wyjaśnienia.

(6) Poszanowanie podjętych przez Wspólnotę zobowiązań międzynarodowych oznacza, że refundacje przyznane dla wywozu produktów rolnych wchodzących w skład towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu nie mogą przewyższać refundacji, należnych w przypadku wywozu tych produktów w stanie nieprzetworzonym. Należy to uwzględnić przy ustalaniu stawek refundacji i tworzeniu zasad w zakresie asymilowania produktów do poszczególnych kategorii.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 671/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 5).

- (7) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2825/93 z dnia 15 października 1993 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w zakresie obliczania i przyznawania dostosowanych refundacji w odniesieniu do zbóż wywożonych w postaci niektórych napojów spirytusowych⁽¹¹⁾ stanowi, że stawką refundacji wywozowej jest stawka obowiązująca w dniu, w którym zboża objęte zostają dozorem w celu wytwarzania napojów spirytusowych. Zatem objęcie zbóż do produkcji napojów spirytusowych określonych w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2825/93 dozorem celnym powinno być w pewnych okolicznościach uznane, dla potrzeb przyznawania refundacji wywozowych, za równoważne z wywozem.
- (8) Napoje spirytusowe są uważane za mniej wrażliwe niż inne towary na ceny produktów rolnych wykorzystywanych do ich wytwarzania. Jednakże Protokół 19 Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy przyjąć niezbędne środki, aby ułatwić wykorzystanie zbóż z terenu Wspólnoty do wytwarzania napojów spirytusowych otrzymywanych ze zbóż.
- (9) Skrobia ziemniaczana asymilowana jest do skrobi kukurydzianej dla celów określenia refundacji wywozowych. Jednakże powinno się umożliwić ustalenie szczególnej stawki refundacji dla skrobi ziemniaczanej w sytuacjach rynkowych, gdy jej cena jest znacznie niższa niż cena skrobi kukurydzianej.
- (10) W celu zakwalifikowania do refundacji, zużyte produkty rolne oraz w szczególności towary wytworzone z takich produktów muszą z tego powodu zostać wywiezione. Jakikolwiek wyjątek od tej zasady może być dopuszczony jedynie w bardzo ograniczonym zakresie. Jednakże w trakcie procesu wytwarzania wspomnianych towarów producenci mogą ponieść straty surowców, za które ceny wspólnotowe zostały jednak zapłacone, podczas gdy straty producentów prowadzących działalność gospodarczą poza Wspólnotą ograniczone są do światowych cen rynkowych. Ponadto w trakcie procesu wytwarzania niektórych towarów, otrzymywane są produkty uboczne, których wartość zdecydowanie różni się od wartości głównych produktów. W niektórych przypadkach, produkty uboczne mogą być wykorzystane jedynie jako pasza dla zwierząt. Niezbędne jest zatem ustanowienie wspólnych reguł ustalania pojęcia ilości produktów rolnych faktycznie zużytych w procesie wytwarzania towarów wywożonych.
- (11) Wiele towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwo na jasno określonych warunkach technicznych i posiadających stałe cechy charakterystyczne i jakość, podlega powszechnie przyjętej strukturze wywozu. Dla uproszczenia formalności wywozowych należy przyjąć dla takich towarów procedurę uproszczoną, według której producent przekazuje właściwym władzom informacje, jakie uważają one za konieczne, dotyczące warunków wytwarzania towarów. W przypadku rejestracji przez właściwe władze ilości produktów rolnych faktycznie zużytych do produkcji towarów wywożonych, należy wprowadzić wymóg corocznego potwierdzania takiej rejestracji, w celu zmniejszenia ryzyka związanego z brakiem informacji o zmianach w tych ilościach.
- (12) Wiele produktów rolnych podlega naturalnym i sezonowym zmianom. Zawartość produktów rolnych w wywożonych towarach może dlatego różnić się. Kwota refundacji powinna zatem zostać ustalona na podstawie ilości produktów rolnych faktycznie zużytych do wytworzenia wywożonych towarów. Niemniej jednak, w przypadku niektórych towarów o prostym i stosunkowo stałym składzie, kwotę refundacji, dla uproszczenia procedur administracyjnych, należy ustalić na podstawie stałych ilości produktów rolnych.
- (13) Przy ustalaniu stawki refundacji dla produktów podstawowych lub produktów asymilowanych, należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, refundacje produkcyjne, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, zgodnie z odpowiednim rozporządzeniem w sprawie wspólnej organizacji rynku danego produktu.
- (14) Niektóre towary o podobnych cechach charakterystycznych mogą być uzyskiwane różnymi technikami i z różnych surowców. Należy żądać od eksporterów określania charakteru surowców i składania deklaracji odnośnie procesów wytwarzania, o ile informacje takie są niezbędne do określenia uprawnienia do otrzymania refundacji lub odpowiedniej stawki refundacji wywozowej.
- (15) Podczas obliczania ilości produktów rolnych rzeczywiście zużytych do produkcji towarów właściwe jest uwzględnienie zawartości suchej masy w przypadku skrobi oraz niektórych syropów glukozy i maltodekstryny.
- (16) Jeżeli wymaga tego sytuacja w handlu światowym, konkretne wymogi danego rynku lub handlowe umowy międzynarodowe, powinno być możliwe różnicowanie refundacji dla niektórych towarów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (17) Rezultatem zarządzania kwotami refundacji, które mogą być przyznawane w ciągu roku budżetowego dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu, może być konieczność ustalenia różnych stawek dla wywozu, z wcześniejszym ustaleniem stawki refundacji na podstawie sytuacji na rynku Wspólnoty oraz na rynkach światowych lub bez takiego ustalenia.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1633/2000 (Dz.U. L 187 z 26.7.2000, str. 29).

- (18) Zobowiązania międzynarodowe podjęte przez Wspólnotę ograniczają wysokość refundacji, które mogą zostać przyznane w danym roku budżetowym. Należy umożliwić wywóz towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu na wcześniej ustalonych warunkach. W szczególności, należy umożliwić uzyskanie zapewnienia, że taki wywóz kwalifikuje się do refundacji zgodnej ze zobowiązaniami Wspólnoty. W przypadku braku takiej możliwości, eksporterzy powinni uzyskać taką informację z wystarczającym wyprzedzeniem. Wydawanie świadectw refundacji stanowi kontynuację wniosków o refundację i gwarantuje ich posiadaczom, że będą mogli korzystać z refundacji w ramach sumy, na którą świadectwo zostało wydane, o ile spełnią oni inne warunki dotyczące refundacji określone zasadami wspólnotowymi. Należy określić środki zarządzania dla systemu świadectw refundacji. W szczególności, należy określić współczynnik redukcji, stosowany w sytuacjach, kiedy wnioski o refundację przewyższają dostępne kwoty. W niektórych okolicznościach, należy wprowadzić przepisy w sprawie zawieszania wydawania świadectw refundacji.
- (19) Świadectwa refundacji służą wywiązaniu się ze zobowiązań międzynarodowych Wspólnoty. Umożliwiają one także wcześniejsze ustalenie refundacji, która może zostać przyznana dla produktów rolnych używanych do wytwarzania towarów wywożonych do krajów trzecich. Cel ten różni się, pod niektórymi względami, od celów pozwoleń na wywóz wydawanych na produkty podstawowe wywożone w stanie nieprzetworzonym, które są przedmiotem zobowiązań międzynarodowych dotyczących ograniczeń ilościowych. Dlatego konieczne jest określenie, które z przepisów ogólnych obowiązujących w odniesieniu do pozwoleń i świadectw w zakresie produktów rolnych, ustanowionych obecnie w rozporządzeniu (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw refundacji dla produktów rolnych z wcześniejszym ustaleniem⁽¹²⁾, nie powinny być stosowane w odniesieniu do świadectwa refundacji.
- (20) Ponadto należy określić, w jaki sposób niektóre przepisy rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 odnoszące się do świadectw z wcześniejszym ustaleniem refundacji wywozowych, co do których składany jest wniosek w związku z zaproszeniem do składania ofert i wydanych w kraju trzecim przywozu, powinny być stosowane odnośnie świadectw refundacji. W większości przypadków, stawki refundacji mają być ustalane lub modyfikowane w czwartki. W celu zmniejszenia ryzyka, że wnioski o wcześniejsze ustalenie stawki będą składane w celach spekulacyjnych, jeżeli wniosek o wcześniejsze ustalenie stawki składany jest w czwartek, wniosek powinien być traktowany tak, jakby został złożony w następnym dniu roboczym.
- (21) Należy ustanowić warunki zwalniania zabezpieczeń odnoszących się do świadectw objętych zakresem rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽¹³⁾. Należy określić obowiązki uznane za zasadnicze, w stosunku do których wnoszone będzie zabezpieczenie, łącznie z dowodami na wypełnienie obowiązków, które należy przedstawić i po przedstawieniu których zabezpieczenie może być zwolnione.
- (22) Istnieje duże prawdopodobieństwo, że otrzymywane wnioski o świadectwa będą uwzględniały kwoty większe niż te, które można przyznać. W związku z tym rok budżetowy należy podzielić na okresy, aby świadectwa były dostępne zarówno dla podmiotów gospodarczych, które dokonują wywozu pod koniec roku budżetowego, jak i dla tych, które realizują wywóz na początku roku budżetowego. Współczynnik redukcji należy stosować, w danym przypadku, w odniesieniu do wszystkich kwot wnioskowanych w danym okresie.
- (23) W wyniku zobowiązań międzynarodowych podjętych przez Wspólnotę, niektóre rodzaje wywozu nie podlegają ograniczeniom w zakresie wypłacania refundacji. Wywóz taki należy zwolnić ze wszelkich zobowiązań odnośnie przedstawiania świadectwa refundacji.
- (24) Większość eksporterów otrzymuje tytułem refundacji mniej niż 75 000 EUR rocznie. Ogólnie wywóz ten stanowi jedynie niewielką część łącznej kwoty refundacji przyznawanych dla produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. Należy umożliwić zwolnienie takiego wywozu z wymogu przedstawiania świadectwa. Jednakże w celu zapobiegania nadużyciom należy ograniczyć stosowanie tego zwolnienia do tego Państwa Członkowskiego, w którym eksporter ma swoją siedzibę.
- (25) Należy ustalić warunki w odniesieniu do monitorowania, oparte na zasadzie, że eksporter powinien deklarować właściwym władzom, przy każdym wywozie towarów, ilości produktów zużytych do wytworzenia wywożonych towarów. Właściwe władze powinny podjąć wszelkie środki, jakie uznają za niezbędne w celu sprawdzania prawidłowości takich deklaracji.
- (26) Władze odpowiedzialne za sprawdzenie deklaracji eksportera mogą nie dysponować wystarczającymi dowodami, umożliwiającymi im uznanie deklaracji w sprawie zużytej ilości, nawet jeżeli dowody te opierają się na analizie chemicznej. Sytuacje takie mogą w szczególności mieć miejsce, kiedy wywożone towary są wytworzone w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie wywozu. W związku z powyższym, właściwe władze Państwa Członkowskiego wywozu powinny być w stanie uzyskać od innego Państwa Członkowskiego, w razie potrzeby, wszystkie informacje, które władze tego Państwa będą w stanie uzyskać odnośnie warunków wytwarzania takich towarów.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1741/2004 (Dz.U. L 311 z 8.10.2004, str. 17).

⁽¹³⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 673/2004 (Dz.U. L 105 z 14.4.2004, str. 17).

- (27) Po konsultacji z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego, w którym wytwarzane są towary, podmiotom gospodarczym należy zezwolić na dokonanie uproszczonej deklaracji użytych produktów, w formie zsumowanych ilości tych produktów z zastrzeżeniem, że przechowują oni szczegółowy rejestr zużytych produktów i udostępniają go wspomnianym władzom.
- (28) Eksporter nie zawsze może znać dokładne ilości zużytych produktów rolnych, w odniesieniu do których może wnioskować o refundację, w szczególności, jeżeli nie jest producentem. Dlatego też nie zawsze może takie ilości zadeklarować. W związku z tym, zachodzi konieczność zapewnienia alternatywnej metody obliczania refundacji, o którą może wnioskować zainteresowana osoba, ograniczonej do niektórych towarów i opartej na analizie chemicznej tych towarów oraz wykorzystującej sporządzoną w tym celu tabelę.
- (29) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych⁽¹⁴⁾, stanowi, że masło i śmietana mogą być udostępniane po obniżonych cenach gałęziom przemysłu wytwarzającym niektóre towary. Fakt ten należy uwzględnić przy obliczaniu refundacji na podstawie analizy chemicznej.
- (30) Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 stanowi, że nie przyznaje się żadnej refundacji w odniesieniu do produktów, których jakość handlowa nie jest dobra i właściwa w dniu przyjęcia zgłoszenia wywozowego. Aby zagwarantować jednolite stosowanie tej zasady, należy wyjaśnić, że w celu przyznania refundacji dla produktów określonych w art. 1 dyrektywy Rady 92/46/WE z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiającej przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania do obrotu surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka⁽¹⁵⁾, lub w art. 1 dyrektywy Rady 89/437/EWG z dnia 20 czerwca 1989 r. w sprawie problemów higienicznych i zdrowotnych wpływających na produkcję i wprowadzanie do obrotu produktów jajecznych⁽¹⁶⁾, oraz które figurują w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, dane produkty muszą być przygotowywane zgodnie z wymogami tych dyrektyw i mają posiadać wymagany znak zdrowotności.
- (31) Artykuł 31 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 odczytywany w powiązaniu z art. 31 ust. 12 tego rozporządzenia ogranicza wymóg, że przetwory mleczne objęte refundacją muszą pochodzić ze Wspólnoty, do niektórych towarów o wysokiej zawartości mleka. Należy zatem wprowadzić środki służące wdrażaniu i monitorowaniu tego wymogu.
- (32) Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 ogranicza okres, w którym produkty rolne lub towary mogą pozostać objęte wstępnym finansowaniem refundacji, do okresu ważności pozwolenia na wywóz, który jeszcze nie upłynął. Jednakże świadectwa refundacji wydane pod koniec okresu budżetowego mają krótszy okres ważności, który ze względu na zobowiązania międzynarodowe Wspólnoty nie może trwać dłużej niż do dnia 30 września. W celu zapewnienia eksporterom wystarczającej elastyczności, tak aby mogli oni w pełni wykorzystać świadectwa refundacji o krótkim terminie ważności, należy określić szczególne przepisy w odniesieniu do takich świadectw w takim zakresie, w jakim ograniczają one okres, w którym produkty rolne lub towary mogą pozostać objęte wstępnym finansowaniem refundacji, do okresu ważności pozwolenia na wywóz, który jeszcze nie upłynął.
- (33) Właściwe jest zapewnienie w całej Wspólnocie jednolitego stosowania przepisów dotyczących przyznawania refundacji dla towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W tym celu, każde Państwo Członkowskie powinno informować pozostałe Państwa Członkowskie za pośrednictwem Komisji o przepisach w zakresie monitorowania, stosowanych na jego terytorium w odniesieniu do różnych rodzajów wywożonych towarów.
- (34) Zasadnicze znaczenie ma umożliwienie Komisji skutecznego monitorowania przyjmowanych środków dotyczących przyznawanych refundacji wywozowych. W związku z tym Komisja powinna mieć do dyspozycji pewne informacje statystyczne, przekazywane jej przez właściwe władze Państw Członkowskich. Należy określić format i zakres przekazywanych informacji.
- (35) Należy zapewnić odpowiednią ilość czasu na przejście od uzgodnień administracyjnych dla świadectw refundacji regulowanych rozporządzeniem (WE) nr 1520/2000 do uzgodnień administracyjnych zawartych w niniejszym rozporządzeniu. Niniejsze rozporządzenie powinno dlatego mieć zastosowanie do wniosków złożonych od dnia 8 lipca 2005 r. o świadectwa do wykorzystania od dnia 1 października 2005 r.
- (36) Środki przyjęte w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. horyzontalnych zagadnień dotyczących handlu przetworzonymi produktami rolnymi nieobjętymi załącznikiem I do Traktatu,
- ⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).
- ⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.
- ⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 212 z 22.7.1989, str. 87. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych, ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2771/75, rozporządzeniem (WE) nr 1255/1999, rozporządzeniem (WE) nr 1260/2001, rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003 i rozporządzeniem (WE) nr 1785/2003.

Ma ono zastosowanie do wywozu produktów podstawowych, wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, zwanych dalej „produktami podstawowymi”, produktów otrzymanych podczas przetwarzania produktów podstawowych, lub produktów asymilowanych do jednej z tych dwóch kategorii zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia, kiedy produkty te są wywożone w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu, ale są wyszczególnione w jednym z poniższych dokumentów:

- a) w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2771/75;
- b) w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1255/1999;
- c) w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1260/2001;
- d) w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003;
- e) w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.

Towary takie, zwane dalej „towarami”, wymienione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

2. Refundacja wywozowa określona w ust. 1 nie jest przyznawana w odniesieniu do towarów wprowadzanych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 24 Traktatu, a następnie ponownie wywożonych.

Nie przyznaje się refundacji w odniesieniu do takich towarów, jeżeli zostaną one wywiezione po przetworzeniu, lub w przypadku, gdy stanowią składnik innych towarów.

3. Z wyjątkiem zbóż, refundacji nie przyznaje się dla produktów używanych do wytwarzania alkoholu zawartego w napojach alkoholowych określonych w załączniku II i objętych kodem CN 2208.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszego rozporządzenia obowiązują poniższe definicje:

- 1) „okres budżetowy” oznacza okres od dnia 1 października danego roku do dnia 30 września następnego roku;
- 2) „rok budżetowy” oznacza okres od dnia 16 października danego roku do dnia 15 października następnego roku;
- 3) „pomoc żywnościowa” oznacza działania związane z udzielaniem pomocy żywnościowej, spełniające warunki ustanowione w art. 10 ust. 4 Porozumienia w sprawie Rolnictwa, zawartego podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, zwanego dalej „Porozumieniem”;
- 4) „pozostałości” oznaczają produkty danego procesu wytwarzania, o składzie wyraźnie różnym od składu faktycznie wywożonych towarów, i które nie mogą być wprowadzane do obrotu;
- 5) „produkty uboczne” oznaczają produkty lub towary uzyskane podczas danego procesu wytwarzania, o składzie lub cechach charakterystycznych różnych od faktycznie wywożonych towarów, i które mogą być wprowadzane do obrotu;
- 6) „straty” oznaczają ilości produktów lub towarów wynikające z danego procesu wytwarzania, od etapu, na którym produkty rolne wykorzystywane są w stanie nieprzetworzonym do wytwarzania, inne niż ilości towarów, które są faktycznie wywożone, inne niż pozostałości oraz produkty uboczne, i które nie mogą być wprowadzane do obrotu.

2. Dla celów ust. 1 pkt 4, 5 i 6 produkty uzyskane podczas danego procesu wytwarzania, o składzie wyraźnie różnym od towarów faktycznie wywożonych, sprzedawane za opłatą pokrywającą wyłącznie koszty poniesione w związku z ich zbytem, nie są uznawane za wprowadzone do obrotu.

Dla celów ust. 1 pkt 6 produkty lub towary uzyskane podczas danego procesu wytwarzania oraz które można zbyć, odpłatnie lub nieodpłatnie, wyłącznie jako pasze dla zwierząt, wliczane są do strat.

Artykuł 3

1. Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00, wyprodukowana bezpośrednio z ziemniaków, z wyłączeniem podproduktów, asymilowana jest do produktu uzyskanego w wyniku przetwarzania kukurydzy.

2. Serwatka objęta kodami CN 0404 10 48 – 0404 10 62, (dalej jako „Grupa Produktów 1”), niezagęszczona, nawet mrożona, asymilowana jest do serwatki w proszku wymienionej w załączniku I.

3. Poniższe produkty zwane dalej „Grupą Produktów 2” są asymilowane do mleka w proszku o zawartości tłuszczu do 1,5 % wymienionego w Załączniku I.

- a) mleko i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 11, 0403 90 51 i 0404 90 21, niezagęszczane ani niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, nawet mrożone, o zawartości tłuszczu mlecznego nieprzekraczającej 0,1 % masy;
- b) mleko i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 11, 0403 90 11 i 0404 90 21, w proszku, granulkach albo w innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, nawet mrożone, o zawartości tłuszczu mlecznego wynoszącej do 1,5 % masy.

4. Poniższe produkty, zwane dalej „Grupą Produktów 3”, są asymilowane do mleka w proszku, o zawartości tłuszczu do 26 %, wymienionego w Załączniku I:

- a) mleko, śmietana i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 11, 0403 10 13, 0403 90 51, 0403 90 53, 0404 90 21 i 0404 90 23, niezagęszczane ani niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, nawet mrożone o zawartości tłuszczu mlecznego przekraczającej 0,1 % w masie, ale nieprzekraczającej 6 %;
- b) mleko, śmietana i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 11, 0403 10 13, 0403 10 19, 0403 90 13, 0403 90 19, 0404 90 23 i 0404 90 29, w proszku, granulkach albo w innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, nawet mrożone o zawartości tłuszczu mlecznego przekraczającej 1,5 % w masie, ale niższej niż 45 %.

Niemniej jednak na wniosek strony i w porozumieniu z właściwymi władzami, produkty wymienione w lit. a) i b) pierwszego akapitu są asymilowane do:

- a) Grupy Produktów 2, w odniesieniu do beztłuszczowej części zawartości suchej masy produktu;
- b) masła, określonego w załączniku I, zwanego dalej „Grupą Produktów 6”, w odniesieniu do części tłuszczu mlecznego w produkcie.

5. Poniższe produkty są asymilowane do Grupy Produktów 6:

- a) mleko, śmietana i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 19, 0403 90 59, 0404 90 23 i 0404 90 29, niezagęszczane ani niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących o zawartości tłuszczu mlecznego przekraczającej 6 % masy;

b) mleko, śmietana i przetwory mleczne objęte kodami CN 0403 10 19, 0403 90 19 i 0404 90 29, w proszku, granulkach albo w innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących o zawartości tłuszczu mlecznego nie mniejszej niż 45 % masy;

c) masło i inne tłuszcze mleka o zawartości tłuszczu mlecznego innej niż 82 %, ale nie mniejszej niż 62 % w masie, objęte kodami CN 0405 10, 0405 20 90, 0405 90 10, 0405 90 90.

6. Mleko, śmietana i przetwory mleczne, objęte kodami CN 0403 10 11 do 0403 10 19, 0403 90 51 do 0403 90 59 i 0404 90 21 do 0404 90 29, zagęszczane, inne niż w proszku, granulkach lub innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innych środków słodzących, są, w odniesieniu do beztłuszczowej części zawartości suchej masy, asymilowane do Grupy Produktów 2. Część tłuszczu mlecznego w takim produkcie jest asymilowana do Grupy Produktów 6.

Pierwszy akapit ma zastosowanie także do sera i twarogu.

7. Ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20 oraz ryż półbiełony objęty kodami CN 1006 30 21 do 1006 30 48 są asymilowane do ryżu całkowicie bielonego objętego kodami CN 1006 30 61 do 1006 30 98.

8. Poniższe produkty są asymilowane do cukru białego, oznaczonego kodem CN 1701 99 10, jeżeli spełniają warunki kwalifikujące do refundacji ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1260/2001 i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2135/95 ⁽¹⁷⁾, w przypadku, gdy są wywożone w stanie nieprzetworzonym:

a) surowy cukier buraczany lub trzcinowy, objęty kodem CN 1701 11 90 lub kodem CN 1701 12 90 i zawierający w stanie suchym przynajmniej 92 % masy sacharozy, określonej metodą polarymetryczną;

b) cukier objęty kodami CN 1701 91 00 lub 1701 99 90;

c) produkty określone w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 z wyłączeniem mieszanek otrzymanych częściowo przy wykorzystaniu produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003;

d) produkty określone w art. 1 ust. 1 lit. f) i g) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 z wyłączeniem mieszanek otrzymanych częściowo przy wykorzystaniu produktów objętych rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003.

Artykuł 4

Oprócz przepisów niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 800/1999.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 214 z 8.9.1995, str. 16.

ROZDZIAŁ II

REFUNDACJE WYWOZOWE

SEKCJA 1

Metoda obliczania

Artykuł 5

1. Wysokość refundacji przyznanej dla ilości ustalonej zgodnie z sekcją 2, dla każdego z produktów podstawowych wywożonych w postaci towarów tego samego rodzaju, uzyskuje się poprzez pomnożenie tej ilości przez stawkę refundacji do produktu podstawowego, obliczoną na jednostkę wagi zgodnie z sekcją 3.

2. W przypadku gdy według art. 15 ust. 2 ustalane są różne stawki refundacji dla poszczególnych produktów podstawowych, kwotę dla każdej ilości produktu podstawowego o różnych stawkach refundacji oblicza się oddzielnie.

3. W przypadku zużycia towarów do wytwarzania towarów wywożonych, stawka refundacji uwzględniona przy obliczeniu kwoty mającej zastosowanie do każdego produktu podstawowego, do produktów powstałych wskutek przetworzenia produktu podstawowego, albo do produktów asymilowanych do jednej z tych dwóch kategorii zgodnie z art. 3, które zostały zużyte do produkcji wywożonych towarów, jest stawką stosowaną w przypadku wywozu towarów w stanie nieprzetworzonym.

SEKCJA 2

Ilość referencyjna

Artykuł 6

W odniesieniu do towarów, ilość każdego produktu podstawowego, jaka ma zostać uwzględniona przy obliczaniu kwoty refundacji, (dalej jako „ilość referencyjna”, ustala się zgodnie z art. 7, 8 i 9, z wyjątkiem przypadków, w których istnieje odniesienie do załącznika III albo przypadków, w których stosuje się przepisy art. 51 akapit drugi.

Artykuł 7

W przypadku zastosowania produktu podstawowego, nieprzetworzonego, lub produktu asymilowanego, ilość referencyjna jest ilością rzeczywiście zużytą w produkcji towarów wywożonych, z uwzględnieniem współczynników przeliczeniowych przewidzianych w załączniku VII.

Artykuł 8

W przypadku zużycia produktu objętego przepisami art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 albo rozporządzeniem (WE) nr 1785/2003, ilość referencyjna jest ilością faktycznie zużytą do wytworzenia wywożonych towarów, dostosowaną do ilości produktu podstawowego przez zastosowanie współczynników wymienionych w załączniku V do niniejszego rozporządzenia, jeżeli występuje któryś z poniższych warunków:

- a) produkt został uzyskany w wyniku przetworzenia produktu podstawowego albo produktu asymilowanego do danego produktu podstawowego;
- b) produkt został asymilowany do produktu uzyskanego w wyniku przetworzenia produktu podstawowego;
- c) produkt został uzyskany w wyniku przetworzenia produktu asymilowanego do produktu uzyskanego w wyniku przetworzenia produktu podstawowego.

Niemniej jednak, w przypadku spirytusu zbożowego zawartego w napojach alkoholowych objętych kodem CN 2208, ilość referencyjna wynosi 3,4 kg jęczmienia na % obj. alkoholu powstałego ze zbóż, na hektolitr wywożonego napoju alkoholowego.

Artykuł 9

Z zastrzeżeniem art. 11, w przypadku zużycia któregośkolwiek z poniższych produktów, ilość referencyjna dla każdego z odnośnych produktów podstawowych, jest równa ilości ustalonej przez właściwe władze zgodnie z art. 49:

- a) produkt nieobjęty załącznikiem I do Traktatu, który został uzyskany w wyniku przetwarzania produktu określonego w art. 7 lub 8 niniejszego rozporządzenia;
- b) produkt uzyskany z mieszanki lub w wyniku przetworzenia kilku produktów określonych w art. 7 lub 8 albo produktów określonych w lit. a) niniejszego akapitu.

Ilość referencyjna jest określana na podstawie ilości produktu rzeczywiście zużytej w produkcji wywożonych towarów. Do celów obliczania tej ilości stosuje się współczynniki przeliczeniowe określone w załączniku VII lub w zależności od przypadku, szczególne zasady obliczania, wskaźniki równoważności oraz współczynniki określone w art. 8.

Niemniej jednak, w przypadku spirytusu zbożowego zawartego w napojach alkoholowych objętych kodem CN 2208, ilość referencyjna wynosi 3,4 kg jęczmienia na % obj. alkoholu powstałego ze zbóż, na hektolitr wywożonego napoju alkoholowego.

Artykuł 10

Dla celów art. od 6 do 9, produkty zużyte w stanie nieprzetworzonym do wytworzenia towarów wywożonych uważa się za faktycznie zużyte. Jeśli podczas jednego z etapów wytwarzania takich towarów, produkt podstawowy jest przetwarzany na inny, jeszcze bardziej przetworzony produkt podstawowy używany na dalszym etapie, za faktycznie zużyty produkt uważa się tylko ten drugi produkt podstawowy.

Ilości produktów faktycznie zużytych w rozumieniu akapitu pierwszego ustala się dla każdego z wywożonych towarów.

Niemniej jednak, w przypadku regularnego wywozu towarów produkowanych przez poszczególne przedsiębiorstwa według ściśle określonych warunków technicznych oraz posiadających stałe cechy charakterystyczne i jakość, za zgodą właściwych władz, ilości można ustalić na podstawie wzoru produkcyjnego dla danych towarów lub na podstawie średnich ilości produktu, zużytych w określonym czasie do wytworzenia danej ilości przedmiotowych towarów. Ustalone w ten sposób ilości produktów pozostają podstawą obliczeń do czasu zmiany warunków wytwarzania przedmiotowych towarów.

Z wyjątkiem przypadku formalnego zezwolenia wydanego przez właściwe władze, ustalone w ten sposób ilości produktów potwierdza się przynajmniej raz w roku.

Artykuł 11

W odniesieniu do towarów wymienionych w załączniku III, ilość referencyjna w kilogramach produktu podstawowego na 100 kg towarów jest przedstawiona w wymienionym załączniku w odniesieniu do każdego z tych towarów.

Jednakże, w przypadku świeżego ciasta makaronowego, ilości produktów podstawowych podane w załączniku III zostają zmniejszone do ilości równoważnej suchemu ciastu makaronowemu, mnożąc przedmiotowe ilości przez procentową zawartość suchego ekstraktu ciasta makaronowego i dzieląc przez 88.

Jeżeli dane towary zostały wytworzone częściowo z produktów, odnośnie których płatność refundacji wywozowych podlega regulacjom wymienionym w art. 1 ust. 1, a częściowo z innych produktów, odpowiednia ilość referencyjna dla tych pierwszych produktów jest określana zgodnie z art. 6 do 10.

Artykuł 12

1. W celu określenia ilości faktycznie zużytych produktów rolnych, zastosowanie mają ust. 2 i 3.

2. Wszystkie produkty rolne zużyte w rozumieniu art. 10 oraz które uprawniają do refundacji, ale które zanikają w toku normalnego procesu produkcyjnego (na przykład w postaci pary lub dymu, lub w wyniku przemiany w pył lub popiół nienadające się do wykorzystania), kwalifikują się do refundacji w odniesieniu do wszystkich zużytych ilości.

3. Ilość towarów, które nie są faktycznie wywiezione, nie kwalifikuje się do refundacji w odniesieniu do faktycznie zużytych ilości produktów rolnych, bez uszczerbku dla przepisów art. 13 ust. 1.

Jeżeli towary te mają taki sam skład, jak towary faktycznie wywożone, można zastosować proporcjonalne zmniejszenie ilości produktów rolnych faktycznie zużytych do wytwarzania tych ostatnich.

Artykuł 13

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 3, straty wynoszące 2 % masy lub mniejsze, właściwe dla produkcji towarów, mogą nie być uwzględniane.

Próg 2 % jest wyliczony proporcjonalnie do wagi zużytej suchej masy wszystkich zużytych surowców po odjęciu ilości określonych w art. 12 ust. 2, w odniesieniu do wagi suchej masy towarów faktycznie wywożonych, lub inną metodą obliczania właściwą dla warunków wytwarzania towarów.

2. W przypadku gdy straty właściwe dla wytwarzania przekraczają 2 %, nadwyżka strat nie kwalifikuje do refundacji w odniesieniu do faktycznie zużytych ilości produktów rolnych. Właściwe władze Państw Członkowskich mogą jednak uznać uzasadnione wyższe straty. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o takich przypadkach oraz o przyczynach, dla których wyższe straty zostały uznane.

3. Ilości produktów rolnych faktycznie zużytych wchodzących w skład pozostałości są uwzględniane przy przyznawaniu refundacji.

4. W przypadku uzyskania produktów ubocznych, ilości produktów rolnych faktycznie zużytych przypisywane są odpowiednio do towaru wywożonego i do produktów ubocznych.

SEKCJA 3

Stawki refundacji

Artykuł 14

Ustalenie stawki refundacji, jak podano w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz odpowiednich przepisach innych rozporządzeń określonych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, odbywa się każdego miesiąca dla 100 kg produktów podstawowych.

Jednakże stawkę refundacji do jaj drobiowych w skorupkach, świeżych lub konserwowanych, oraz jaj bez skorupki i żółtek jaj, nadających się do spożycia przez ludzi, świeżych, suszonych albo inaczej konserwowanych, niesłodzonych, ustala się na taki sam okres jak okres uwzględniany przy ustalaniu refundacji do tych produktów wywożonych w stanie nieprzetworzonym.

Artykuł 15

1. Stawkę refundacji ustala się w szczególności w odniesieniu do:

- a) średniego kosztu ponoszonego przez przemysł przetwórczy w związku z pozyskaniem produktów podstawowych na rynku Wspólnoty oraz cen na rynku światowym;
- b) poziomu refundacji wywozowej dla przetworzonych produktów rolnych objętych załącznikiem I do Traktatu, które są wytwarzane w podobnych warunkach;
- c) konieczności zapewnienia równych warunków konkurencji zakładom przemysłowym wykorzystującym produkty Wspólnoty oraz tym, które wykorzystują produkty z krajów trzecich według przepisów regulujących uszlachetnienia czynne;
- d) tendencji w wydatkach z jednej strony oraz tendencji cenowych we Wspólnocie i na rynku światowym z drugiej strony;
- e) zgodności z limitami wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

2. Przy ustalaniu stawek refundacji należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, refundacje produkcyjne, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich w odniesieniu do produktów podstawowych lub produktów asymilowanych, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnej organizacji rynku danych produktów.

3. Obniżoną stawkę stosuje się w odniesieniu do wywozu towarów objętych kodem CN 3505 10 50 w przypadku, gdy refundacja produkcyjna stosowana wobec produktów podstawowych, zużywanych podczas zakładanego okresu produkcji danych towarów, na mocy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1722/93⁽¹⁸⁾. Obniżoną stawkę ustala się zgodnie z art. 14 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

W przypadku skrobi ziemniaczanej objętej kodem CN 1108 13 00, stawkę refundacji ustala się oddzielnie, w równoważniku kukurydzy, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, przez zastosowanie kryteriów określonych w art. 15 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Ilości zużytej skrobi ziemniaczanej przelicza się na równoważne ilości kukurydzy zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1548/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

W przypadku mieszanek D-glucitolu (sorbitolu) objętych kodami CN 2905 44 i 3824 60, gdy zainteresowana strona nie dokona zgłoszenia określonego w art. 49 z podaniem informacji wymaganych na mocy art. 52 ust. 1 lit. d) lub w przypadku, gdy nie załączy ona do zgłoszenia wystarczającej dokumentacji dowodowej, stawka refundacji dla tych mieszanek jest taka sama, jak dla produktu podstawowego, do którego stosuje się najniższą stawkę refundacji.

Artykuł 17

Refundacja dla skrobi objętej kodem CN 1108 11 00 do 1108 19 90, albo dla produktów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 powstałych z przetworzenia takich skrobi, przyznawana jest jedynie w przypadku przedstawienia przez dostawcę deklaracji poświadczającej, że przedmiotowe produkty zostały wyprodukowane bezpośrednio ze zbóż, ziemniaków lub ryżu, z wykluczeniem zastosowania podproduktów uzyskanych podczas produkcji innych produktów rolnych lub towarów.

Deklarację stosuje się, do czasu jej odwołania, w odniesieniu do wszystkich dostaw od tego samego producenta. Sprawdza się ją zgodnie z art. 49.

Artykuł 18

1. W przypadku, gdy zawartość suchej masy skrobi ziemniaczanej asymilowanej do skrobi kukurydzianej na mocy art. 3 ust. 1 wynosi 80 % albo więcej, stawką refundacji wywozowej jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14. Jeżeli zawartość suchej masy jest niższa niż 80 %, stawką refundacji jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14 i pomnożona przez 1/80 część faktycznej zawartości procentowej suchej masy.

Dla wszystkich innych rodzajów skrobi o zawartości suchej masy 87 % lub większej, stawką refundacji wywozowej jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14. Jeżeli zawartość suchej masy jest niższa niż 87 %, stawką refundacji jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14, pomnożona przez 1/87 część faktycznej zawartości procentowej suchej masy.

Jeżeli zawartość suchej masy glukozy albo syropów maltodekstrynowych objętych kodami CN 1702 30 59, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 lub 2106 90 55 wynosi 78 % lub więcej, stawką refundacji jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14. Jeżeli zawartość suchej masy takich syropów jest niższa niż 78 %, stawką refundacji jest stawka ustanowiona zgodnie z art. 14, pomnożona przez 1/78 część faktycznej zawartości procentowej suchej masy.

2. Do celów ust. 1 zawartość suchej masy skrobi ustala się z zastosowaniem metody określonej w załączniku IV do rozporządzenia Komisji (WE) nr 824/2000⁽¹⁹⁾; zawartość suchej masy glukozy albo syropów maltodekstrynowych ustala się z zastosowaniem metody 2 określonej w załączniku II do dyrektywy Komisji 79/796/EWG⁽²⁰⁾ albo innej odpowiedniej metody analitycznej dającej przynajmniej takie same gwarancje.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 100 z 20.4.2000, str. 31. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 239 z 22.9.1979, str. 24.

3. W przypadku dokonywania zgłoszenia określonego w art. 49, wnioskodawca deklaruje zużytą zawartość suchej masy skrobi, glukozy albo syropów maltodekstrynowych.

Artykuł 19

1. W przypadku, gdy wymaga tego sytuacja na świecie w odniesieniu do handlu kazeiną objętą kodem CN 3501 10, kazeinianami objętymi kodem CN 3501 90 90 lub albuminą jaja kurzego objętą kodami CN 3502 11 90 i 3502 19 90 lub w przypadku szczególnych wymogów niektórych rynków, refundacje dla tych towarów mogą zostać zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia.

2. Stawka refundacji do towarów objętych kodami CN 1902 11 00, 1902 19 i 1902 40 10 może być zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia.

3. Refundacja może być zróżnicowana w zależności od tego, czy została wcześniej ustalona, zgodnie z art. 29, czy też nie.

Artykuł 20

1. Stawką refundacji jest stawka obowiązująca w dniu wywozu towarów, z wyjątkiem następujących przypadków:

- a) wniosek został złożony zgodnie z art. 29 dla wcześniejszego ustalenia stawki refundacji;
- b) wniosek został złożony zgodnie z art. 41 ust. 2, a stawkę refundacji ustalono z wyprzedzeniem w dniu złożenia wniosku o świadectwo refundacji.

2. W przypadku stosowania systemu wcześniejszego ustalania stawki refundacji, stawka obowiązująca w dniu złożenia wniosku o wcześniejsze ustalenie stosowana jest w odniesieniu do towarów wywożonych w terminie późniejszym, w trakcie okresu ważności świadectwa refundacji, zgodnie z przepisami art. 39 ust. 2 akapit drugi. Jednakże wnioski o wcześniejsze ustalenie stawki złożone w czwartek są traktowane tak, jakby zostały złożone w następnym dniu roboczym.

Stawkę refundacji dostosowuje się według tych samych zasad, jakie mają zastosowanie do wcześniejszego ustalania refundacji w przypadku produktów podstawowych wywożonych w stanie nieprzetworzonym, lecz z wykorzystaniem współczynników przeliczeniowych określonych w załączniku V dla przetworzonych produktów zbożowych i ryżowych.

3. Wyciągi ze świadectw refundacji, w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, nie są przedmiotem wcześniejszego ustalania stawki, niezależnie od świadectw, z których zostały wydane.

Artykuł 21

Jeżeli wywożone towary zostały wymienione w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2571/97, stawka refundacji dla przetworów mlecznych jest stawką obowiązującą w przypadku przetworów mlecznych po obniżonej cenie, chyba że eksporter przedstawi dowody, że przedmiotowe towary nie zawierają przetworów mlecznych po obniżonej cenie.

ROZDZIAŁ III

ŚWIADECTWA REFUNDACJI

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie wydają każdemu wnioskodawcy, bez względu na jego miejsce prowadzenia działalności we Wspólnocie, świadectwa refundacji, które są ważne na terenie całej Wspólnoty.

Świadectwa refundacji gwarantują wypłatę refundacji z zastrzeżeniem, że spełnione zostaną warunki określone w rozdziale V. Mogą one zawierać wcześniejsze ustalenie stawek refundacji. Świadectwa są ważne tylko na jeden okres budżetowy.

2. Przyznanie refundacji wywozowych dla wywozu produktów podstawowych w postaci towarów objętych załącznikiem II lub zbóż poddanych kontroli celnej do produkcji napojów spirytusowych określonych w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 uwarunkowane jest okazaniem świadectwa refundacji wydanego zgodnie z art. 24 niniejszego rozporządzenia.

Przepisów pierwszego akapitu nie stosuje się w odniesieniu do dostaw określonych w art. 4 ust. 1 tiret trzecie i w art. 36 ust. 1, 40 ust. 1, 44 ust. 1, oraz w art. 46 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 lub w odniesieniu do wywozu określonego w rozdziale IV niniejszego rozporządzenia.

3. Przyznanie refundacji według systemu wcześniejszego ustalania przewidzianego w art. 20 ust. 2 uwarunkowane jest okazaniem świadectwa refundacji zawierającego informację o wcześniejszym ustaleniu stawek refundacji.

Artykuł 23

1. Rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 ma zastosowanie do świadectw refundacji określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 w sprawie praw i obowiązków wynikających z świadectw refundacji denominowanych w ilościach, mają zastosowanie *mutatis mutandis* do praw i obowiązków wynikających ze świadectw refundacji określonych w niniejszym rozporządzeniu dla kwot denominowanych w EUR, uwzględniając przepisy zawarte w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, art. 8 ust. 2 i ust. 4, art. 9, 12 i 14, art. 18 ust. 1, art. 21, 24, 32, 33 i 35, art. 36 ust. 5 oraz art. 42, 46, 47 i 50 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie mają zastosowania do świadectw refundacji określonych w niniejszym rozporządzeniu.

4. Dla celów art. 40 i 41 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, świadectwa ważne do dnia 30 września nie mogą być przedłużone. W takich przypadkach świadectwa zostają anulowane dla wszystkich kwot, na które nie zostały złożone wnioski z powodu siły wyższej, a odnośne zabezpieczenie zostaje zwolnione.

Artykuł 24

1. Wniosek o świadectwo refundacji oraz samo świadectwo refundacji sporządza się w oparciu o wzór przedstawiony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, a kwotę wyraża w EUR.

Dokumenty te wypełnia się zgodnie z instrukcjami podanymi w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli wnioskodawca nie zamierza dokonywać wywozu z Państwa Członkowskiego innego niż to, w którym składa wniosek o świadectwo refundacji, właściwe władze mogą je zatrzymać, w szczególności w formie pliku komputerowego. W takim przypadku właściwe władze informują wnioskodawcę, iż jego wniosek został zarejestrowany oraz udzielają mu informacji określonych w egzemplarzu posiadacza świadectwa refundacji, zwanego dalej „egzemplarzem nr 1”. Egzemplarza dla organu wydającego (zwanego dalej „egzemplarzem nr 2”) nie wydaje się.

Właściwe władze natomiast rejestrują wszystkie informacje ze świadectw refundacji określone w sekcjach III i IV załącznika VI oraz kwoty wnioskowane na podstawie danego świadectwa.

Artykuł 25

Przyznanie refundacji dla zbóż objętych kontrolą celną w związku z wytwarzaniem napojów spirytusowych określonych w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 jest uwarunkowane okazaniem świadectwa refundacji wydanego zgodnie z art. 24 niniejszego rozporządzenia.

Dla potrzeb stosowania art. 22 zboża takie zostają uznane za wywiezione.

Artykuł 26

Bez uszczerbku dla art. 27, świadectwa refundacji są niezbywalne.

Artykuł 27

1. Obowiązki wynikające ze świadectw są niezbywalne.

Prawa wynikające ze świadectw mogą być przeniesione przez ich tytularnego posiadacza w trakcie całego okresu ważności, pod warunkiem, że prawa wynikające z każdego świadectwa lub jego wyciągu zostają przeniesione na korzyść tylko jednego beneficjenta oraz że nazwisko i adres beneficjenta przyjmującego takie prawa jest wpisane w rubryce 20 formularza wniosku o przyznanie świadectwa refundacji, określonego w art. 24, nie później niż w momencie składania wniosku. Takie przeniesienie praw będzie odnosiło się do kwot jeszcze nieprzyznanych dla świadectwa lub wyciągu.

Przed wydaniem świadectwa do rubryki 22 wpisuje się następujący tekst i uzupełnić go zgodnie ze szczegółowymi informacjami przewidzianymi we wniosku: „Prawa mogą ewentualnie zostać przeniesione na ... (nazwisko i adres beneficjenta)”.

Jeżeli nazwisko i adres potencjalnego beneficjenta nie zostały podane we wniosku o przyznanie świadectwa, rubrykę 6 skreśla się.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w przypadku świadectw refundacji wydanych po dniu 1 czerwca dla towarów wywiezionych przed dniem 1 października, nie obowiązuje wymóg podania nazwiska i adresu beneficjenta w rubryce 20 formularza wniosku. Rubryki 6 nie wykreśla się wówczas z takich świadectw refundacji.

3. Beneficjenci nie mogą przenosić nabytych praw dalej, ale mogą przenieść je z powrotem na posiadacza tytularnego.

W takich przypadkach, organ wydający wpisuje jedną z informacji, ustalonych w Załączniku VIII, w rubryce 6 świadectwa.

Artykuł 28

1. W przypadku wniosku o przeniesienie praw przez posiadacza tytularnego lub w przypadku przeniesienia zwrotnego na posiadacza tytularnego, organ wydający lub agencja/agencje wyznaczone przez każde Państwo Członkowskie wprowadzają poniższe informacje do świadectwa lub, jeżeli to właściwe, do jego wyciągu:

- a) nazwisko i adres beneficjenta, zgodnie z art. 27 ust. 1 lub wpisem określonym w art. 27 ust. 3;
- b) datę przeniesienia lub przeniesienia zwrotnego na posiadacza tytularnego, potwierdzoną pieczęcią właściwego organu lub agencji.

2. Przeniesienie praw przez lub przeniesienie zwrotne na posiadacza tytularnego wchodzi w życie z datą wpisu określonego w ust. 1 lit. b).

Artykuł 29

Wnioski o wcześniejsze ustalenie stawek refundacji dotyczą wszystkich stosowanych stawek refundacji.

Wniosek o wcześniejsze ustalenie stawki refundacji może zostać złożony w momencie składania wniosku o świadectwo refundacji albo w każdym czasie po dniu, w którym świadectwo refundacji zostało przyznane.

Wnioski o wcześniejsze ustalenie stawki refundacji zostają przygotowane zgodnie z sekcją II załącznika VI, wykorzystując formularz określony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. Wcześniejszego ustalenia nie stosuje się do wywozu dokonanego przed dniem złożenia wniosku.

Wnioski o wcześniejsze ustalenie stawki refundacji złożone w czwartek są traktowane tak, jakby zostały złożone w następnym dniu roboczym.

Artykuł 30

Posiadacz świadectwa refundacji może zwrócić się o wydanie wyciągu ze świadectwa sporządzonego w postaci ustalonej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. Wniosek zawiera informacje podane w punkcie 3 sekcji II załącznika VI do niniejszego rozporządzenia.

Kwotę, na jaką składany jest wniosek o wyciąg, odnotowuje się na oryginale świadectwa.

Artykuł 31

1. Wydanie świadectwa refundacji zobowiązuje jego posiadacza do złożenia wniosku o refundację równe kwocie, na jaką wydane zostało świadectwo, w odniesieniu do towarów wywożonych podczas okresu ważności świadectwa refundacji. Celem zagwarantowania wywiązania się z tego obowiązku wnosi się zabezpieczenie określone w art. 43.

2. Obowiązki określone w ust. 1 są obowiązkami pierwotnymi w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Obowiązki pierwotne uważa się za wypełnione, jeżeli eksporter przekaze specjalny wniosek dotyczący towarów wywożonych w okresie ważności świadectwa refundacji zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 32 niniejszego rozporządzenia oraz w sekcji V załącznika VI.

W przypadku, gdy specjalny wniosek nie jest zgłoszeniem wywozowym, zostaje złożony w terminie trzech miesięcy od daty wygaśnięcia ważności świadectwa refundacji, którego numer został podany w specjalnym wniosku, z wyjątkiem przypadku siły wyższej.

Jeżeli termin trzech miesięcy wymieniony w akapicie trzecim nie zostanie dotrzymany, obowiązek wymieniony w pierwszym zdaniu ust. 1 nie może być uznany za dopeł-

niony. Zabezpieczenie przewidziane w art. 43 dla danej kwoty ulega w związku z tym przypadkowi.

3. Dowód na spełnienie obowiązku pierwotnego zostaje dostarczony właściwym władzom w postaci przedstawienia egzemplarza nr 1 świadectwa refundacji, właściwie oznaczonego zgodnie z art. 32 ust. 2. Przedmiotowe dowody przedstawia się do końca dziewiątego miesiąca po wygaśnięciu okresu ważności świadectwa refundacji. Zabezpieczenie przewidziane w art. 43 ulega przypadkowi, proporcjonalnie do kwoty, w odniesieniu do której eksporter nie przedstawił wymaganego dowodu przed upływem określonego terminu.

Artykuł 32

1. Każdy eksporter wypełnia specjalny wniosek o wypłatę w rozumieniu art. 49 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999. Zostaje on przedstawiony organowi odpowiedzialnemu za wypłaty, łącznie z odpowiednimi świadectwami, poza przypadkiem rejestracji świadectw w rozumieniu art. 24 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Właściwe władze mogą uznać, że specjalny wniosek nie jest dokumentem dotyczącym wypłaty refundacji określonym w art. 49 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Właściwe władze mogą uznać specjalny wniosek za zgłoszenie wywozowe w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999. W tym przypadku, datą otrzymania specjalnego wniosku przez władze odpowiedzialne za wypłaty określone w ust. 2 niniejszego artykułu jest data otrzymania przez te władze zgłoszenia wywozowego. We wszystkich innych przypadkach, specjalny wniosek zawiera szczegółowe dane dotyczące zgłoszenia wywozowego.

2. Władze odpowiedzialne za wypłaty ustalają wnioskowaną kwotę na podstawie informacji zamieszczonych w specjalnym wniosku, przyjmując za wyłączną podstawę ilość i charakter wywozonego produktu podstawowego (produktów podstawowych) oraz obowiązującą stawkę refundacji (stawki). Wszystkie te informacje trzeba zamieścić lub wyraźnie określić w zgłoszeniu wywozowym.

Władze odpowiedzialne za wypłaty odznaczają przedmiotową kwotę na świadectwie refundacji w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania specjalnego wniosku.

Świadectwa oznacza się na odwrotnej stronie egzemplarza nr 1; rubryki 28, 29 i 30, zamiast ilości zawierają kwoty wyrażone w EUR.

Akapit czwarty stosuje się *mutatis mutandis* do świadectw przechowywanych w formie elektronicznej.

3. Po przypisaniu, jeżeli świadectwo refundacji nie jest zarejestrowane, egzemplarz nr 1 świadectwa zwraca się posiadaczowi lub na życzenie eksportera, przechowywany jest on przez władze dokonujące wypłaty.

4. Zabezpieczenie zatrzymane w odniesieniu do kwoty, do której przypisano świadectwo refundacji dla wywożonych towarów może zostać zwolnione albo przeniesione na poczet gwarancji wypłaty zaliczki refundacji zgodnie z rozdziałem 2 rozporządzenia nr 800/1999.

Artykuł 33

O świadectwa refundacji wydane dla pojedynczego okresu budżetowego można się ubiegać oddzielnie, w sześciu transzach. Wnioski o przyznanie świadectw mogą być składane najpóźniej do dnia:

- a) 7 września dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 października;
- b) 7 listopada dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 grudnia;
- c) 7 stycznia dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 lutego;
- d) 7 marca dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 kwietnia;
- e) 7 maja dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 czerwca;
- f) 7 lipca dla świadectw do wykorzystania od dnia 1 sierpnia.

Podmioty mogą składać wnioski o przyznanie świadectwa refundacji tylko dla transzy właściwej dla najbliższej daty zamknięcia, jak podano w akapicie pierwszym lit. a) do f), po dacie złożenia wniosku.

Artykuł 34

Ostateczne terminy przekazywania Komisji informacji przez Państwa Członkowskie w sprawie wniosków o świadectwa podano poniżej:

- a) 14 września dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. a);
- b) 14 listopada dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. b);
- c) 14 stycznia dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. c);
- d) 14 marca dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. d);
- e) 14 maja dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. e);
- f) 14 lipca dla świadectw określonych w art. 33 akapit pierwszy lit. f).

Artykuł 35

1. Łączną kwotę, na jaką mogą opiewać wydane świadectwa refundacji dla każdego okresu budżetowego, określa się zgodnie z ust. 2.

2. Od kwoty stanowiącej maksymalną kwotę refundacji, określoną zgodnie z art. 9 ust. 2 Porozumienia, odejmuje się następujące elementy:

- a) kwotę przekraczającą maksymalną kwotę oraz niesłusznie przyznaną w poprzednim roku budżetowym;
- b) kwotę zarezerwowaną na pokrycie refundacji wywozu określonego w rozdziale IV niniejszego rozporządzenia;
- c) kwoty, dla których świadectwa refundacji ważne podczas danego okresu budżetowego zostały wydane.

Kwotę, w odniesieniu do której wydane świadectwa, określone w art. 45, zostały zwrócone, dodaje się do liczby otrzymanej zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.

Otrzymana kwota jest powiększona o niewykorzystaną kwotę zarezerwowaną na pokrycie refundacji dla wywozu określonego w rozdziale IV.

W przypadku wątpliwości odnośnie jakichkolwiek kwot określonych w akapicie pierwszym lit. a) do c), zostają one uwzględnione podczas określania kwoty końcowej.

Artykuł 36

Łączna kwota, na jaką mogą zostać wydane świadectwa na każdy z okresów określonych w art. 33, wynosi:

- a) 30 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 września, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. a);
- b) 27 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 listopada, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. b);
- c) 32 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 stycznia, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. c);
- d) 44 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 marca, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. d);
- e) 67 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 maja, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. e);

f) 100 % kwoty wyliczonej zgodnie z art. 35, jak ustalono dnia 14 lipca, w przypadku transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. f).

Artykuł 37

1. W przypadku, gdy łączna kwota odpowiadająca wnioskowi otrzymanym w każdym z odnoszących okresów przekracza kwotę maksymalną określoną w art. 35, Komisja ustanawia współczynnik redukcji, stosowany do wszystkich wniosków złożonych przed odpowiednią datą określoną w art. 33, celem dostosowania przedmiotowej kwoty do kwoty maksymalnej określonej w art. 35.

Komisja publikuje przedmiotowy współczynnik w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* w terminie pięciu dni roboczych od daty określonej w art. 34.

2. Jeżeli Komisja ustanawia współczynnik redukcji, świadectwa są wydawane na wnioskowane kwoty, pomnożone przez 1 minus współczynnik redukcji wymieniony w ust. 1 niniejszego artykułu lub w art. 38 ust. 3 lit. a).

Jednakże, dla transzy określonej w art. 33 akapit pierwszy lit. f), wnioskodawcy mogą wycofać swoje wnioski w ciągu pięciu dni roboczych od opublikowania wartości współczynnika redukcji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia o kwotach, na jakie opiewają wnioski o przyznanie świadectw refundacji, które zostały wycofane zgodnie z drugim akapitem ust. 2.

Artykuł 38

1. Jeżeli kwoty określone zgodnie z art. 35 pozostają dostępne, Komisja może, poprzez publikację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, najpóźniej dnia 10 sierpnia, upoważnić do składania wniosków o przyznanie świadectw refundacji od najbliższego poniedziałku, dla towarów, które zostaną wywiezione przed dniem 1 października.

W przypadku takiej publikacji zastosowanie mają przepisy ust. 2 i 3.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o wnioskach złożonych w ciągu tygodnia w następny wtorek. Odpowiednie świadectwa mogą być wydawane od następnego poniedziałku po powiadomieniu Komisji, o ile Komisja nie wyda odmiennych instrukcji.

3. Jeżeli ogólna kwota, której dotyczą wnioski otrzymane w danym tygodniu składania wniosków, przewyższa kwotę dostępną na mocy ust. 1, Komisja podejmuje jeden lub więcej z następujących kroków:

a) stosuje współczynnik redukcji do wniosków o wydanie świadectw refundacji, złożonych w danym tygodniu składania wniosków, o których Państwa Członkowskie poinformowały Komisję i na które nie zostały jeszcze wydane świadectwa refundacji;

b) instruuje Państwa Członkowskie, aby te odrzucały wnioski złożone w danym tygodniu, o których nie powiadomiły jeszcze Komisji;

c) zawiesza przyjmowanie wniosków o świadectwa refundacji.

4. Jakikolwiek rozporządzenie podjęte na mocy ust. 3 zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w ciągu czterech dni od otrzymania powiadomienia o złożonych wnioskach, zgodnie z ust. 2.

Artykuł 39

1. Świadectwa refundacji są ważne od daty wydania zgodnie z art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

2. Świadectwa refundacji zachowują ważność do ostatniego dnia piątego miesiąca po miesiącu, w którym złożony został wniosek o przyznanie świadectwa, lub do ostatniego dnia okresu budżetowego, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza. Świadectwa refundacji określone w art. 40 zachowują jednakże ważność do ostatniego dnia piątego miesiąca po miesiącu, w którym złożony został wniosek o przyznanie świadectwa.

Jeżeli stawki refundacji zostały ustalone wcześniej, zgodnie z art. 29, stawki te obowiązują do ostatniego dnia piątego miesiąca po miesiącu, w którym złożony został wniosek o wcześniejsze ustalenie stawki, lub do ostatniego dnia okresu ważności świadectwa, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza.

Artykuł 40

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2298/2001⁽²¹⁾ stosuje się do wniosków o przyznanie świadectw refundacji oraz świadectw refundacji wydanych dla wywozu towarów, będących częścią międzynarodowych operacji pomocy żywnościowej, w rozumieniu art. 10 ust. 4 Porozumienia.

Artykuł 41

1. Dla celów art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zastosowanie mają przepisy zawarte w ust. 2 do 11 niniejszego artykułu.

2. Od dnia 1 października każdego okresu budżetowego wnioski o świadectwa w związku z zaproszeniem do składania ofert wydanym w kraju trzecim przywozu, ustalające refundacje wywozowe z wyprzedzeniem w dniu złożenia wniosku, mogą być przygotowywane zgodnie z niniejszym artykułem, poza okresami ustalonymi w art. 33 i 38, jeżeli suma kwot odnoszących się do pojedynczego zaproszenia do składania ofert, na które jeden lub więcej eksporterów przygotowało jeden lub więcej wniosków o przyznanie świadectw refundacji, i na które nie wydano jeszcze świadectw, nie przekracza 2 mln EUR.

⁽²¹⁾ Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienne rozporządzeniem (WE) nr 2080/2004 (Dz.U. L 360 z 7.12.2004, str. 4).

Jednakże limit ten może zostać podniesiony do 4 mln EUR, jeżeli żaden ze współczynników redukcji opublikowanych od początku okresu budżetowego i określonych w art. 37 ust. 1 nie przekracza 50 %.

3. Kwota, na którą opiewają wnioski o przyznanie świadectw, nie może przekroczyć ilości podanej w zaproszeniu do składania ofert, pomnożonej przez odpowiednią(e) stawkę(i) refundacji, ustaloną(e) z wyprzedzeniem w dniu złożenia wniosku. Nie uwzględnia się tolerancji lub opcji zamieszczonych w zaproszeniu do składania ofert.

4. Poza informacjami określonymi w art. 49 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, Państwa Członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji informacje o kwotach, w odniesieniu do których ma zastosowanie każde świadectwo oraz o dacie i godzinie złożenia każdego wniosku.

5. Jeżeli kwoty zgłoszone zgodnie z ust. 4, po dodaniu do kwot, w odniesieniu do których jeden lub więcej wniosków o przyznanie świadectwa zostało złożonych, w ramach tego samego zaproszenia do składania ofert, przekraczają obowiązujący limit określony w ust. 2, Komisja powiadamia Państwa Członkowskie w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania dodatkowych informacji określonych w ust. 4, że świadectwo refundacji nie zostaje wydane danemu podmiotowi gospodarczemu.

6. Komisja może zawiesić stosowanie ust. 2, jeżeli skumulowana suma kwot świadectw refundacji, które mogą zostać wydane zgodnie z art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, przekracza w danym okresie budżetowym kwotę 4 mln EUR. Decyzja o takim zawieszeniu zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

7. W drodze wyjątku od art. 39 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, świadectwa wydane zgodnie z art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 są ważne od daty wydania w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000. Świadectwa refundacji są ważne do końca ósmego miesiąca po miesiącu, w którym zostały wydane, lub do dnia 30 września, w zależności od tego, która data jest wcześniejsza. Stawki ustalone wcześniej obowiązują do ostatniego dnia ważności świadectwa.

8. Jeżeli właściwe władze stwierdzą spełnienie przesłanek, zgodnie z art. 49 ust. 9 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, że organ, który wystąpił z zaproszeniem do składania unieważnił zamówienie z powodów niezależnych od zwycięski oferent i niestanowiących przypadku siły wyższej, zwalniają zabezpieczenia w przypadkach, kiedy wcześniej ustalona stawka refundacji dla produktów podstawowych odpowiadająca największej refundacji, w porównaniu z innymi zużytymi produktami podstawowymi, jest wyższa niż lub równa stawce refundacji obowiązującej w ostatnim dniu ważności świadectwa.

9. Jeżeli właściwe władze stwierdzą spełnienie przesłanek, zgodnie z art. 49 ust. 9 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, że organ, który wystąpił z zaproszeniem do składania ofert zobowiązał zwycięski oferent do przyjęcia zmian w zamówieniu z powodów niezależnych od niego i niestanowiących przypadku siły wyższej, mogą przedłużyć ważność świadectwa oraz okres czasu podczas którego ma zastosowanie stawka refundacji wcześniej ustalona do dnia 30 września.

10. Jeżeli zwycięski oferent przedstawi odpowiedni dowód, zgodnie z art. 49 ust. 9 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, że w zaproszeniu do składania ofert lub zamówieniu udzielonemu w wyniku rozstrzygnięcia przetargu przewidziany jest margines błędu lub opcja ponad 5 % organ, który wystąpił z zaproszeniem do składania ofert skorzysta z tej klauzuli, obowiązek wywozu zostaje uznany za dopełniony, jeżeli ilość wywiezionych towarów jest maksymalnie 10 % mniejsza od ilości odpowiadającej kwocie, na jaką wydane zostało świadectwo.

Akapit pierwszy stosuje się, pod warunkiem, że ustalona wcześniej stawka refundacji dla produktów podstawowych, odpowiadająca największej refundacji, w porównaniu z innymi zużytymi produktami podstawowymi, jest wyższa lub równa stawce refundacji obowiązującej w ostatnim dniu ważności świadectwa. W takich przypadkach stawka 95 %, wymieniona w art. 44 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, zostaje zastąpiona stawką 90 %.

11. Dla celów niniejszego artykułu, limit czasowy 21 dni, określony w art. 49 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zostaje wydłużony do 44 dni.

Artykuł 42

Bez uszczerbku dla art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, można sporządzać wyciągi, zachowujące ważność na całym terytorium Wspólnoty, ze świadectw zarejestrowanych jako ważne w jednym Państwie Członkowskim.

SEKCJA 2

Zabezpieczenia

Artykuł 43

Wnioski o przyznanie świadectw refundacji, z wyjątkiem wniosków odnoszących się do operacji pomocy żywnościowej, określonej w art. 40, są ważne tylko po wniesieniu zabezpieczenia w wysokości 25 % wnioskowanej kwoty, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Zabezpieczenie zostaje zwolnione zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 44 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 44

1. Jeżeli na podstawie art. 37 ust. 2 lub art. 38 ust. 3 lit. a) stosowany jest współczynnik redukcji, część zabezpieczenia, równa kwocie wniesionego zabezpieczenia pomnożonej przez współczynnik redukcji, zostaje niezwłocznie zwolniona.

2. Jeżeli wnioskodawca wycofa swój wniosek o przyznanie świadectwa, zgodnie z art. 37 ust. 2, zwolnione zostaje 80 % początkowej kwoty zabezpieczenia.

3. Zabezpieczenie zostaje zwolnione w całości po zawniaskowaniu przez posiadacza świadectwa o refundację o łącznej wysokości sięgającej 95 % kwoty, na którą zostało wydane świadectwo. Na wniosek posiadacza tytularnego Państwo Członkowskie może zwolnić zabezpieczenie w ratach, proporcjonalnie do kwot, w odniesieniu do których warunki określone w art. 31 ust. 2 i ust. 3 zostały spełnione, pod warunkiem że posiadacz przedstawi dowód potwierdzający zawniaskowanie przez niego o kwotę równą przynajmniej 5 % kwoty wskazanej na świadectwie.

4. Jeżeli wnioski zostały złożone o świadectwa w odniesieniu do wysokości poniżej 95 % kwoty, na jaką świadectwo zostało wydane, część zabezpieczenia, równa 25 % różnicy między 95 % kwoty, na którą wydane zostało świadectwo, a kwotą rzeczywiście wykorzystanej refundacji, ulega przypadkowi.

Jeżeli kwota, w odniesieniu do której warunki określone w art. 31 ust. 2 i ust. 3 zostały spełnione, jest niższa niż 5 % kwoty wskazanej na świadectwie, całość zabezpieczenia ulega przypadkowi.

Jeżeli łączna kwota zabezpieczenia ulegająca przypadkowi wynosi 100 EUR lub mniej dla danego świadectwa, Państwo Członkowskie zwalnia zabezpieczenie w całości.

Artykuł 45

1. Jeżeli świadectwo lub jego wyciąg zostają zwrócone organowi wydającemu w terminie odpowiadającym pierwszym dwóm trzecim okresu ważności, odpowiednia kwota zabezpieczenia ulegająca przypadkowi zostaje zmniejszona o 40 %, a dla potrzeb wyliczenia takiego okresu każda część dnia jest traktowana jako jeden cały dzień.

Jeżeli świadectwo lub jego wyciąg zostają zwrócone organowi wydającemu w czasie równym ostatniej jednej trzeciej jego okresu ważności lub w ciągu miesiąca od daty jego wygaśnięcia, odpowiednia kwota zabezpieczenia ulegająca przypadkowi zostaje zmniejszona o 25 %.

2. Przepisy zawarte w ust. 1 obowiązują tylko dla świadectw i ich wyciągów zwróconych organom wydającym w czasie trwania okresu budżetowego, dla którego świadectwa te zostały wydane, pod warunkiem że zostaną zwrócone nie później niż dnia 30 czerwca w tym okresie budżetowym.

ROZDZIAŁ IV**WYWÓZ NIEOBJĘTY ŚWIADECTWAMI****Artykuł 46**

Dla każdego okresu budżetowego od dnia 1 października 2004 r., wywóz nie objęty świadectwami kwalifikuje się do wypłaty refundacji w ramach limitu określonego rezerwą łączną w wysokości 40 mln EUR na każdy rok budżetowy.

Artykuł 47

1. Artykuł 46 nie stosuje się do wywozu będącego częścią międzynarodowej pomocy żywnościowej w rozumieniu art. 10 ust. 4 Porozumienia, ani do dostaw określonych w art. 4 ust. 1 akapit drugi tiret trzecie i w art. 36 ust. 1, 40 ust. 1, 44 ust. 1 i 46 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

2. Artykuł 46 jest stosowany w odniesieniu do wywozu realizowanego przez podmioty, które nie posiadały świadectwa refundacji od początku danego okresu budżetowego i nie posiadają takiego świadectwa na dzień wywozu. Wnioski składane przez podmioty na warunkach ustanowionych w art. 32 ust. 1 w trakcie roku budżetowego, łącznie ze wnioskami o przedmiotowy wywóz, nie powodują wypłaty kwoty przekraczającej 75 000 EUR.

Jeżeli specjalny wniosek zostanie uznany przez właściwe władze za zgłoszenie celne, w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, data złożenia wniosku może, za zgodą właściwych władz, być datą przyjęcia przez władze celne przedmiotowego zgłoszenia wywozowego.

3. Artykuł 46 ma zastosowanie tylko w Państwie Członkowskim, w którym podmiot ma swoją siedzibę.

Artykuł 48

Państwa Członkowskie informują Komisję, nie później niż piątego dnia każdego miesiąca, o kwotach refundacji przyznanych na podstawie art. 46 od szesnastego dnia miesiąca do końca poprzedniego miesiąca, i nie później niż dwudziestego dnia każdego miesiąca o kwotach refundacji przyznanych na podstawie art. 46 od pierwszego do piętnastego dnia tego miesiąca. Jeżeli to właściwe, Państwa Członkowskie informują Komisję o nieprzyznaniu żadnych refundacji w tych dniach.

Ze względu na zobowiązania międzynarodowe Wspólnoty, Komisja może zawiesić stosowanie art. 46 do wywozu nieobjętego świadectwem refundacji, na maksymalny okres 20 dni roboczych, jeżeli suma kwot, o których Państwa Członkowskie poinformowały Komisję, osiąga 30 mln EUR.

W tych samych okolicznościach, Komisja może, zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 3448/93, zawiesić stosowanie art. 46 niniejszego rozporządzenia do wywozu nieobjętego świadectwem refundacji, na okres przekraczający 20 dni roboczych.

ROZDZIAŁ V

OBOWIĄZKI EKSPORTERA

Artykuł 49

1. Jeżeli towary mają zostać wywiezione, zainteresowana strona deklaruje ilości produktów podstawowych, produktów uzyskanych w wyniku ich przetworzenia albo produktów asymilowanych do jednej z tych dwóch kategorii zgodnie z art. 3, które zostały faktycznie zużyte, w rozumieniu art. 10, do wytworzenia tych towarów, w odniesieniu do których wnioskowana jest refundacja, albo w inny sposób odnieść się do tego składu, jeżeli został on określony zgodnie z art. 10 akapit trzeci.

2. Jeżeli towary zostały zużyte do produkcji towarów, które mają zostać wywiezione, deklaracja strony zainteresowanej zawiera ilość faktycznie zużytych towarów oraz charakter i ilość każdego z produktów podstawowych, produktów uzyskanych w wyniku ich przetworzenia i/albo produktów asymilowanych do jednej z tych dwóch kategorii zgodnie z art. 3, z których uzyskano dane towary.

Zainteresowana strona, na poparcie swej deklaracji, zobowiązana jest dostarczyć właściwym władzom wszystkie dokumenty i informacje, jakie te władze uznają za stosowne.

Właściwe władze sprawdzają prawidłowość przedstawionych im deklaracji za pomocą odpowiednich środków.

3. Na wniosek właściwych władz Państwa Członkowskiego, na którego terytorium przeprowadzane są formalności celne związane z wywozem, właściwe władze drugiego Państwa Członkowskiego przekazują im bezpośrednio wszystkie informacje, które są w stanie uzyskać, aby umożliwić sprawdzenie deklaracji sporządzonej przez zainteresowaną stronę.

Artykuł 50

Na zasadzie odstępstwa od art. 49, oraz po konsultacji z właściwymi władzami, deklaracja zużytych produktów i/lub

towarów można zastąpić zbiorczą deklaracją ilości zużytych produktów albo odniesieniem do deklaracji dotyczącej tych ilości, jeżeli zostały one już ustalone na mocy art. 10 akapit trzeci oraz pod warunkiem że producent przekazuje do dyspozycji władz wszelkie informacje konieczne do sprawdzenia deklaracji.

Artykuł 51

Eksporter, który nie złoży deklaracji określonej w art. 49 albo nie dostarczy zadowalających informacji na poparcie swej deklaracji, nie jest uprawniony do refundacji.

Niemniej jednak, jeżeli towary te są wymienione w kolumnach 1 i 2 załącznika IV, na wniosek strony przyznaje się jej refundację. Charakter i ilość produktów podstawowych, uwzględniane przy obliczaniu takiej refundacji, określa się na podstawie analizy towarów przeznaczonych do wywozu oraz zgodnie z tabelą przeliczeniową zamieszczoną w załączniku IV. Właściwe władze podejmują decyzję dotyczącą warunków przeprowadzenia analizy i informacji, jakie przedstawia się na poparcie takiego wniosku.

Koszt takiej analizy ponosi eksporter.

Artykuł 52

1. Artykuł 49 nie ma zastosowania do ilości produktów rolnych określonych zgodnie z załącznikiem III, z wyjątkiem:

- a) ilości produktów określonych w art. 49 ust. 1. wywożonych w postaci towarów otrzymanych częściowo z produktów, odnośnie do których wypłata refundacji wywozowej nie jest objęta przepisami wymienionymi w art. 1 ust. 1 zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 11 akapit 3;
- b) ilości jaj i produktów jajecznych wywożonych w formie ciasta makaronowego, objętego kodem CN 1902 11 00;
- c) ilości suchej masy świeżego ciasta makaronowego, jak w art. 11 akapit 2;
- d) charakteru produktów podstawowych faktycznie zużytych do produkcji D-glucitolu (sorbitolu), oznaczonego kodami CN 2905 44 i 3824 60, oraz, w razie potrzeby, proporcji D-glucitolu (sorbitolu) otrzymanego z produktów skrobiowych i sacharozy;
- e) ilości kazeiny wywożonej w postaci towarów objętych kodem CN 3501 90 90;
- f) stopnia Plato piwa wytworzonego ze słodu objętego kodem CN 2202 90 10;

- g) ilości jęczmienia niebrowarnego zaakceptowanych przez właściwe władze.

Opis towarów podany w zgłoszeniu wywozowym i wniosku o przyznanie refundacji odnośnie towarów wymienionych w załączniku III uwzględnia nazewnictwo podane w tym załączniku.

2. W przypadku analizy towarów dla celów art. 49, 50, 51 lub ust. 1 lub 3 niniejszego artykułu, stosuje się metody analizy określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 4056/87 ⁽²²⁾ lub w razie ich braku, metody mające zastosowanie w odniesieniu do klasyfikacji Wspólnej Taryfy Celnej towarów podobnych, które są przywożone do Wspólnoty.

3. Na dokumencie poświadczającym wywóz wyszczególnia się ilości towarów wywożonych oraz ilości produktów określonych w art. 49 ust. 1 lub zamieścić odniesienie do składu określonego zgodnie z art. 10 akapit trzeci. Jednakże w przypadku, gdy stosuje się art. 51 akapit drugi, te drugie ilości zastępuje się ilościami produktów podstawowych wymienionych w kolumnie 4 załącznika IV, odpowiednio do wyników analizy wywożonych towarów.

4. Aby refundacja dla towarów oznaczonych kodami 0403 10 51 do 0403 10 99, 0403 90 71 do 0403 90 99, 0405 20 10, 0405 20 30, oraz 2105 00 99 została przyznana, towary te spełniają wymogi określone w dyrektywie 92/46/EWG, w szczególności zaś wymóg przygotowania ich w zatwierdzonym zakładzie i ich zgodności z wymogiem posiadania znaku zdrowotności, określonym w punkcie A rozdziału IV załącznika C do tej dyrektywy.

Aby refundacja dla towarów oznaczonych kodami CN 3502 11 90 i 3502 19 90 mogła zostać przyznana, towary te spełniają wymogi określone w przepisach ustanowionych w rozdziale XI Załącznika do dyrektywy 89/437/EWG.

5. Dla celów art. 49 i 50, każde Państwo Członkowskie informuje Komisję o kontrolach przeprowadzanych na jego terytorium, odnośnie różnych rodzajów wywożonych towarów. Komisja informuje z kolei o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 53

1. Zgodnie z art. 49 i 50, dla towarów oznaczonych kodami CN 0405 20 10, 0405 20 30, 1806 90 60 do 1806 90 90, 1901 lub 2106 90 98, o wysokiej procentowej zawartości przetworów mlecznych oznaczonych kodami CN 0402 10 19, 0402 21 19, 0405 lub 0406, zainteresowana strona przedstawia deklarację stwierdzającą, że żaden z przetworów mlecznych nie został wwieziony z kraju trzeciego, lub specyfikację ilości przetworów mlecznych wwiezionych z krajów trzecich.

⁽²²⁾ Dz.U. L 379 z 31.12.1987, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 202/98 (Dz.U. L 21 z 28.1.1998, str. 5).

2. Dla celów ust. 1, sformułowanie „o wysokiej procentowej zawartości” oznacza zawartość 51 lub więcej kilogramów przetworów mlecznych określonych w ust. 1 na 100 kilogramów wywiezionych towarów.

3. W przypadku złożenia wniosku o określenie ilości zgodnie z art. 10 akapit trzeci, właściwe władze mogą zaakceptować jakiekolwiek zaświadczenie przedstawione przez zainteresowaną stronę, potwierdzające, że przetwory mleczne określone w ust. 1, które zostały przywiezione z krajów trzecich, nie będą stosowane.

4. Deklaracja sporządzona zgodnie z ust. 1 lub świadectwo sporządzone zgodnie z ust. 3 może być zaakceptowane przez właściwe władze o ile będą pewne, że cena zapłacona za przetwory mleczne określone w ust. 1 zawarte w towarach wywożonych jest równa lub zbliżona do ceny przeważającej na rynku Wspólnoty, dla równoważnego produktu. Porównując ceny uwzględnia się datę zakupu przetworu mlecznego.

ROZDZIAŁ VI

WYPŁATA REFUNDACJI

Artykuł 54

1. W przypadku wywozu zrealizowanego między dniem 1 października a dniem 15 października każdego roku, refundacja nie zostaje wypłacona przed dniem 16 października.

W przypadku wywozu realizowanego na podstawie świadectwa refundacji wydanego na dany okres budżetowy, oraz jeżeli Komisja uzna, że występuje niebezpieczeństwo niewypełnienia przez Wspólnotę jej zobowiązań międzynarodowych, wypłaty refundacji zaplanowane po zakończeniu tego okresu nie są realizowane przed dniem 16 października. W tym przypadku, termin określony w art. 49 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 może zostać czasowo wydłużony do trzech miesięcy i 15 dni w drodze rozporządzenia, które ma zostać opublikowane przed dniem 20 września w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. W drodze odstępstwa od art. 28 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, w przypadku świadectw refundacji wydawanych od dnia 1 czerwca dla towarów, które mają być wywiezione przed dniem 1 października, produkty podstawowe wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia mogą pozostać pod dozorem celnym, mając na względzie ich przetworzenie w ciągu trzech miesięcy od daty akceptacji deklaracji płatności.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 29 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, w przypadku świadectw refundacji wydawanych do użytku od dnia 1 czerwca dla towarów, które mają być wywiezione przed dniem 1 października, towary mogą być przechowywane pod procedurą składu celnego lub w wolnym obszarze celnym, przez trzy miesiące od daty akceptacji deklaracji płatności.

ROZDZIAŁ VII

OBOWIĄZEK INFORMOWANIA

Artykuł 55

1. Państwa Członkowskie informują Komisję, do 10 dnia każdego miesiąca, o:

- a) kwotach, na jakie opiewały zwrócone świadectwa refundacji w poprzednim miesiącu, zgodnie z art. 45 ust. 1;
- b) kwotach, na jakie opiewały świadectwa refundacji do zapłacenia w poprzednim miesiącu, co do których nie zostały wypełnione obowiązki wymienione w art. 31 ust. 1 zgodnie z art. 31 ust. 2 lub ust. 3;
- c) świadectwach refundacji wydanych w poprzednim miesiącu, określonych w art. 40;
- d) świadectwach refundacji wydanych w poprzednim miesiącu, zgodnie z art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Kwoty wymienione w lit. b) pierwszego akapitu są różnicowane, w zależności od okresu budżetowego, do którego odnoszą się świadectwa refundacji.

2. Co roku do dnia 1 listopada Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ogólnej kwocie przypisanej przed dniem 1 października tego roku do świadectw refundacji wydanych w okresie budżetowym kończącym się dnia 30 września poprzedniego roku kalendarzowego.

Artykuł 56

1. Najpóźniej do końca miesiąca następującego po każdym miesiącu kalendarzowym, Państwa Członkowskie przekazują Komisji, za pośrednictwem zabezpieczonego sieciowego Systemu Wymiany Danych (DEX), informacje statystyczne dotyczące towarów objętych niniejszym rozporządzeniem, dla których przyznane zostały w poprzednim miesiącu refundacje wywozowe, w rozbiciu na ośmiocyfrowe kody CN, obejmujące:

- a) ilości takich towarów, wyrażone w tonach lub innych podanych jednostkach miary;
- b) kwoty, wyrażone w EUR lub walucie krajowej, refundacji wywozowych przyznanych za poprzedni miesiąc dla wszystkich wymienionych podstawowych produktów rolnych;
- c) ilości, wyrażone w tonach, każdego z podstawowych produktów rolnych, dla których przyznano refundacje.

2. Przed dniem 1 stycznia każdego roku, Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o łącznych kwotach refundacji, które zostały przez nie faktycznie przyznane do dnia 30 września poprzedniego roku, dla towarów wywiezionych w poprzednich okresach budżetowych, a które nie zostały wcześniej przekazane, z podaniem odnośnych okresów.

3. Dla celów ust. 1 i ust. 2, wykaz przyznanych refundacji obejmuje zaliczki. Zwroty bezpodstawnie wypłaconych refundacji są odnotowywane osobno.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 57

Rozporządzenia (EWG) nr 3615/92, (WE) nr 3223/93 i (WE) nr 1520/2000 zostają niniejszym uchylone.

Wszelkie odesłania do uchylonych rozporządzeń są rozumiane jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IX.

Artykuł 58

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie będzie miało zastosowanie do wniosków złożonych od dnia 8 lipca 2005 r. o świadectwa do wykorzystania od dnia 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Produkty podstawowe

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0402 10 19	Mleko w proszku, granulkach lub innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego, o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy (Grupa Produktów 2)
ex 0402 21 19	Mleko w proszku, granulkach lub innej stałej postaci, niezawierające dodatku cukru lub innego środka słodzącego, o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 26 % masy (Grupa Produktów 3)
ex 0404 10 02 do ex 0404 10 16	Serwatka w proszku, granulkach lub innej stałej postaci, niezawierająca dodatku cukru lub innego środka słodzącego (Grupa Produktów 1)
ex 0405 10	Masło o zawartości tłuszczu 82 % masy (Grupa Produktów 6)
ex 0407 00 30	Jaja drobiu, w skorupkach, świeże lub zakonserwowane, inne niż jaja wylęgowe
ex 0408	Jaja bez skorupki i żółtka jaj, nadające się do spożycia przez ludzi, świeże, suszone, mrożone lub inaczej zakonserwowane, niesłodzone
1001 10 00	Pszenica durum
1001 90 99	Pszenica zwyczajna i meslin, inne niż nasiona meslinu
1002 00 00	Żyto
1003 00 90	Jęczmień, inny niż nasiona jęczmienia
1004 00 00	Owies
1005 90 00	Kukurydza, inna niż nasiona kukurydzy
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony
1006 40 00	Ryż łamany
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż hybrydy do siewu
1701 99 10	Cukier biały
ex 1702 19 00	Laktoza, zawierająca w stanie suchym 98,5 % czystego produktu
1703	Melasy powstałe z ekstrakcji lub rafinacji cukru

ZAŁĄCZNIK II

Towary, dla których refundacje wywozowe mogą być wypłacone

Kod CN	Wyszczególnienie	Produkty rolne, dla których mogą być przyznane refundacje wywozowe				
		III: patrz Załącznik III				
		Zboża ⁽¹⁾	Ryż ⁽²⁾	Jaja ⁽³⁾	Cukier, melasy lub izoglu-koza ⁽⁴⁾	Przetwory mleczne ⁽⁵⁾
1	2	3	4	5	6	7
ex 0403	Maślanka, mleko zsiadłe i śmietana kwaśna, jogurt, kefir i inne sfermentowane lub zakwaszone mleko i śmietana, nawet zagęszczone lub zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego lub aromatycznego, lub zawierające dodatek owoców, orzechów lub kakao:					
0403 10	– Jogurt:					
0403 10 51 do 0403 10 99	– – Aromatyzowany lub zawierający dodatek owoców, orzechów lub kakao:					
	– – – Aromatyzowany	X	X	X	X	
	– – – pozostałe:					
	– – – – Zawierające dodatek owoców i/lub orzechów	X	X		X	
	– – – – Zawierające dodatek kakao	X	X	X	X	
0403 90	– Pozostałe:					
0403 90 71 do 0403 90 99	– – Aromatyzowane lub zawierające dodatek owoców i/lub orzechów lub kakao:					
	– – – Aromatyzowane	X	X	X	X	
	– – – Pozostałe:					
	– – – – Zawierające dodatek owoców lub orzechów	X	X		X	
	– – – – Zawierające dodatek kakao	X	X	X	X	
ex 0405	Masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; produkty mleczarskie do smarowania:					
0405 20	– Produkty mleczarskie do smarowania:					
0405 20 10	– – O zawartości tłuszczu 39 % masy i większej, ale mniejszej niż 60 % masy					X
0405 20 30	– – O zawartości tłuszczu 60 % masy i większej, ale nieprzekraczającej 75 % masy					X
ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:					
0710 40 00	– Kukurydza cukrowa					
	– – W postaci kolb	X			X	
	– – W postaci ziaren	III			X	

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78).⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 3072/95 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96).⁽³⁾ Rozporządzenie (EWG) nr 2771/75 (Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 45).⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999 (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48).

1	2	3	4	5	6	7
ex 0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditlenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:					
0711 90 30	--- Kukurydza cukrowa					
	---- W postaci kolb	X			X	
	---- W postaci ziaren	III			X	
ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub wyroby z tłuszczów lub olejów zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów, lub olejów z niniejszego działu, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje, lub ich frakcje objęte pozycją 1516:					
1517 10	– Margaryna, z wyłączeniem margaryny płynnej:					
1517 10 10	-- Zawierająca więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów z mleka					X
1517 90	– Pozostałe:					
1517 90 10	-- Zawierające więcej niż 10 % masy, ale nie więcej niż 15 % masy tłuszczów mleka					X
1702 50 00	– Fruktaza chemicznie czysta				X	
ex 1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:					
1704 10	– Guma do żucia, nawet pokryta cukrem:	X			X	
1704 90	– Pozostałe:					
1704 90 30	-- Biała czekolada	X			X	X
1704 90 51 do 1704 90 99	-- Pozostałe	X	X		X	X
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao:					
1806 10	– Proszek kakaowy zawierający dodatek cukru lub innego środka słodzącego:					
	-- słodzony wyłącznie przez dodanie sacharozy	X		X	X	
	-- pozostałe	X		X	X	X
1806 20	– Pozostałe przetwory w blokach, tabliczkach lub batonach, o masie większej niż 2 kg, lub w płynie, paście, proszku, granulach lub w innej postaci, w pojemnikach lub w bezpośrednich opakowaniach, o zawartości przekraczającej 2 kg:					
	-- Okruchy czekolady mlecznej (kod CN 1806 20 70)	X		X	X	X
	-- Pozostałe przetwory z pozycji 1806 20	X	X	X	X	X
1806 31 00 oraz 1806 32	– Pozostałe, w blokach, tabliczkach lub batonach:	X	X	X	X	X
1806 90	– Pozostałe:					
	-- ex 1806 90 (11, 19, 31, 39, 50)	X	X	X	X	X
	-- ex 1806 90 (60, 70, 90)	X		X	X	X

1	2	3	4	5	6	7
ex 1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone					
1901 10 00	– Przetwory dla niemowląt, pakowane do sprzedaży detalicznej					
	– – Przetwory spożywcze produktów wymienionych w pozycjach 0401 do 0404, zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy	X	X	X	X	X
	– – Pozostałe	X	X		X	X
1901 20 00	– Mieszaniny i ciasta, do wytworzenia wyrobów piekarniczych i cukierniczych, produktów lub herbatników objętych pozycją 1905					
	– – Przetwory spożywcze produktów wymienionych w pozycjach 0401 do 0404, zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy	X	X	X	X	X
	– – Pozostałe	X	X		X	X
1901 90	– Pozostałe:					
1901 90 11 oraz 1901 90 19	– – Ekstrakt słodowy	X	X			
1901 90 99	– – – Pozostałe					
	– – – – Przetwory spożywcze towarów wymienionych w pozycjach 0401 do 0404, zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy	X	X	X	X	X
	– – – – Pozostałe	X	X		X	X
ex 1902	Makarony, nawet gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:					
	– Makarony niegotowane, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:					
1902 11 00	– – Zawierające jaja:					
	– – – Z pszenicy durum oraz z innych zbóż	III		X		
	– – – Pozostałe:	X		X		
1902 19	– – Pozostałe:					
	– – – Z pszenicy durum oraz z innych zbóż	III				X
	– – – Pozostałe:	X				X

1	2	3	4	5	6	7
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet gotowane lub inaczej przygotowane:					
1902 20 91 oraz 1902 20 99	– Pozostałe:	X	X		X	X
1902 30	– Pozostałe makarony	X	X		X	X
1902 40	– Kuskus:					
1902 40 10	– Nieprzygotowany:					
	– Z pszenicy durum	III				
	– Pozostały	X				
1902 40 90	– Pozostały	X	X		X	X
1903 00 00	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach	X				
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
	– Niesłodzony ryż dmuchany lub wstępnie przegotowany					
	– Zawierający kakao ⁽¹⁾	X	III	X	X	X
	– Niezawierający kakao	X	III		X	X
	– Pozostałe, zawierające kakao ⁽¹⁾	X	X	X	X	X
	– Pozostałe	X	X		X	X
1905	Chleb, wyroby piekarnicze, ciasta, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:					
1905 10 00	– Pieczywo chrupkie	X			X	X
1905 20	– Piernik i podobne	X		X	X	X
	– Słodkie herbatniki; gofry i wafle:					
1905 31	– Słodkie herbatniki	X		X	X	X
1905 32	– Wafle i gofry	X		X	X	X
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne tosty:	X		X	X	X
1905 90	– Pozostałe:					
1905 90 10	– Mace	X				
1905 90 20	– Opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:	X	X			
1905 90 30	– Chleb niezawierający dodatku miodu, jajek, sera lub owoców, a zawierający w suchej masie nie więcej niż 5 % masy cukru i nie więcej niż 5 % masy tłuszczu	X				

⁽¹⁾ Zawierające do 6 % kakao.

1	2	3	4	5	6	7
1905 90 45 do 1905 90 90	--- Pozostałe produkty	X		X	X	X
ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:					
2001 90	- Pozostałe:					
2001 90 30	-- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>):					
	--- W postaci kolb	X			X	
	--- W postaci ziaren	III			X	
2001 90 40	-- Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej	X			X	
ex 2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:					
2004 10	- Ziemniaki:					
	-- Pozostałe:					
2004 10 91	--- W postaci mąki, mączki lub płatków	X	X		X	X
2004 90	- Pozostałe warzywa i mieszanki warzywne:					
2004 90 10	-- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>):					
	--- W postaci kolb	X			X	
	--- W postaci ziaren	III			X	
ex 2005	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, niezamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:					
2005 20	- Ziemniaki:					
2005 20 10	-- W postaci mąki, mączki lub płatków	X	X		X	X
2005 80 00	- Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>):					
	-- W postaci kolb	X			X	
	-- W postaci ziaren	III			X	
ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, inaczej przetworzone lub zakonserwowane, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
2008 99	-- Pozostałe:					
	--- Niezawierające dodatku spirytusu:					
	---- Niezawierające dodatku cukru:					
2008 99 85	----- Kukurydza inna niż kukurydza cukrowa (<i>Zea mays var. saccharata</i>):					
	----- W postaci kolb	X				
	----- W postaci ziaren	III				
2008 99 91	----- Ignamy, słodkie ziemniaki i podobne jadalne części roślin, zawierające 5 % masy skrobi lub więcej	X				

1	2	3	4	5	6	7
ex 2101	Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy, herbaty lub maté oraz przetwory na bazie tych produktów lub na bazie kawy, herbaty lub maté; cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: – Ekstrakty, esencje i koncentraty kawy i produkty na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów lub na bazie kawy:					
2101 12 98	--- Pozostałe	X	X		X	
2101 20	– Ekstrakty, esencje i koncentraty herbaty lub maté, oraz produkty na bazie tych ekstraktów, esencji lub koncentratów, lub na bazie herbaty lub maté:					
2101 20 98	--- Pozostałe	X	X		X	
2101 30	– Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy oraz ich ekstrakty, esencje i koncentraty: – Cykoria palona i pozostałe palone namiastki kawy:					
2101 30 19	--- Pozostałe	X			X	
	– Ekstrakty, esencje i koncentraty cykorii palonej i pozostałych palonych namiastek kawy:					
2101 30 99	--- Pozostałe	X			X	
ex 2102	Drożdże (aktywne lub nieaktywne); pozostałe mikroorganizmy jednokomórkowe, martwe (z wyłączeniem szczepionek objętych pozycją 3002); gotowe proszki do pieczenia:					
2102 10	– Drożdże aktywne					
2102 10 31 oraz 2102 10 39	– Drożdże piekarnicze:	X				
2105	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao: – Zawierające kakao – Pozostałe	X X	X X	X	X X	X X
ex 2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
2106 90	– Pozostałe:					
2106 90 10	– Fondue z sera	X	X		X	X
2106 90 92 oraz 2106 90 98	– Pozostałe:	X	X		X	X
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009:					
2202 10 00	– Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub wody aromatyzowane	X			X	

1	2	3	4	5	6	7
2202 90	– Pozostałe:					
2202 90 10	– – Niezawierające produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404 lub tłuszczu uzyskanego z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404:					
	– – – Piwo otrzymywane ze słodu, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 0,5 % obj.	III				
	– – – Pozostałe	X			X	
2202 90 91 do 2202 90 99	– – Pozostałe	X			X	X
2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron przygotowane roślinami lub substancjami aromatycznymi:	X			X	
ex 2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe:					
2208 20	– Napoje spirytusowe otrzymane przez destylację wina z winogron lub wyłoków z winogron:				X	
2208 30	– Whisky:					
	– – Inne niż bourbon					
ex 2208 30 32 do 2208 30 88	– – – Whisky, inne niż wymienione w rozporządzeniu (EWG) nr 2825/93	X				
2208 50 11 do 2208 50 19	– Gin	X				
2208 50 91 do 2208 50 99	– Geneva	X			X	
2208 60	– Wódka	X				
2208 70	– Likieri i kordiały	X		X	X	X
2208 90	– Pozostałe:					
2208 90 41	– – – – Ouzo w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych	X			X	
2208 90 45	– – – – – Calvados, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych				X	
2208 90 48	– – – – – Inne napoje alkoholowe destylowane z owoców, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych				X	
2208 90 52	– – – – – Korn, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych	X			X	
2208 90 56	– – – – – Pozostałe, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych	X			X	
2208 90 69	– – – – – Pozostałe napoje alkoholowe, w pojemnikach o poj. 2 litrów lub mniejszych	X			X	X
2208 90 71	– – – – – Alkohole destylowane z owoców, w pojemnikach o poj. ponad 2 litrów				X	
2208 90 77	– – – – – Pozostałe, w pojemnikach o poj. ponad 2 litrów	X			X	
2208 90 78	– – – – – Pozostałe napoje alkoholowe, w pojemnikach o poj. ponad 2 litrów	X			X	X

1	2	3	4	5	6	7
ex 2905	Alkohole alifatyczne i ich fluorowcowane, sulfonowane, nitrowane lub nitrozowane pochodne:					
2905 43 00	-- Mannitol	III			III	
2905 44	-- D-glucitol (sorbitol)	III			III	
ex 3302	Mieszaniny substancji zapachowych i mieszaniny (włącznie z roztworami alkoholowymi) oparte na jednej lub na wielu takich substancjach, w rodzaju stosowanych jako surowce w przemyśle; pozostałe preparaty oparte na substancjach zapachowych, w rodzaju stosowanych do produkcji napojów:					
3302 10	- W rodzaju stosowanych w przemyśle spożywczym lub do produkcji napojów:					
3302 10 29	----- Pozostałe	X			X	X
3501	Kazeina, kazeiniany i pozostałe pochodne kazeiny; kleje kazeinowe:					
3501 10	- Kazeina					III
3501 90	- Pozostałe:					
3501 90 10	-- Kleje kazeinowe					X
3501 90 90	-- Pozostałe:					III
ex 3502	Albuminy (włączając koncentraty dwu lub więcej białek serwatki, zawierające w przeliczeniu na suchą masę więcej niż 80 % masy białka serwatki), albuminiany i pozostałe pochodne albumin:					
	- Albumina jaja:					
3502 11	-- Suszona					
3502 11 90	--- Pozostała			III		
3502 19	-- Pozostała					
3502 19 90	--- Pozostała			III		
3502 20	- Albuminy mleka: (laktalbuminy)					
3502 20 91 oraz 3502 20 99	-- Pozostałe					III
ex 3505	Dekstryny i pozostałe skrobie modyfikowane (na przykład skrobie wstępnie żelatynizowane lub estryfikowane); kleje oparte na skrobiach, na dekstrynach lub pozostałych skrobiach modyfikowanych, z wyjątkiem skrobi wymienionych w punkcie 3505 10 50	X	X			
3505 10 50	--- Skrobie, estryfikowane lub eteryfikowane	X				
ex 3809	Środki wykańczalnicze, nośniki barwników przyspieszające barwienie, utrwalcze barwników i pozostałe preparaty (na przykład klejonki i zaprawy), w rodzaju stosowanych w przemysłach włókienniczym, papierniczym, skórzanym i podobnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
3809 10	- Na bazie substancji skrobiowych	X	X			
ex 3824	Gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:					
3824 60	- Sorbitol, inny niż ten objęty podpozycją 2905 44	III			III	

Załącznik III

Ilości referencyjne, wymienione w art. 11

Kod CN	Wyszczególnienie	Pszenica zwykła	Pszenica durum	Kuku rydza	Ryż długo- ziarnisty całkowicie bielony	Ryż okrągło- ziarnisty całkowicie bielony	Jęczmień	Cukier biały	Serwatka (GP1)	Oddusz- czone mleko w proszku (GP2)	Jaja w skorupkach
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone:										
0710 40 00	– Słodka kukurydza										
	– – W postaci ziaren			100 ⁽¹⁾							
0711	Warzywa zakonserwowane tymczasowo (na przykład w gazowym ditenku siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia:										
	– – – Kukurydza cukrowa										
0711 90 30	– – – – W postaci ziaren			100 ⁽¹⁾							
1902	Makarony, nawet gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:										
	– Makarony niegotowane, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej:										
1902 11 00	– – Zawierające jaja										
	– – – Z pszenicy durum, niezawierające lub zawierające nie więcej niż 3 % innych zbóż w masie, o zawartości popiołu w suchej masie ⁽²⁾										
	– – – – nieprzekraczającej 0,95 %		160 ⁽³⁾								⁽⁴⁾
	– – – – przekraczającej 0,95 %, ale nieprzekraczającej 1,10 %		150 ⁽³⁾								⁽⁴⁾
	– – – – przekraczającej 1,10 %, ale nieprzekraczającej 1,30 %		140 ⁽³⁾								⁽⁴⁾
	– – – – przekraczającej 1,30 %		0								

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1902 40 90	— — Pozostałe (przygotowane): por. załącznik II										
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:										
1904 10	— Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż lub produktów zbożowych:										
ex 1904 10 30	— — Otrzymane z ryżu:										
	— — — Niesłodzony ryż dmuchany					165					
1904 20	— Przetwory spożywcze otrzymane z nieprażonych płatków zbożowych lub z mieszaniny nieprażonych płatków zbożowych i prażonych płatków zbożowych lub zbóż spęcznionych:										
ex 1904 20 95	— — — Otrzymane z ryżu:										
	— — — — Niesłodzony ryż dmuchany					165					
1904 90	— Pozostałe:										
ex 1904 90 10	— — Ryż:										
	— — — Ryż wstępnie obgotowany ⁽¹⁾				120						
2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym:										
ex 2001 90 30	— — Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)										
	— — — W postaci ziaren			100 ⁽¹⁾							
2004	Pozostałe warzywa przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006:										
ex 2004 90 10	— — Kukurydza cukrowa (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)										
	— — — W postaci ziaren			100 ⁽¹⁾							

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
3824	Gotowe spoiwa do form odlewniczych lub rdzeni; produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; Produkty odpadowe przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:										
3824 60	– Sorbitol inny niż objęty kodem CN 2905 44:										
	– – W roztworze wodnym:										
3824 60 11	– – – Zawierającym w masie 2 % lub mniej D-mannitolu, w przeliczeniu na zawartość D-glucitolu										
	– – – – Otrzymany z produktów skrobiowych			169 ⁽⁷⁾				71 ⁽⁷⁾			
	– – – – Otrzymany z sacharozy										
3824 60 19	– – – Pozostałe:										
	– – – – Otrzymane z produktów skrobiowych			148 ⁽⁷⁾				71 ⁽⁷⁾			
	– – – – Otrzymane z sacharozy										
3824 60 91	– – – Zawierającym w masie 2 % lub mniej D-mannitolu, w przeliczeniu na zawartość D-glucitolu										
	– – – – Otrzymane z produktów skrobiowych			242							
	– – – – Otrzymane z sacharozy							102			
3824 60 99	– – – Pozostałe:										
	– – – – Otrzymane z produktów skrobiowych			242							
	– – – – Otrzymane z sacharozy							102			

⁽¹⁾ Ilość ta odnosi się do kukurydzy w postaci ziaren, dostosowana do zawartości wilgotności równej 72 % w masie.

⁽²⁾ Zawartość ustala się poprzez odjęcie od całkowitej zawartości popiołu w produkcie części popiołu otrzymanego z dodanych jaj, bazując na zależności 0,04 % popiołu w masie na każde 50 g, w zaokrągleniu do 50 g.

⁽³⁾ Ilość tę pomniejsza się o 1,6 kg/100 kg dla 50 g jaj w skorupkach (lub ich ekwiwalentu w innych produktach jajecznych) na kilogram ciasta makaronowego.

⁽⁴⁾ 5 kg/100 kg dla 50 g jaj w skorupkach (lub ich ekwiwalentu w innych produktach jajecznych) na kilogram ciasta makaronowego, przy czym wszystkie pośrednie wartości zaokrągla się do 50 g.

⁽⁵⁾ Ryż wstępnie obgotowany oznacza ryż całkowicie bielony w ziarnach, które zostały wstępnie obgotowane i częściowo wysuszone dla ułatwienia końcowego gotowania.

⁽⁶⁾ Ilość tę stosuje się do piwa o stopniu Plato nie niższym niż 11° i nie wyższym niż 12°. W przypadku piwa o stopniu Plato poniżej 11°, ilość tę pomniejsza się o 9 % dla każdego stopnia Plato, zaokrąglając rzeczywistą zawartość w dół, do najbliższego stopnia Plato. W przypadku piwa o stopniu Plato powyżej 12°, ilość tę zwiększa się o 9 % dla każdego stopnia Plato, zaokrąglając rzeczywistą zawartość w górę, do najbliższego stopnia Plato.

⁽⁷⁾ Ilości podane w kolumnach 5 i 9 dla roztworu wodnego D-glucitolu (sorbitolu) mają zastosowanie do zawartości suchej masy wynoszącej 70 %. W przypadku wodnych roztworów sorbitolu o różnej zawartości suchej masy, ilości te, w miarę potrzeb, zwiększa się lub zmniejsza, proporcjonalnie do rzeczywistej zawartości suchej masy i zaokrągla się je w dół, do najbliższego kilograma.

⁽⁸⁾ Ustalona ilość, w zależności od zużytej kazeiny w oparciu o 291 kg odświeżonego mleka w proszku (Grupa Produktów 2) na każde 100 kg kazeiny.

⁽⁹⁾ Na hektolitr piwa.

ZAŁĄCZNIK IV

Towary, dla których ilości produktów podstawowych mogą być określone na podstawie analizy chemicznej –
wraz z odnośną tabelą określoną w art. 51

Kod CN	Wyszczególnienie	Dane uzyskane w wyniku analizy towarów	Charakter produktów podstawowych, który stanowi podstawę refundacji	Ilość produktu podstawowego, który stanowi podstawę przyznania refundacji (na 100 kg towarów)
1	2	3	4	5
1704	Produkty cukiernicze (łącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao:			
1704 10	– Guma do żucia, nawet pokryta cukrem	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾	1. Cukier biały 2. Kukurydza	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾
1704 90 30 do 1704 90 99	– – Pozostałe	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾ 3. a) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie poniżej 12 % b) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie równa lub wyższa niż 12 %	1. Cukier biały 2. Kukurydza 3. a) Mleko pełne w proszku (GP3) b) Masło (GP6)	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾ 3. a) 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie 3. b) 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao			
1806 10	– Proszek kakaowy zawierający dodatek cukru lub innego środka słodzącego:	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾	1. Cukier biały 2. Kukurydza	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾
1806 20	– Pozostałe przetwory w blokach, tabliczkach lub batonach, o masie większej niż 2 kg, lub w płynie, pasce, proszku, granulach lub w innej postaci, w pojemnikach lub w bezpośrednich opakowaniach, o zawartości przekraczającej 2 kg:	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾ 3. a) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie poniżej 12 % b) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie równa lub wyższa niż 12 %	1. Cukier biały 2. Kukurydza 3. a) Mleko pełne w proszku (GP3) b) Masło (GP6)	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾ 3. a) 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie 3. b) 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie

1	2	3	4	5
1806 31 00 oraz 1806 32	– Pozostałe, w blokach, tabliczkach lub batonach:	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾ 3. Tłuszcz mleczny	1. Cukier biały 2. Kukurydza 3. Mleko pełne w proszku (GP3)	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾ 3. 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
1806 90	– Pozostałe	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾ 3. a) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie poniżej 12 % b) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie równa lub wyższa niż 12 %	1. Cukier biały 2. Kukurydza 3. a) Mleko pełne w proszku (GP3) b) Masło (GP6)	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾ 3. a) 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie 3. b) 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
ex 1901	Przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowite odłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowite odłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾ 3. a) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie poniżej 12 % b) Zawartość tłuszczu mlecznego w masie równa lub wyższa niż 12 %	1. Cukier biały 2. Kukurydza 3. a) Mleko pełne w proszku (GP3) b) Masło (GP6)	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾ 3. a) 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie b) 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
1902	Makarony, nawet gotowane lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, nitki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany:			
ex 1902 11 00 oraz ex 1902 19	– Makarony niegotowane, nienadziewane ani nieprzygotowane inaczej, inne niż makarony zawierające wyłącznie zboża i jaja	Skrobia (lub dekstryna) z pszenicy zwykłej	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1902 20	– Makarony nadziewane, nawet gotowane lub inaczej przygotowane:			
1902 20 91 do 1902 20 99	– – Pozostałe	Skrobia (lub dekstryna) z pszenicy zwykłej	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie

1	2	3	4	5
1902 30	– Pozostałe makarony	Skrobia (lub dekstryna) z pszenicy zwykłej	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1902 40 90	– – (Kuskus) pozostałe	Skrobia (lub dekstryna) z pszenicy zwykłej	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1903 00 00	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach	Skrobia (lub dekstryna)	Kukurydza	1,83 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) w masie
1905	Chleb, wyroby piekarnicze, ciasta, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby			
1905 10 00	– Pieczywo chrupkie	Skrobia (lub dekstryna)	Żyto	2,09 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) w masie
1905 31	– – Słodkie herbatniki	1. Sacharoza ⁽¹⁾	1. Cukier biały	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾
1905 32	– – Wafle i gofry	2. Glukoza ⁽²⁾	2. Kukurydza	2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾
		3. Skrobia (lub dekstryna)	3. Pszenica zwykła	3. 1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
		4. Tłuszcz mleczny	4. Masło (GP6)	4. 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
1905 40	– Sucharki, tosty z chleba i podobne tosty	Skrobia (lub dekstryna)	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1905 90	– Pozostałe:			
1905 90 20	– – Oplatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby:	Skrobia (lub dekstryna)	Kukurydza	1,83 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) w masie

1	2	3	4	5
1905 90 30	--- Chleb niezawierający dodatku miodu, jajek, sera lub owoców, a zawierający w suchej masie nie więcej niż 5 % masy cukru i nie więcej niż 5 % masy tłuszczu	Skrobia (lub dekstryna)	Pszenica zwykła	1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie
1905 90 45 do 1905 90 90	--- Inne produkty	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾ 3. Skrobia (lub dekstryna) 4. Tłuszcz mleczny	1. Cukier biały 2. Kukurydza 3. Pszenica zwykła 4. Masło (GP6)	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾ 3. 1,75 kg na 1 % skrobi odwodnionej (lub dekstryny) z pszenicy w masie 4. 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
2105	Lody śmietankowe i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾ 3. Tłuszcz mleczny	1. Cukier biały 2. Kukurydza 3. Masło (GP6)	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾ 3. 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone:			
2106 90	– Pozostałe			
	– – Pozostałe:			
2106 90 98	– – – Pozostałe	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾ 3. Tłuszcz mleczny	1. Cukier biały 2. Kukurydza 3. Masło (GP6)	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾ 3. 1,22 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatki cukru lub innej substancji słodzącej, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009;			

1	2	3	4	5
2202 10 00	– Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub wody aromatyzowane	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾	1. Cukier biały 2. Kukurydza	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾
2202 90	– Pozostałe:			
2202 90 10	– – Niezawierające produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404 lub tłuszczu uzyskanego z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404:	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Glukoza ⁽²⁾	1. Cukier biały 2. Kukurydza	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 2,1 kg na 1 % glukozy w masie ⁽²⁾
2202 90 91 do 2202 90 99	– – Pozostałe	1. Sacharoza ⁽¹⁾ 2. Tłuszcz mleczny	1. Cukier biały 2. Mleko pełne w proszku (GP3)	1. 1 kg na 1 % sacharozy w masie ⁽¹⁾ 2. 3,85 kg na 1 % tłuszczu mlecznego w masie

⁽¹⁾ Zawartość sacharozy w towarach (bez dalszego przetwarzania), wraz z równoważnikami sacharozy w postaci mieszanek glukozy i fruktozy (łącznie zawartość glukozy i fruktozy pomnożona przez 0,95), która jest deklarowana (w dowolnej formie) lub stwierdzona w towarach. Niemniej jednak, w przypadku gdy zawartość fruktozy w towarze jest mniejsza niż zawartość glukozy, wówczas ilość glukozy, która ma być przyjęta do powyższego wyliczenia, jest równa wagowo ilości fruktozy.

⁽²⁾ Inna niż zawartość glukozy określona w adnotacji ⁽¹⁾.
N.B.: W przypadku zadeklarowania obecności produktu hydrolizy laktozy i/lub stwierdzenia obecności galaktozy, przed przystąpieniem do dalszych obliczeń, ilość glukozy równą ilości tej galaktozy odejmuje się od ogólnej zawartości glukozy.

ZAŁĄCZNIK V

Współczynniki stosowane przy przeliczaniu na produkty podstawowe, w odniesieniu do produktów określonych w art. 8

Kod CN	Przetworzony produkt rolny	Współczynnik	Produkt podstawowy
1101 00 11	Mąka z pszenicy durum o zawartości popiołu na 100 g:		
	— 0 do 900 mg	1,33	Pszenica durum
	— 901 do 1 900 mg	1,09	Pszenica durum
1101 00 15 oraz 1101 00 90	Mąka z pszenicy zwykłej i mąka z meslinu o zawartości popiołu na 100 g:		
	— 0 do 900 mg	1,33	Pszenica zwykła
	— 901 do 1 900 mg	1,09	Pszenica zwykła
1102 10 00	Mąka żytnia o zawartości popiołu na 100 g:		
	— 0 do 1 400 mg	1,37	Żyto
	— 1 401 do 2 000 mg	1,08	Żyto
1102 20 10	Mąka kukurydziana o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % masy	1,20	Kukurydza
1102 20 90	Mąka kukurydziana o zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % masy	1,10	Kukurydza
1102 30 00	Mąka ryżowa	1,00	Ryż łamany
1102 90 10	Mąka jęczmienna	1,20	Jęczmień
1102 90 30	Mąka owsiana	1,20	Owies
1103 11 10	Kasze i mączki z pszenicy durum	1,42	Pszenica durum
ex 1103 11 90	Kasze i mączki z pszenicy zwykłej o zawartości popiołu nieprzekraczającej 600 mg na 100 g	1,37	Pszenica zwykła
1103 13 10	Kasze i mączki z mąki kukurydzianej o zawartości tłuszczu nieprzekraczającej 1,5 % w masie	1,20	Kukurydza
1103 13 90	Kasze i mączki z kukurydzy, o zawartości tłuszczu przekraczającej 1,5 % w masie	1,20	Kukurydza
1103 19 10	Kasze i mączki z żyta	1,00	Żyto
1103 19 30	Kasze i mączki z jęczmienia	1,55	Jęczmień
1103 19 40	Kasze i mączki z owsa	1,80	Owies
1103 19 50	Kasze i mączki z ryżu	1,00	Ryż łamany
1103 20 10	Granulki z żyta	1,00	Żyto
1103 20 20	Granulki z jęczmienia	1,02	Jęczmień
1103 20 30	Granulki z owsa	1,00	Owies
1103 20 40	Granulki z kukurydzy	1,00	Kukurydza
1103 20 50	Granulki z ryżu	1,00	Ryż łamany
1103 20 60	Granulki z pszenicy	1,02	Pszenica zwykła
1104 12 90	Płatkowane ziarna owsa	1,80	Owies

Kod CN	Przetworzony produkt rolny	Współczynnik	Produkt podstawowy
1104 19 10	Miażdżone lub płatkowane ziarna pszenicy	1,02	Pszenica zwykła
1104 19 30	Miażdżone lub płatkowane ziarna żyta	1,40	Żyto
1104 19 50	Miażdżone lub płatkowane ziarna kukurydzy	1,44	Kukurydza
1104 19 69	Płatkowane ziarna jęczmienia	1,40	Jęczmień
1104 19 91	Ryż płatkowany	1,00	Ryż łamany
1104 22 20	Łuszczone (łuskane lub obierane) ziarna owsa	1,60	Owies
1104 22 30	Łuszczone i krojone lub śrutowane ziarna owsa („Grütze” lub „grutten”)	1,70	Owies
1104 23 10	Łuszczone (łuskane lub obierane) ziarna kukurydzy, nawet krojone lub śrutowane	1,30	Kukurydza
1104 29 01	Łuszczone (łuskane lub obierane) ziarna jęczmienia	1,50	Jęczmień
1104 29 03	Łuszczone i krojone lub śrutowane ziarna jęczmienia („Grütze” lub „grutten”)	1,50	Jęczmień
1104 29 05	Perełkowane ziarna jęczmienia	1,60	Jęczmień
1104 29 11	Łuszczone (łuskane lub obierane) ziarna pszenicy, nawet krojone lub śrutowane	1,02	Pszenica zwykła
1104 29 51	Ziarna pszenicy, obrobione wyłącznie przez śrutowanie	1,00	Pszenica zwykła
1104 29 55	Ziarna żyta, obrobione wyłącznie przez śrutowanie	1,00	Żyto
1104 30 10	Zarodki pszenicy, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone	0,25	Pszenica zwykła
1104 30 90	Zarodki innych zbóż, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone	0,25	Kukurydza
1107 10 11	Słód, niepalony, pszeniczny, w postaci mąki	1,78	Pszenica zwykła
1107 10 19	Słód, niepalony, pszeniczny, w innej postaci	1,27	Pszenica zwykła
1107 10 91	Słód, niepalony, z innych zbóż, w postaci mąki	1,78	Jęczmień
1107 10 99	Słód, niepalony, z innych zbóż, w innej postaci	1,27	Jęczmień
1107 20 00	Słód palony	1,49	Jęczmień
1108 11 00	Skrobia pszenna	2,00	Pszenica zwykła
1108 12 00	Skrobia kukurydziana	1,60	Kukurydza
1108 13 00	Skrobia ziemniaczana	1,60	Kukurydza
1108 19 10	Skrobia z ryżu	1,52	Ryż łamany
ex 1108 19 90	Skrobia jęczmienna lub owsiana	1,60	Kukurydza
1702 30 51	Glukoza i syrop glukozowy ⁽¹⁾ , niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy, zawierające w stanie suchym 99 % masy glukozy lub więcej, w postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego	2,09	Kukurydza
1702 30 59	Glukoza i syrop glukozowy ⁽¹⁾ , niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy, zawierające w stanie suchym 99 % masy glukozy lub więcej, pozostałe	1,60	Kukurydza

Kod CN	Przetworzony produkt rolny	Współczynnik	Produkt podstawowy
1702 30 91	Glukoza i syrop glukozowy ⁽¹⁾ , niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy, inne, w postaci białego, krystalicznego proszku, nawet aglomerowanego	2,09	Kukurydza
1702 30 99	Glukoza i syrop glukozowy ⁽¹⁾ , niezawierające fruktozy lub zawierające w stanie suchym mniej niż 20 % masy fruktozy, pozostałe	1,60	Kukurydza
1702 40 90	Glukoza i syrop glukozowy ⁽¹⁾ , zawierające w stanie suchym co najmniej 20 % masy, ale mniej niż 50 % masy fruktozy	1,60	Kukurydza
ex 1702 90 50	Maltodekstryna, w postaci stałej, biała, nawet aglomerowana	2,09	Kukurydza
ex 1702 90 50	Maltodekstryna i syrop maltodekstrynowy, pozostałe	1,60	Kukurydza
1702 90 75	Karmel, w postaci proszku, nawet aglomerowany	2,19	Kukurydza
1702 90 79	Karmel, pozostałe	1,52	Kukurydza
2106 90 55	Syrop glukozowy i maltodekstrynowy, aromatyzowany lub barwiony	1,60	Kukurydza

⁽¹⁾ Z wyjątkiem izoglukozy.

ZAŁĄCZNIK VI

Instrukcje dotyczące składania wniosków o świadectwa refundacji oraz ich wydawania i wykorzystywania**I. WNIOSEK O ŚWIADECTWO REFUNDACJI**

Dokument „Pozwolenie na wywóz lub świadectwo z wcześniejszym ustaleniem refundacji” zostaje opatrzone pieczęcią „Świadectwo refundacji; non-aneks I”. Informacja ta może być wprowadzona w wersji elektronicznej.

Wnioskodawcy wypełniają rubryki 4, 8, 17 i 18 oraz, w miarę potrzeb, rubrykę 7. W rubrykach 17 i 18, kwota zostaje podana w EUR.

Rubryk od 13 do 16 nie wypełnia się.

W rubryce 20, wnioskodawcy określają, czy planują wykorzystanie świadectwa refundacji jedynie w Państwie Członkowskim, w którym zostało wydane, czy wnioskując o świadectwo refundacji, które jest ważne w całej Wspólnocie.

Wnioskodawcy wpisują w rubryce 20 tekst „Artykuł 33”, lub inny, zgodnie z wymogami właściwych władz, jeżeli wniosek odnosi się do świadectwa przewidzianego w art. 33, lub „Artykuł 38”, lub inny, zgodnie z wymogami właściwych władz, jeżeli wniosek odnosi się do świadectwa przewidzianego w art. 38.

Wnioskodawcy wpisują datę i miejsce złożenia wniosku i podpisać wniosek.

II. WNIOSEK O WCZEŚNIEJSZE USTALENIE REFUNDACJI – WNIOSEK O WYCIĄGI ZE ŚWIADECTW REFUNDACJI

1. Wniosek o wcześniejsze ustalenie składany równocześnie z wnioskiem o świadectwo refundacji.

Patrz sekcja I (wnioskodawcy wypełniają rubrykę 8).

2. Wniosek o wcześniejsze ustalenie składany po wydaniu świadectwa refundacji.

W tym przypadku, eksporter wypełnia wniosek i wpisuje następującą informację:

— w rubrykach 1 i 2, nazwę organu, który wydał świadectwo refundacji, w odniesieniu, do którego składany jest wniosek o wcześniejsze ustalenie, oraz numer świadectwa;

— w rubryce 4, nazwę/nazwisko posiadacza świadectwa;

W rubryce 8 zaznacza „tak”.

3. Wnioski o wyciąg ze świadectwa refundacji zawierają następujące informacje:

— w rubrykach 1 i 2, nazwę organu, który wydał świadectwo refundacji, w odniesieniu do którego składany jest wniosek o wyciąg, oraz numer oryginału świadectwa;

— w rubryce 4, nazwisko/nazwę posiadacza świadectwa refundacji;

— w rubrykach 17 i 18, kwotę z wnioskowanego wyciągu, podaną w EUR.

III. WYDAWANIE ŚWIADECTW REFUNDACJI Z WCZEŚNIEJSZYM USTALENIEM REFUNDACJI DO WYKORZYSTANIA W CAŁEJ WSPÓLNOTIE ORAZ WYDAWANIE WYCIĄGÓW ZE ŚWIADECTW

Exemplarze 1 i 2 zostają wydane na podstawie wzorów zamieszczonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Tytuł „Pozwolenie na wywóz lub świadectwo z wcześniejszym ustaleniem refundacji” zostaje opatrzone pieczęcią „Świadectwo refundacji; non-aneks I”.

Formularz wypełnia się w następujący sposób:

- a) W rubryce 1 wpisuje się nazwę i adres organu wydającego świadectwo. W rubryce 2 albo 23 wpisuje się numer świadectwa refundacji (nadany przez organ wydający).

W przypadku wyciągów ze świadectwa refundacji, w rubryce 3 wpisuje się drukowanymi literami i pogrubioną czcionką „WYCIĄG”.

- b) W rubryce 4 wpisuje się nazwę/nazwisko i pełny adres posiadacza.
- c) Rubrykę 6 skreśla się.
- d) W rubryce 10 wpisuje się datę złożenia wniosku o świadectwo refundacji, a kwotę zabezpieczenia ustaloną zgodnie z art. 43 wpisuje się w rubryce 11.
- e) W rubryce 12 wpisuje się datę ważności.
- f) Rubryki od 13 do 16 skreśla się.
- g) Rubryki 17 i 18 zostają wypełnione na podstawie kwoty określonej zgodnie z art. 33–38.
- h) Rubrykę 19 skreśla się.
- i) W rubryce 20 wpisuje się szczegółowe informacje przewidziane we wniosku.
- j) Rubrykę 21 wypełnia się zgodnie ze wskazaniem na wniosku.
- k) Rubryka 22 zawiera sformułowanie: „do wykorzystania od ...”, zgodnie z art. 33 lub art. 38.
- l) Rubryka 23 wypełnia się.
- m) Rubrykę 24 skreśla się.

IV. WYDAWANIE ŚWIADECTWA REFUNDACJI BEZ WCZEŚNIEJSZEGO USTALENIA REFUNDACJI, DO WYKORZYSTANIA W CAŁEJ WSPÓLNOTCE

Takie świadectwa refundacji wypełnia się w taki sam sposób jak świadectwa opisane w Sekcji III.

Rubrykę 21 usuwa się.

W przypadku, gdy posiadacz takiego świadectwa refundacji wnioskuje o wcześniejsze ustalenie stawek refundacji, zwraca oryginał świadectwa oraz wydane uprzednio wyciągi. W rubryce 22 świadectwa wpisuje się „Refundacja ważna, dnia (data), wcześniejsze ustalenie, dnia (data)”.

V. KORZYSTANIE Z ŚWIADECTWA

W trakcie dopełniania formalności wywozowych, numer(-y) świadectw refundacji używanych do pokrycia wniosku o refundację wpisuje się w jednolitym dokumencie administracyjnym.

W przypadku zastosowania innego dokumentu celnego niż jednolity dokument administracyjny, numer(-y) świadectwa (świadectw) używanych do pokrycia wniosku o refundację wpisuje się w dokumencie krajowym.

ZAŁĄCZNIK VII

Współczynniki przeliczeniowe stosowane w ustalaniu ilości referencyjnej określonej w art. 7 i 9

1. 6,06 kg produktu wyjściowego z Grupy Produktów 1 odpowiada 100 kg serwatki asymilowanej do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 2,
2. 9,1 kg produktu wyjściowego z Grupy 2 odpowiada 100 kg przetworów mlecznych asymilowanych do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. a),
3. 1,01 kg produktu wyjściowego z Grupy 2 odpowiada beztłuszczowej części 100 kg przetworów mlecznych asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 6 lub art. 3 ust. 4 akapit drugi lit. a) na 1 % beztłuszczowej substancji suchej w masie zawartej w danym przetworze mlecznym,
4. 0,8 kg produktu wyjściowego z Grupy 2 odpowiada beztłuszczowej części 100 kg sera asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 6 na 1 % beztłuszczowej substancji suchej w masie zawartej w serze,
5. 3,85 kg produktu wyjściowego z Grupy 3 odpowiada 100 kg jednego z przetworów mlecznych asymilowanych do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 4 o zawartości tłuszczu mlecznego w suchej masie nie większej niż 27 % wagowo na 1 % wagowo tłuszczu mlecznego zawartego w przedmiotowych przetworach mlecznych.

Jednakże na wniosek zainteresowanej strony, 3,85 kg produktu wyjściowego z Grupy 3 odpowiada 100 kg płynnego mleka asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 4 akapit pierwszy lit. a), o zawartości tłuszczu mlecznego w płynnym mleku nieprzekraczającej 3,2 % w masie na 1 % tłuszczu mlecznego w masie zawartego w danym przetworze mlecznym,

6. 100 kg produktu wyjściowego z Grupy 3 odpowiada 100 kg suchej masy zawartej w jednym z przetworów mlecznych asymilowanych do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 4 z zawartością tłuszczu w mleku w suchej masie przekraczającą 27 % masy.

Jednakże na wniosek zainteresowanej strony, 12,32 kg produktu wyjściowego z Grupy 3 odpowiada 100 kg płynnego mleka asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 4 akapit pierwszy lit. a), o zawartości tłuszczu mlecznego w płynnym mleku przekraczającej 3,2 % masy,

7. 1,22 kg produktu wyjściowego z Grupy 6 odpowiada 100 kg jednego z przetworów mlecznych asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 5 na 1 % tłuszczu mlecznego w masie zawartego w danym przetworze mlecznym,
8. 1,22 kg produktu wyjściowego z Grupy 6 odpowiada części tłuszczowej 100 kg jednego z przetworów mlecznych asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 6 lub art. 3 ust. 4 akapit drugi lit. b) na 1 % tłuszczu mlecznego w masie zawartego w danym przetworze mlecznym,
9. 0,8 kg produktu wyjściowego z Grupy 6 odpowiada części tłuszczowej 100 kg sera, asymilowanego do tego produktu wyjściowego zgodnie z art. 3 ust. 6 na 1 % tłuszczu mlecznego w masie zawartego w serze,
10. 77,5 kg okrągłozarnistego całkowicie bielonego ryżu odpowiada 100 kg okrągłozarnistego ryżu łuskanego określonego w art. 3 ust. 7,
11. 69 kg długozarnistego całkowicie bielonego ryżu odpowiada 100 kg średnio- lub długozarnistego ryżu łuskanego określonego w art. 3 ust. 7,
12. 93,9 kg okrągłozarnistego całkowicie bielonego ryżu odpowiada 100 kg okrągłozarnistego półbielonego ryżu określonego w art. 3 ust. 7,
13. 93,3 kg długozarnistego całkowicie bielonego ryżu odpowiada 100 kg średnio- lub długozarnistego półbielonego ryżu określonego w art. 3 ust. 7,
14. 92 kg cukru białego odpowiada 100 kg cukru surowego określonego w art. 3 ust. 8 lit. a),

15. 1 kg cukru białego odpowiada 100 kg cukru określonego art. 3 ust. 8 lit. b) na 1 % sacharozy,
 16. 1 kg cukru białego odpowiada 100 kg jednego z produktów określonych w art. 3 ust. 8 lit. c), spełniającego warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2135/95, na 1 % sacharozy (plus, jeżeli dotyczy, zawartość innych cukrów, wyliczonych w ekwiwalentach sacharozy) określonych zgodnie z przywołanym art. 3,
 17. 100 kg cukru białego odpowiada 100 kg suchej masy określonej zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95 zawartej w izoglukozie lub syropie izoglukozowym określonych w art. 3 ust. 8 lit. d), spełniającej warunki ustanowione w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

Wpisy określone w art. 27

Wpisy określone w art. 27 mają następujące brzmienie:

- w języku hiszpańskim: retrocesión al titular, el ...
- w języku czeskim: práva převedena zpět na držitele ...
- w języku duńskim: tilbageføring til indehaveren den ...
- w języku niemieckim: Rückübertragung auf den Bescheinigungsinhaber am ...
- w języku estońskim: omanikule tagastatud õigused
- w języku greckim: εκ νέου παραχώρηση στο δικαιούχο στις ...
- w języku angielskim: rights transferred back to the titular holder on [date]
- w języku francuskim: rétrocession au titulaire le ...
- w języku włoskim: retrocessione al titolare in data ...
- w języku łotewskim: tiesības nodotas atpakaļ to nominālajam īpašniekam ...
- w języku litewskim: teisės grąžintos pradiniam turėtojiui ...
- w języku węgierskim: A jogok ...-tól az eredeti jogosultra szálltak vissza
- w języku niderlandzkim: aan de titularis geretrocedeerd op ...
- w języku polskim: prawa przywrócone prawowitemu posiadaczowi ...
- w języku portugalskim: retrocessão ao titular em ...
- w języku słowackim: práva prenesené späť na držiteľa ...
- w języku słoweńskim: Pravice, prenesene nazaj na imetnika ...
- w języku fińskim: palautus todistuksenhaltijalle ...
- w języku szwedzkim: återbördad till licensinnehavaren den ...

ZAŁĄCZNIK IX

Tabela korelacji

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1520/2000	Rozporządzenie (WE) nr 3223/93	Rozporządzenie (EWG) nr 3615/92
Art. 1 ust. 1	Art. 1 ust. 1		
Art. 1 ust. 2	Art. 18		
Art. 1 ust. 3	Art. 4 ust. 4		
Art. 2 ust. 1 pkt 1	Art. 1 ust. 2 lit. a)		
Art. 2 ust. 1 pkt 2	—	—	—
Art. 2 ust. 1 pkt 3	Art. 1 ust. 2 lit. d) (część)		
Art. 2 ust. 1 pkt 4			Art. 1 ust. 2 lit. c) i d)
Art. 2 ust. 1 pkt 5			Art. 1 ust. 2 lit. c)
Art. 2 ust. 1 pkt 6			Art. 1 ust. 2 lit. d)
Art. 2 ust. 2			Art. 1 ust. 3
Art. 3 ust. 1	Art. 1 ust. 3 lit. a)		
Art. 3 ust. 2	Art. 1 ust. 3 lit. b)		
Art. 3 ust. 3	Art. 1 ust. 3 lit. c)		
Art. 3 ust. 4 – pierwszy akapit	Art. 1 ust. 3 lit. d)		
Art. 3 ust. 4 – drugi akapit	Art. 1 ust. 4		
Art. 3 ust. 5	Art. 1 ust. 3 lit. e)		
Art. 3 ust. 6	Art. 1 ust. 3 lit. f)		
Art. 3 ust. 7	Art. 1 ust. 3 lit. g) (zmieniony)		
Art. 3 ust. 8	Art. 1 ust. 3 lit. h)		
Art. 4	Art. 16 ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze		
Art. 5 ust. 1	Art. 2 ust. 1		
Art. 5 ust. 2	Art. 2 ust. 3		
Art. 5 ust. 3	Art. 2 ust. 4		
Art. 6	Art. 3 ust. 1 faza wstępna		
Art. 7	Art. 3 ust. 1 lit. a)		
Art. 8	Art. 3 ust. 1 lit. b)		
Art. 9	Art. 3 ust. 1 lit. c)		
Art. 10	Art. 3 ust. 2		
Art. 11	Art. 3 ust. 3 (zmieniony)		
Art. 12			Art. 1 ust. 4 lit. a) i b)
Art. 13			Art. 1 ust. 4 lit. c), d), e) i f)
Art. 14	Art. 4 ust. 1 – akapit pierwszy i trzeci		

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1520/2000	Rozporządzenie (WE) nr 3223/93	Rozporządzenie (EWG) nr 3615/92
Art. 15 ust. 1	Art. 4 ust. 2 lit. a)–e)		
Art. 15 ust. 2	Art. 4 ust. 3		
Art. 15 ust. 3	Art. 4 ust. 5		
Art. 16 ust. 1	Art. 4 ust. 2 – drugi akapit		
Art. 16 ust. 2	Art. 2 ust. 2		
Art. 17	Art. 4 ust. 6 lit. a)		
Art. 18 ust. 1	Art. 4 ust. 6 lit. b)		
Art. 18 ust. 2	Art. 4 ust. 6 lit. c)		
Art. 18 ust. 3	Art. 4 ust. 6 lit. d)		
Art. 19 ust. 1	Art. 4 ust. 7		
Art. 19 ust. 2	Art. 4 ust. 8		
Art. 19 ust. 1	Art. 5 ust. 1 (zmieniony)		
Art. 19 ust. 2	Art. 4 ust. 8		
Art. 19 ust. 3	Art. 4 ust. 9		
Art. 20 ust. 1	Art. 5 ust. 1 (zmieniony)		
Art. 20 ust. 2	Art. 5 ust. 2		
Art. 20 ust. 3	Art. 9 ust. 2 – szósty akapit		
Art. 21	Art. 16 ust. 3 – czwarty akapit		
Art. 22 ust. 1	Art. 1 ust. 2 lit. b)		
Art. 22 ust. 2	Art. 6 ust. 1		
Art. 22 ust. 3	Art. 6 ust. 2		
Art. 23 ust. 1	Art. 15 ust. 1 – pierwszy akapit		
Art. 23 ust. 2	Art. 15 ust. 1 – drugi akapit		
Art. 23 ust. 3	Art. 15 ust. 2 (zmieniony)		
Art. 23 ust. 4	Art. 15 ust. 3		
Art. 24 ust. 1	Art. 7 ust. 1		
Art. 24 ust. 2	Art. 6 ust. 4 oraz załącznik F–V		
Art. 25	Art. 6 ust. 5 oraz art. 6 ust. 1 – pierwszy akapit		
Art. 26	Art. 6 ust. 3		
Art. 27 ust. 1	Art. 6a ust. 1		
Art. 27 ust. 2	Art. 6a ust. 1 lit. a)		
Art. 27 ust. 3	Art. 6 a ust. 2		
Art. 28 ust. 1	Art. 6a ust. 3 (zmieniony)		
Art. 28 ust. 2	Art. 6a ust. 4		

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1520/2000	Rozporządzenie (WE) nr 3223/93	Rozporządzenie (EWG) nr 3615/92
Art. 29	Art. 7 ust. 2		
Art. 30	Załącznik F II 3		
Art. 31 ust. 1	Art. 7 ust. 3		
Art. 31 ust. 2 akapit pierwszy	Art. 7 ust. 4 akapit pierwszy		
Art. 31 ust. 2 – drugi i trzeci akapit	Art. 7 ust. 4 – drugi akapit		
Art. 31 ust. 2 – czwarty akapit	Art. 7 ust. 5 – drugi akapit		
Art. 31 ust. 3	Art. 7 ust. 4 – trzeci akapit (zmieniony)		
Art. 32	Załącznik F VI – akapity 2 do 5		
Art. 33	Art. 8 ust. 1		
Art. 34	Art. 8 ust. 2		
Art. 35	Art. 8 ust. 3 (zmieniony)		
Art. 36	Art. 8 ust. 4		
Art. 37 ust. 1	Art. 8 ust. 5		
Art. 37 ust. 2	Art. 8 ust. 6 (zmieniony)		
Art. 37 ust. 3	Art. 8 ust. 7 (zmieniony)		
Art. 38	Art. 8 ust. 10 (zmieniony)		
Art. 39 ust. 1	Art. 9 ust. 1 (zmieniony)		
Art. 39 ust. 2	Art. 9 ust. 2 – pierwszy i drugi akapit (zmieniony)		
Art. 40	Art. 10		
Art. 41	Art. 10a (zmieniony)		
Art. 42	—	—	—
Art. 43	Art. 11		
Art. 44	Art. 12 ust. 1 do 4 (zmieniony)		
Art. 45	Art. 12 ust. 5 (zmieniony)		
Art. 46	Art. 14 ust. 1 – pierwszy akapit (zmieniony)		
Art. 47 ust. 1	Art. 14 ust. 1 – drugi akapit		
Art. 47 ust. 2	Art. 14 ust. 2 – pierwszy i drugi akapit		
Art. 47 ust. 3	Art. 14 ust. 2 – trzeci akapit (zmieniony)		
Art. 48	Art. 14 ust. 3 (zmieniony)		
Art. 49 ust. 1	Art. 16 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie		

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1520/2000	Rozporządzenie (WE) nr 3223/93	Rozporządzenie (EWG) nr 3615/92
Art. 49 ust. 2	Art. 16 ust. 1 – drugi, trzeci i czwarty akapit		
Art. 49 ust. 3	Art. 16 ust. 1 – piąty akapit		
Art. 50	Art. 16 ust. 2		
Art. 51	Art. 16 ust. 3 – akapity pierwszy, drugi i trzeci		
Art. 52 ust. 1	Art. 16 ust. 4 (zmieniony)		
Art. 52 ust. 2	Art. 16 ust. 5		
Art. 52 ust. 3	Art. 16 ust. 6		
Art. 52 ust. 4	Art. 16 ust. 10		
Art. 52 ust. 5	Art. 16 ust. 7		
Art. 53	Art. 17 (zmieniony)		
Art. 54 ust. 1	Art. 16 ust. 8		
Art. 54 ust. 2	Art. 16 ust. 9		
Art. 55 ust. 1	Art. 13 ust. 4 (zmieniony)		
Art. 55 ust. 2	—	—	—
Art. 56 ust. 1		Art. 1, art. 3 ust. 1 (zmieniony) oraz art. 3 ust. 2 (zmieniony)	
Art. 56 ust. 2	Art. 13 ust. 2		
Art. 56 ust. 3	Art. 13 ust. 3		
Art. 57	—	—	—
Art. 58	—	—	—
Załącznik I	Załącznik A	Załącznik B	
Załącznik II	Załącznik B		
Załącznik III	Załącznik C		
Załącznik IV	Załącznik D		
Załącznik V	Załącznik E		
Załącznik VI	Część załącznika F		
Załącznik VII	Art. 3 ust. 1 lit. a) współczynniki przeliczeniowe (zmieniony)		
Załącznik VIII	Art. 6 lit. a) ust. 2 (wpisy)		
Załącznik IX	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1044/2005**z dnia 4 lipca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2808/98 w odniesieniu do ustalenia terminu operacyjnego kursu wymiany dla systemów wsparcia wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające porozumienia agromonetarne dotyczące euro ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,uwzględniając rozporządzenie Rady z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 145 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawia systemy wsparcia bezpośredniego, które wypłacane są na podstawie wniosku o płatność jednolitą i których wysokość jest zawsze wyrażana w euro.
- (2) Ponieważ nie ustalono terminów operacyjnych kursu wymiany dla niektórych systemów wsparcia przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003, należy ustalić jednolity termin operacyjny bezpośrednio związany z wnioskami złożonymi przez beneficjentów wsparcia. Mając na uwadze spójność i przejrzystość względem beneficjentów, powinien on zostać ustalony na dzień możliwie najbliższy daty rozpoczęcia okresu płatności wprowadzonego na mocy wspomnianego rozporządzenia. W celu uproszczenia i zwiększenia skuteczności kontroli stosowania kursów wymiany powinien on także zostać ustalony przed rozpoczęciem roku budżetowego, w którym dokonywane są płatności.
- (3) Należy zatem ustalić w jednolity sposób termin operacyjny dla kursów wymiany dla wszystkich systemów wsparcia wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 2808/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie ⁽³⁾ oraz w rezultacie uchylić wszystkie przepisy odnoszące się

do terminów operacyjnych, o których mowa w rozporządzeniach wprowadzających w życie rozporządzenie (WE) nr 1782/2003.

- (4) W celu poinformowania podmiotów gospodarczych o zmianach przepisów z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem płatności, należy również przewidzieć wejście w życie niniejszego rozporządzenia na dzień 1 sierpnia 2005 r.
- (5) Ponieważ dla 2005 roku niektóre terminy operacyjne zostały ustalone przed dniem 1 sierpnia 2005 r., należy przewidzieć, na zasadach przejściowych, stosowanie tych terminów operacyjnych w odniesieniu do roku 2005.
- (6) Należy zatem zmienić rozporządzenie (WE) nr 2808/98 oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców ⁽⁴⁾.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią odpowiednich komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2808/98 wprowadza się następujące zmiany:

1) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W przypadku systemów wsparcia określonych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 (*) terminem operacyjnym dla kursu wymiany jest dzień 1 października roku, na który pomoc jest przyznawana.

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 394/2005 (Dz.U. L 63 z 10.3.2005, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 36. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1250/2004 (Dz.U. L 237 z 8.7.2004, str. 13).

(*) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.”;

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 794/2005 (Dz.U. L 134 z 27.5.2005, str. 6).

2) ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Kurs wymiany stosowany do celów ust. 2 stanowi średnią, obliczaną *pro rata temporis*, kursów wymiany stosowanych w miesiącu poprzedzającym datę terminu operacyjnego. Średnią kursu wymiany ustala Komisja w miesiącu po dacie terminu operacyjnego.”.

Artykuł 2

Skreśla się art. 21 ust. 3 oraz art. 86 i 128 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 dotyczące ustalania terminu operacyjnego dla kursu wymiany i/lub zasad obliczania kursów wymiany

w przypadku pomocy w odniesieniu do skrobi ziemniaczanej, premii za owce i kozy oraz płatności związanych z wołowiną.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2005 r. Jednakże w przypadku systemów wsparcia, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, dla których termin operacyjny dla kursów wymiany na rok 2005 ustalono przed dniem 1 sierpnia 2005 r., określony w ten sposób termin operacyjny stosuje się w odniesieniu do roku 2005.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1045/2005**z dnia 4 lipca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2760/98 dotyczące wykonania programu współpracy transgranicznej w ramach programu PHARE**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3906/89 z dnia 18 grudnia 1989 r. w sprawie pomocy gospodarczej dla niektórych państw Europy Środkowej i Wschodniej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska podczas spotkania w Brukseli w dniach 17 i 18 czerwca 2004 r. podjęła decyzję o przyznaniu Chorwacji statusu państwa kandydującego do członkostwa w UE i poprosiła Komisję o przygotowanie strategii przedakcesyjnej dla Chorwacji obejmującej niezbędne instrumenty,
- (2) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2257/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. Chorwację włączono do grona krajów beneficjentów instrumentu przedakcesyjnego PHARE z dniem 2 stycznia 2005 r.
- (3) Dlatego też należy zmienić rozporządzenie (WE) nr 2760/98⁽²⁾ celem rozszerzenia programu współpracy

transgranicznej PHARE tak, aby objął on tereny przygraniczne Chorwacji graniczące z krajami sąsiednimi.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Przebudowy Gospodarczej w Niektórych Państwach Europy Środkowej i Wschodniej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na końcu art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2760/98 dodaje się tekst w brzmieniu:

„c) Chorwacja i Włochy, Chorwacja i Słowenia, Chorwacja i Węgry, Chorwacja i Serbia i Czarnogóra, Chorwacja i Bośnia-Hercegowina”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

Olli REHN

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 23.12.1989, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2257/2004 (Dz.U. L 389 z 30.12.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 19.12.1998, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1822/2003 (Dz.U. L 267 z 17.10.2003, str. 9).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1046/2005**z dnia 4 lipca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 958/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania decyzji Rady 2003/286/WE w odniesieniu do koncesji w formie wspólnotowych kontyngentów taryfowych na niektóre produkty zbożowe pochodzące z Republiki Bułgarii oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2809/2000**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2003/286/WE z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawie zawarcia Protokołu dostosowującego handlowe aspekty Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, biorąc pod uwagę wyniki negocjacji między stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady i Komisji 2005/430/WE z dnia 18 kwietnia 2005 r. w sprawie protokołu dodatkowego do Układu Europejskiego między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej ⁽²⁾, w szczególności jej art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją 2003/286/WE Wspólnota zobowiązała się ustanowić zerowe stawki na pszenicę oraz mieszkankę żyta i pszenicy, gluten pszeniczny i kukurydzę pochodzącą z Republiki Bułgarii dla kontyngentów taryfowych w przywozie. Na rok gospodarczy 2003/2004 kontyngenty te wynosiły odpowiednio 250 000 ton

i 80 000 ton. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 958/2003 ⁽³⁾ ustanowiło szczegółowe zasady stosowania decyzji Rady w odniesieniu do zarządzania powyższymi kontyngentami taryfowymi.

- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2005/430/WE Wspólnota zobowiązała się podwyższyć z dniem 1 lipca 2005 r. wielkość kontyngentów taryfowych w przywozie o zerowej stawce na pszenicę oraz mieszkankę żyta i pszenicy i gluten pszeniczny pochodzące z Republiki Bułgarii, do wysokości 352 000 ton, rocznie zwiększając ją o 32 000 ton. Konieczne jest zatem wprowadzenie odpowiednich zmian w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 958/2003 w celu uwzględnienia powyższego zwiększenia wielkości kontyngentów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 958/2003.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zboż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 958/2003 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 24.4.2003, str. 60.

⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 17.6.2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 4.6.2003, str. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Lista produktów pochodzących z Bułgarii, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2

Kod CN	Nr porządkowy	Wyszczególnienie	Stawka celna	Ilość roczna od 1.7.2005 r. do 30.6.2006 r. i w następnych latach (w tonach)	Zwyżki roczne od 1.7.2006 r. (w tonach)
1001	09.4676	Pszenica oraz mieszanaka żyta i pszenicy	zerowa	352 000	32 000
1109 00 00		Gluten pszenny			
1005 90 00 1005 10 90	09.4677	Kukurydza	zerowa	96 000	8 000"

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1047/2005**z dnia 4 lipca 2005 r.****ustalające wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków i róż w zastosowaniu systemu przywozu niektórych produktów uprawy roślin kwiatowych pochodzących z Jordanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 4088/87 z dnia 21 grudnia 1987 r. ustalające warunki stosowania preferencyjnych stawek celnych w przywozie niektórych kwiatów pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii i Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 ust. 2 i art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 4088/87 przewiduje, iż wspólnotowe ceny przywozu i wspólnotowe ceny producenta są ustalane co piętnaście dni dla goździków jednokwiatowych (bloom), goździków wielokwiatowych (spray), róż wielokwiatowych i róż drobnokwiatowych i mają zastosowanie przez dwa tygodnie. Zgodnie z art. 1b rozporządzenia Komisji (EWG) nr 700/88 z dnia 17 marca 1988 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady stosowania uzgodnień dotyczących przywozu do Wspólnoty niektórych kwiatów pochodzących z Cypru, Izraela, Jordanii, Maroka oraz z Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy ⁽²⁾ ceny są ustalone dla okresu dwóch kolejnych tygodni na podstawie ważonych danych, dostarczonych przez Państwa Członkowskie.
- (2) Istotne jest, aby ceny te zostały bezzwłocznie ustalone, żeby móc określić, jakie należności celne należy stosować.
- (3) Z uwagi na przystąpienie Cypru do Unii Europejskiej dnia 1 maja 2004 r. w przyszłości nie należy ustalać cen przywozu odnośnie do tego państwa.
- (4) Podobnie nie należy też już ustalać cen przywozu względem Izraela, Maroka, Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy, biorąc pod uwagę porozumienia zatwierdzone decyzją Rady 2003/917/WE z dnia 22 grudnia 2003 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Państwem Izrael dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych oraz zastąpienia protokołów 1 i 2 do Układu o stowarzyszeniu między WE a Izraelem ⁽³⁾, 2003/914/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Maroka dotyczącego wzajemnych środków liberalizacyjnych oraz zastąpienia protokołów 1 i 3 do Układu o stowarzyszeniu między WE a Marokiem ⁽⁴⁾ oraz 2005/4/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej na Zachodnim Brzegu i w Strefie Gazy, dotyczącego wzajemnych środków liberalizacji oraz zastąpienia protokołów 1 i 2 do Przejściowego układu stowarzyszeniowego pomiędzy WE a Autonomią Palestyńską ⁽⁵⁾.

- (5) Komisja powinna przyjąć omawiane środki w odstępie czasowym między zebraniem Komitetu Zarządzającego ds. Żywych Roślin i Produktów Kwiatowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wspólnotowe ceny producenta i wspólnotowe ceny przywozu dla goździków jednokwiatowych (bloom), goździków wielokwiatowych (spray), róż wielokwiatowych i róż drobnokwiatowych, określone w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 4088/87, ustalone są w Załączniku do niniejszego rozporządzenia na okres od 6 do 19 lipca 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 lipca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1987, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1300/97 (Dz.U. L 177 z 5.7.1997, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 72 z 18.3.1988, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2062/97 (Dz.U. L 289 z 22.10.1997, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 31.12.2003, str. 65.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 117.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 2 z 5.1.2005, str. 4.

ZAŁĄCZNIK

(EUR/100 sztuk)

Okres: od 6 do 19 lipca 2005 r.

Wspólnotowe ceny producenta	Goździki jednokwia- towe (bloom)	Goździki wielokwia- towe (spray)	Róże wielkokwiatowe	Róże drobnokwiatowe
	13,78	14,02	22,86	8,59
Wspólnotowe ceny przywozu	Goździki jednokwia- towe (bloom)	Goździki wielokwia- towe (spray)	Róże wielkokwiatowe	Róże drobnokwiatowe
Jordania	—	—	—	—

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2005/481/WPZiB

z dnia 13 czerwca 2005 r.

dotycząca zawarcia Umowy między Unią Europejską a Ukrainą w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24 i 38,

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Umowę między Unią Europejską a Ukrainą w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych.

uwzględniając zalecenie Prezydencji,

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) Na posiedzeniu w dniach 27 i 28 listopada 2003 r. Rada postanowiła upoważnić Prezydencję, wspieraną przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, do podjęcia negocjacji zgodnie z art. 24 i 38 Traktatu o Unii Europejskiej z niektórymi państwami trzecimi, w celu zawarcia przez Unię Europejską z każdym z nich Umowy w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych.

Przewodniczący Rady jest niniejszym uprawniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy, tak aby stała się ona wiążąca dla Unii Europejskiej.

Artykuł 3

(2) Po otrzymaniu upoważnienia do podjęcia negocjacji, Prezydencja, przy wsparciu Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, wynegocjowała Umowę z Ukrainą w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 czerwca 2005 r.

(3) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

W imieniu Rady

J. ASSELBORN

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

UMOWA

**między Ukrainą a Unią Europejską w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji
niejawnych**

UKRAINA,

z jednej strony, oraz

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „UE”, reprezentowana przez Prezydencję Rady Unii Europejskiej,

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

ZWAŻYWSZY, że wspólnym celem Ukrainy i UE jest wzmocnienie własnego bezpieczeństwa we wszystkich aspektach i zapewnienie swoim obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa osobistego w ramach przestrzeni bezpieczeństwa;

ZWAŻYWSZY, że Ukraina i UE zgadzają się, że należy rozwinąć współpracę i konsultacje między nimi w kwestiach związanych z bezpieczeństwem, stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania;

ZWAŻYWSZY, że w tym kontekście zachodzi stała potrzeba wymiany informacji niejawnych między Ukrainą a UE;

UZNAJĄC, że pełna i skuteczna współpraca i konsultacje mogą wymagać zarówno dostępu do informacji i materiałów niejawnych Ukrainy oraz UE, jak i wymiany informacji niejawnych oraz związanych z nimi materiałów między Ukrainą a UE;

ŚWIADOME, że taki dostęp i wymiana informacji niejawnych i związanych z nimi materiałów wymaga odpowiednich środków bezpieczeństwa;

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W celu osiągnięcia celów wzmocnienia bezpieczeństwa każdej ze Stron we wszystkich aspektach, niniejsza Umowa ma zastosowanie do informacji lub materiałów niejawnych we wszelkiej postaci, przekazywanych lub wymienianych między Stronami.

Artykuł 2

Do celów niniejszej Umowy za informacje niejawne uznaje się wszelkie informacje (tj. wiedzę, która może być przekazywana w dowolnej formie) lub materiały określone jako wymagające ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem i zaklasyfikowane w ramach klasyfikacji bezpieczeństwa jako niejawne (zwane dalej „informacjami niejawnymi”).

Artykuł 3

Do celów niniejszej Umowy „UE” oznacza Radę Unii Europejskiej (zwaną dalej „Radą”), Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela i Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję Wspólnot Europejskich (zwaną dalej „Komisją Europejską”).

Artykuł 4

Każda Strona:

- a) chroni i zabezpiecza informacje niejawne, będące przedmiotem niniejszej Umowy, przekazane przez drugą Stronę lub wymienione z drugą Stroną;
- b) zapewnia, że przekazane lub wymienione informacje lub materiały niejawne będące przedmiotem niniejszej Umowy nadal podlegają klasyfikacji bezpieczeństwa przyznanej im przez Stronę przekazującą. Strona przyjmująca chroni i zabezpiecza informacje niejawne zgodnie z procedurami określonymi w jej własnych przepisach dotyczących bezpieczeństwa informacji lub materiałów objętych równoważną klasyfikacją bezpieczeństwa, zgodnie z uzgodnieniami dotyczącymi bezpieczeństwa, przyjętymi na podstawie art. 11;
- c) nie wykorzystuje takich informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy do celów innych niż przewidziane przez organ zastrzegający ani do celów innych niż te, w jakich informacje są przekazywane lub wymieniane;
- d) nie ujawnia takich informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy stronom trzecim lub jakiegokolwiek instytucji UE lub podmiotowi UE niewymienionym w art. 3, bez uprzedniej zgody organu zastrzegającego.

Artykuł 5

1. Informacje niejawne mogą być ujawnione lub udostępnione zgodnie z zasadą kontroli przez organ zastrzegający, przez jedną Stronę, „Stronę przekazującą” drugiej Stronie, „Stronie otrzymującej”.

2. W celu udostępnienia informacji innym odbiorcom niż Strony niniejszej Umowy, decyzja o ujawnieniu lub udostępnieniu informacji niejawnych jest podejmowana przez Stronę otrzymującą po uzyskaniu zgody Strony przekazującej, zgodnie z zasadą kontroli przez organ zastrzegający określoną w jej przepisach dotyczących bezpieczeństwa.

3. Przy wykonywaniu ust. 1 i 2 udostępnienie partii szczególnych kategorii informacji niejawnych, mających znaczenie ze względu na wymagania operacyjne, jest dopuszczalne jedynie w przypadku gdy Strony przyjęły i uzgodniły odpowiednie procedury.

Artykuł 6

Ukraina i UE oraz podmioty UE, określone w art. 3 niniejszej umowy, posiadają organizację bezpieczeństwa, przepisy dotyczące bezpieczeństwa i programy bezpieczeństwa, oparte na podstawowych zasadach i minimalnych normach bezpieczeństwa wdrażanych do systemów bezpieczeństwa Stron, ustanowionych zgodnie z art. 11, w celu zagwarantowania, że do informacji i materiałów niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy zastosowanie znajduje równoważny poziom ochrony.

Artykuł 7

1. Strony zapewniają, że wszystkie osoby, które dla wykonywania swoich obowiązków służbowych winny mieć dostęp do informacji niejawnych, albo których obowiązki lub funkcje mogą wiązać się z dostępem do informacji niejawnych dostarczonych lub wymienionych na mocy niniejszej Umowy, zostaną odpowiednio sprawdzone pod względem bezpieczeństwa przed uzyskaniem dostępu do takich informacji.

2. Procedury sprawdzające dotyczące bezpieczeństwa mają na celu stwierdzenie, czy dana osoba może uzyskać dostęp do informacji niejawnych przy uwzględnieniu wymogów zawartych w przyjętych przez każdą ze Stron przepisach i wytycznych, w tym wymogów mających na celu określenie wiarygodności i solidności danej osoby.

Artykuł 8

Strony zapewniają sobie wzajemną pomoc w odniesieniu do bezpieczeństwa informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy oraz kwestii dotyczących bezpieczeństwa stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania. Organy określone w art. 11 przeprowadzają wzajemne konsultacje i kontrole w zakresie bezpieczeństwa w celu oceny skuteczności uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa w ramach ich odpowiedniego zakresu obowiązków określonego zgodnie z art. 11.

Artykuł 9

1. Do celów niniejszej Umowy

a) W odniesieniu do UE:

wszelka korespondencja jest wysyłana do Rady na następujący adres:

Rada Unii Europejskiej
Chief Registry Officer
Rue de la Loi/Wetstraat, 175
B-1048 Bruksela.

Wszelka korespondencja jest przekazywana Państwom Członkowskim i Komisji Europejskiej przez kierownika kancelarii tajnej (Chief Registry Officer) Rady, z zastrzeżeniem ust. 2.

b) W odniesieniu do Ukrainy:

wszelka korespondencja jest kierowana do kierownika centralnej kancelarii tajnej dokumentacji UE Ministerstwa Spraw Zagranicznych Ukrainy, na następujący adres:

Ministry of Foreign Affairs of Ukraine
Chief of the EU Documentation Central Registry Office
Mykhailivska square, 1
01018 Kiev
Ukraine

2. Wyjątkowo, korespondencja jednej Strony, która jest dostępna wyłącznie dla określonych właściwych urzędników, organów lub służb tej Strony, może, ze względu na efektywność działania, być kierowana i dostępna wyłącznie dla określonych właściwych urzędników, organów lub służb tej Strony wyraźnie oznaczonych jako odbiorcy, z uwzględnieniem ich uprawnień i zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. Taka korespondencja jest we właściwy sposób oznaczana. W przypadku Unii Europejskiej korespondencja taka jest przekazywana przez kierownika kancelarii tajnej (Chief Registry Officer) Rady. W przypadku Ukrainy taka korespondencja jest przekazywana przez kierownika centralnej kancelarii tajnej dokumentacji UE Ministerstwa Spraw Zagranicznych Ukrainy.

Artykuł 10

Ministerstwo Spraw Zagranicznych Ukrainy oraz Sekretarze Generalni Rady i Komisji Europejskiej sprawują nadzór nad wykonywaniem niniejszej Umowy.

Artykuł 11

1. W celu wykonania niniejszej Umowy opracowuje się uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa pomiędzy trzema organami wyznaczonymi w ust. 2–4 w celu określenia standardów wzajemnej ochrony informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy.

2. Organ bezpieczeństwa Ukrainy, działając w imieniu Ukrainy i pod jej zwierzchnictwem, jest odpowiedzialny za opracowanie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1, służących ochronie i zabezpieczaniu informacji niejawnych przekazanych Ukrainie na podstawie niniejszej Umowy.

3. Biuro Bezpieczeństwa Sekretariatu Generalnego Rady, pod kierownictwem i w imieniu Sekretarza Generalnego Rady, działając w imieniu Rady i pod jej zwierzchnictwem, jest odpowiedzialne za opracowanie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1, służących ochronie i zabezpieczaniu informacji niejawnych przekazanych UE na podstawie niniejszej Umowy.

4. Dyrekcja Bezpieczeństwa Komisji Europejskiej, działając w imieniu Komisji Europejskiej i pod jej zwierzchnictwem, jest odpowiedzialna za opracowanie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1, w celu ochrony i zabezpieczenia informacji niejawnych przekazanych lub wymienianych w ramach niniejszej Umowy w obrębie Komisji Europejskiej i w jej obiektach.

5. W odniesieniu do UE normy te podlegają zatwierdzeniu przez Komitet Bezpieczeństwa Rady.

Artykuł 12

Organy, o których mowa w art. 11, określają procedury, które mają być stosowane w przypadku udowodnionego lub podejrzanego naruszenia bezpieczeństwa informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy.

Artykuł 13

Przed przekazaniem informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy między Stronami, organy odpowiedzialne za bezpieczeństwo określone w art. 11 muszą być zgodne co do tego, że Strona otrzymująca jest w stanie chronić i zabezpieczyć informacje będące przedmiotem niniejszej Umowy w sposób odpowiadający uzgodnieniom przyjętym zgodnie z art. 11.

Artykuł 14

Niniejsza Umowa w żaden sposób nie uniemożliwia Stronom zawierania innych umów dotyczących przekazywania lub wymiany informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 15

Wszelkie różnice między Unią Europejską a Ukrainą powstałe w związku z interpretacją lub stosowaniem niniejszej Umowy są rozwiązywane w drodze negocjacji między Stronami.

Artykuł 16

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w pierwszym dniu pierwszego miesiąca po wzajemnym notyfikowaniu sobie przez Strony o zakończeniu procedur wewnętrznych niezbędnych do tego celu.

2. Niniejsza Umowa może być poddana przeglądowi w celu rozważenia możliwych zmian na wniosek jednej ze Stron.

3. Wszelkie zmiany niniejszej Umowy dokonywane są wyłącznie w formie pisemnej, za obopólną zgodą Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu wzajemnej notyfikacji przewidzianej w ust. 1.

Artykuł 17

Niniejsza Umowa może zostać wypowiedziana przez każdą ze Stron w formie pisemnego zawiadomienia o wypowiedzeniu, przekazanego drugiej Stronie. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne sześć miesięcy po otrzymaniu zawiadomienia przez drugą Stronę, ale nie narusza zobowiązań podjętych wcześniej na mocy postanowień niniejszej Umowy. W szczególności wszelkie informacje niejawne przekazane lub wymienione na podstawie niniejszej Umowy będą nadal chronione zgodnie z jej postanowieniami.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, posiadając odpowiednio należyte umocowanie, złożyli podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 czerwca 2005 r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim.

W imieniu Ukrainy

W imieniu Unii Europejskiej